

**Overzicht van de samengeordende wetten
van de vergoedingspensioenen en renten
(S.W.V.P.)**

BIJWERKING 2024

Inhoudsopgave

WETTELIJKE BEPALINGEN INZAKE DE VERGOEDINGSPENSIOENEN	4
Coördinatiebesluit van de Regent van 5 oktober 1948	4
TITEL I. INVALIDITEITSPENSIOENEN	5
TITEL II. PENSIOENEN VOOR RECHTHEBBENDEN	19
TITEL III. HERZIENING VAN DE PENSIOENEN	25
TITEL IV. ONDERZOEK VAN DE RECHTEN OP PENSIOEN. ORGANISMEN BEVOEGD OM UITSpraak TE DOEN	27
TITEL V. ALGEMENE BEPALINGEN	31
TITEL VI. OVERGANGSBEPALINGEN	35
Procedure van de commissies voor vergoedingspensioenen	39
Besluit van de Regent 15 juni 1949	39
Samenstelling van de commissies voor vergoedingspensioenen	47
Koninklijk besluit van 4 juli 2001	47
Hulp van een derde persoon	50
Besluit van de Regent nr. 78 van 22 oktober 1947	50
Uitvoeringsmaatregelen inzake vergoedingspensioenen	52
Koninklijk besluit van 5 november 1987	52
Wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen	54
Wet van 4 juni 1982	54
Pensioenregeling voor de Leden van het expeditiekorps voor Korea	60
Koninklijk besluit nr. 1 van 26 juni 1951	60
Vredestijd	62
Wet van 8 juli 1970	62
Gewetensbezwaarden	66
Koninklijk besluit van 19 juni 1984	66
Militairen die slachtoffer zijn van lichamelijke schade overkomen tijdens een actie in bijzondere omstandigheden	68
Wet van 16 juni 1998	68
Koninklijk besluit van 7 juli 1992	71
Schuldvorderingen	73
Wet van 7 juni 1989	73
Delegaties van handtekeningen aan bepaalde ambtenaren van de Federale Pensioendienst	74
Ministerieel besluit van 12 oktober 2009	74
Ministerieel besluit van 11 mei 2016	75
WETTELIJKE BEPALINGEN INZAKE DE OORLOGSRENTEN 1940-1945	77
Strijders en gevangenschapsrente	77

Wet van 24 april 1958	77
Rente ten voordele van de weduwen en wezen	85
Wet van 8 juli 1970	85
Wet van 9 juli 1976	90
Mobilisatierente.....	91
Wet van 12 juli 1979	91
Koninklijk besluit van 13 september 1991	94
Rente voor de verplicht ingelijfd en bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.....	95
Wet van 7 juni 1989	95
Uitbetaling kleine rentebedragen.....	100
Wet van 3 juni 1982	100
Forfaitaire invaliditeit aan bepaalde oud-strijders van de oorlog 1940-1945	102
Koninklijk besluit van 6 februari 2003.....	102
KONINKLIJKE BESLUITEN	104
Koninklijk Besluit van 27 januari 2021	104

WETTELIJKE BEPALINGEN INZAKE DE VERGOEDINGSPENSIOENEN

Coördinatiebesluit van de Regent van 5 oktober 1948

(Staatsblad 17 oktober)

houdende goedkeuring van de tekst van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen (1).

Art. 1 De bij onderhavig besluit gevoegde tekst van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen wordt goedgekeurd; deze tekst zal in het Belgisch Staatsblad afgekondigd worden.

Art. 2 De Minister van Begroting is belast met de uitvoering van onderhavig besluit.

SAMENGEORDEDE WETTEN OP DE VERGOEDINGSPENSIOENEN

Gewijzigd bij : de wetten van 22 december 1949 (B.S. 25 januari 1950), 26 juli 1952 (B.S. 22 augustus), 2 februari 1954 (B.S. 19 februari), 10 maart 1954 (B.S. 9 april), 16 maart 1954 (B.S. 9 april), 30 maart 1956 (B.S. 19 april), 3 juli 1956 (B.S. 25 juli), 11 juli 1960 (B.S. 30 juli), 7 juli 1964 (B.S. 14 juli), 5 december 1964 (B.S. 31 december), 29 maart 1967 (B.S. 14 april), 15 juni 1967 (B.S. 4 juli), 24 december 1968 (B.S. 14 januari 1969), 1 juli 1969 (B.S. 12 juli), 1 juli 1969 (B.S. 15 juli), 8 juli 1970 (B.S. 15 augustus), 11 juli 1973 (B.S. 5 september), 17 juli 1975 (B.S. 8 augustus), 9 juli 1976 (B.S. 31 juli), 27 december 1977 (B.S. 31 januari 1978), 12 juli 1979 (B.S. 26 juli), 3 juni 1982 (B.S. 17 juni), 30 juni 1983 (B.S. 26 juli), 29 januari 1986 (B.S. 21 februari), 25 juni 1987 (B.S. 24 juli), 7 juni 1989 (B.S. 29 juni), de programmawet van 22 december 1989 (B.S. 30 december), de wetten van 17 juli 1991 (B.S. 24 september), 26 juni 1992 (B.S. 30 juni), 20 december 1995 (B.S. 23 december), 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus), 16 juni 1998 (B.S. 7 juli), 16 juni 1998 (B.S. 11 augustus), het K.B. van 20 juli 2000 (B.S. 30 augustus - eerste editie ; errata B.S. 8 maart 2001), de wet van 22 december 2008 (B.S. 29 december) en het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 23 april 2018 (B.S. 12 juni 2018).

Art. 1 Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 1, a), 11 juli 1973, art. 1, § 1, 17 juli 1975, art. 9, 9 juli 1976, art. 2, 12 juli 1979, art. 11, 25 juni 1987, art. 10, 7 juni 1989, art. 31, § 1 en 26 juni 1992, art. 148.

De vergoedingspensioenen worden, op de wijze bij deze wet bepaald, verleend voor behoorlijk vastgestelde lichamelijke schade, na 9 mei 1940 en vóór 26 augustus 1947 toegebracht bij het volbrengen van zijn plicht als militair of staatsburger, of in omstandigheden welke bij artikel 2 met het volbrengen van zodanige plicht zijn gelijkgesteld.

De aanvragers moeten door alle middelen bewijzen dat de door hen aangevoerde lichamelijke schade veroorzaakt werd gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties, en door de dienst, de gevangenschap of de prestaties, volgens het onderscheid dat, bij artikel 2, voor elke categorie wordt gemaakt.

De politieke gevangenen die de voorwaarden vervullen gesteld voor de toekenning van de bij artikel 8bis bepaalde forfaitaire invaliditeit van 20 pct., genieten evenwel, behoudens tegenbewijs, voor elke ziekte die overeenkomstig een specificatie van de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit werd geraamd, het vermoeden dat deze aan de gevangenschap te wijten is.

Het pensioen zal nochtans in het raam van dit vermoeden slechts kunnen toegekend worden indien de ziekte door de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst, op ten minste 10 pct. wordt geraamd.

Al de krachtens deze wet toegekende pensioenen en vergoedingen vormen een forfaitaire vergoeding die de lichamelijke schade, zowel de materiële als de morele, volledig dekt. De toekenning van het pensioen sluit de latere toekenning uit, voor hetzelfde schadelijk feit, van een vergoeding ten laste van de Openbare Schatkist die zou voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek; indien een dergelijke vergoeding reeds werd toegekend, wordt zij in mindering gebracht van het bedrag van het pensioen en van de vergoedingen. Deze bepalingen dekken de verantwoordelijkheid van het Staatsorgaan, materieel verwekker van het ongeval dat aanleiding gegeven heeft tot de toekenning van het pensioen.

Komt eveneens in mindering van het pensioen en de vergoedingen, elke vergoeding voor hetzelfde schadelijk feit toegekend hetzij door de Dienst voor de overzeese sociale zekerheid als tegenprestatie voor verzekeringspremies die rechtstreeks of onrechtstreeks door de Schatkist gedragen worden.

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens welke de in de leden 5 en 6 bedoelde verminderingen moeten worden verricht (2).

TITEL I. INVALIDITEITSPENSIOENEN

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 2, a) en b) en 11 juli 1973, art. 1, § 2.*

Op voorwaarde dat zij de vereiste bewijzen voorleggen betreffende het door hen aangevoerde schadelijk feit en het oorzakelijk verband tussen dat feit en de invaliditeit waardoor zij aangetast zijn, en onverminderd het bepaalde in artikel 1, derde lid, kunnen hun aanspraken op de toepassing van deze wet doen gelden :

- a) de militairen van het landleger (met inbegrip van de leden van de Rijkswacht), het luchtleger en de marine, alsook de leden van de gewapende weerstand;
- b) de Belgische militairen en burgers, gemobiliseerd bij de Openbare Weermacht van het voormalige Belgisch-Kongo;
- c) de inlichtings- en actieagenten bedoeld bij de besluitwet van 1 september 1944, aangevuld bij die van 16 februari 1946;
- d) de burgers, behorende tot de hierna opgesomde categorieën en die, ingevolge statuut of opeising, verbonden waren :

hetzij aan een gemobiliseerde eenheid van het leger tussen 9 mei en 1 juli 1940 of tussen 5 september 1944 en 1 juni 1945;

hetzij aan een dienst die organiek ingedeeld was bij het gemobiliseerde leger, tussen 9 mei en 1 juli 1940 :

- 1° de auditeurs en leden der militaire parketten;
- 2° de militaire aalmoezeniers;

- 3° de burgerlijke ambtenaren en beambten der diensten van het leger (nachtlegerdienst, genie, artillerie, militaire gebouwen, enz.);
- 4° de burgerlijke ambtenaren en beambten van het Ministerie van Landsverdediging;
- 5° de burgerlijke ambtenaren verbonden aan de generale staf van het leger en bedoeld bij het koninklijk besluit van 24 december 1937;
- 6° de ziekenverpleegsters;
- 7° de bedienden en werklieden van de militaire fabricageinrichtingen en -diensten;
- 8° de ambtenaren en beambten der ministeriële departementen die krachtens het koninklijk besluit van 24 februari 1936 aangewezen werden, en de burgers die wegens hun specialiteit bij contract aangeworven werden om aan een dienst van het leger te worden verbonden;
- 9° de burgers die door de Belgische militaire overheid opgevorderd werden voor het besturen van motorvoertuigen of bespannen voertuigen, de constructie van verdedigingswerken, de behandeling van koopwaren of om 't even welk ander militair doeleinde;
- 10° de officieel bij de legers geaccrediteerde oorlogscorrespondenten.

Voor degenen onder die burgers die de eenheid of de dienst waaraan zij verbonden waren, in de door de militaire overheid bevolen verplaatsingen hebben gevolgd, wordt de in aanmerking te nemen periode verlengd tot de datum waarop zij thuis in België zijn gekeerd.

Werden zij door de vijand krijgsgevangenen genomen, dan wordt die periode tot de datum van hun repatriëring verlengd.

- e) de personen die onder toepassing vallen van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden, volgens de bijzondere modaliteiten welke voor hen in dit statuut voorzien zijn en onverminderd de toepassing van artikel 51 van deze wet wat de vreemdelingen betreft;
- f) de als gijzelaars aangehouden Belgen, alle burgerlijke of militaire personen met inbegrip van diegenen die bedoeld worden bij de besluitwetten van 24 december 1946, waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars en het statuut van de gedeporteerden voor verplichte arbeidsdienst van de oorlog 1940-1945 worden ingericht, die bewijzen lichamelijke schade geleden te hebben ingevolge hun deelneming aan het verzet tegen de vijand of ingevolge mishandelingen welke de vijand hun wegens hun vaderlandlievende houding heeft doen ondergaan;
- g) de mannen van 16 tot 35 jaar die, in mei 1940, door de regering verzocht werden het grondgebied te verlaten, benevens degenen die tot de wervingsreserve behoorden, en die ingevolge de dienst, gekwetst of door een ongeval getroffen werden terwijl zij onder het bevel van de militaire overheid geplaatst waren;
- h) de Belgische staatsburgers, militaire of niet-militairen, die in al dan niet gewapende en regelmatig door Belgische officieren en onderofficieren geëncadreerde en aangevoerde arbeiderseenheden ingedeeld werden en die met het oog op de uitvoering van veldwerken, ter beschikking van de Belgische militaire overheden of van de geallieerde militaire overheden werden gesteld;

- i) de personen bedoeld bij de wet van 5 maart 1935 betreffende de plichten der ambtenaren in oorlogstijd, en bij de wet van dezelfde datum betreffende de staatsburgers die, ingevolge vrijwillige dienstneming of ingevolge opeising, in oorlogstijd de werking der openbare diensten moeten verzekeren, en die, in bevolen dienst en ingevolge deze dienst, oorlogskwetsuren opgelopen hebben;
- j) de agenten van de passieve luchtbescherming en van de dienst voor opruiming en vernietiging van ontploffingstuigen die, na 9 mei 1940 en vóór 26 augustus 1947, gekwetst zijn geworden of een ongeval hebben opgelopen gedurende en ingevolge de dienst.

Art. 3 De invaliditeitspensioenen kunnen verleend worden voor lichamelijke schade welke het gevolg is :

- a) van oorlogskwetsuren opgelopen gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en ingevolge de dienst, de gevangenschap of de prestaties;
- b) van traumatismen ingevolge mishandelingen door de vijand;
- c) van ongevallen, overkomen gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en ingevolge de dienst, de gevangenschap of de prestaties;
- d) van ziekten opgedaan of verergerd gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en ingevolge de dienst, de gevangenschap of de prestaties.

A. Gevolgen van de oorlogskwetsuren, van mishandelingen door de vijand of van ongevallen.

Art. 4 De oorlogskwetsuur is de kwetsuur welke, tijdens een oorlogsactie, door een oorlogstuig teweeggebracht werd en al dan niet een bloedstorting heeft veroorzaakt.

Onder traumatisme ingevolge mishandelingen door de vijand, dient verstaan : om 't even welk letsel, veroorzaakt hetzij door een uitwendige mechanisch werkende kracht, hetzij door verbranding of verstikking, tijdens de aanhouding, de achtervolging, de ondervraging of de gevangenhouding door de vijand of door personen welke diens politiek of oogmerken dienen.

Het ongeval is een gewelddadige en toevallige gebeurtenis welke al dan niet een bloedstorting heeft veroorzaakt.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, art. 2.*

§ 1. *Opgeheven bij de wet van 24 december 1968, art. 2, 1°.*

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, art. 2., 2°.*

De lichamelijke schade welke uitsluitend te wijten is aan de kwetsuur, aan het traumatisme ingevolge mishandelingen door de vijand of aan het ongeval, in de zin van artikel 4, geeft recht op het volle pensioen dat voor de daaruit volgende invaliditeitsgraad voorzien is, tenzij het inzake vergoedingspensioenen bevoegd departement het bewijs levert dat de betrokkene, voor de kwetsuur of het ongeval, met een begrootbare invaliditeit behept was.

In dat geval bestaat er aanleiding tot vermindering, zoals voorgeschreven bij artikel 9, § 1.

Art. 6 *Opgeheven bij de wet van 24 december 1968, art. 3.*

B. Gevolgen van ziekten.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, art. 16, § 1, 24 december 1968, art. 9, 1 juli 1969, art. 7 en 11 juli 1973, art. 9.*

De andere slachtoffers dan die bedoeld bij artikel 2, g) en i) kunnen, ter verkrijging van een vergoedingspensioen, de gevolgen aanvoeren van ziekten welke zij ontegenzeggelijk gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en ingevolge de volbrachte dienst, de gevangenschap of de prestaties hebben opgedaan.

De verergering ingevolge ziekte en onder dezelfde voorwaarden als hierboven, van een vroegere lichamelijke toestand kan eveneens worden aangevoerd.

Onder ziekte dienen verstaan, al de lichamelijke of geestelijke stoornissen welke het gevolg zijn van de volbrachte dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en niet gerangschikt kunnen worden onder de oorlogskwetsuren, de traumatismen ingevolge mishandelingen door de vijand of de ongevallen, omschreven bij artikel 4.

De beschikkingen van artikel 5 en van dit artikel doen geen afbreuk aan de eventuele toepassing van artikel 9, 1°, van de wetten betreffende het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden samengeordend op 16 oktober 1954.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 3 en vervangen bij de wet van 24 december 1968, art. 4.*

De invaliditeit, voortvloeiend uit een ziekte in de zin van artikel 7, geeft aanleiding tot het toekennen van een volle vergoedingspensioen zo ze helemaal te wijten is aan het feit van de dienst, van de gevangenschap of van de geleverde prestaties.

In het tegenovergestelde geval bestaat er aanleiding tot vermindering zoals is voorgeschreven in artikel 9, § 1.

Art. 8bis *Ingevoegd bij de wet van 11 juli 1973, art. 5 en vervangen bij de wetten van 9 juli 1976, art. 4, 27 december 1977, art. 2 en 3 juni 1982, art. 8.*

Een forfaitaire invaliditeit van 20 pct. ter vergoeding van de asthenie der politieke gevangenen wordt toegekend aan de gerechtigden op de wet van 5 februari 1947 tot regeling van het statuut der vreemdelingen politieke gevangenen en op de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, die een gevangenschap hebben ondergaan van in totaal minstens zes maanden.

Art. 8ter *Ingevoegd bij de wet van 9 juli 1976, art. 6 en opgeheven bij de wet van 27 december 1977, art. 6.*

Art. 8quater *Ingevoegd bij de W. van 9 juli 1976, art. 7 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 1977, art. 3, 12 juli 1979, art. 13 en 3 juni 1982, art. 11.*

§ 1. *Vervangen bij de wet van 27 december 1977, art. 3 en gewijzigd bij de wet van 12 juli 1979, art. 13 en 3 juni 1982, art. 11.*

Er wordt voorzien in de toekenning van een forfaitaire invaliditeit van 10 pct. ter vergoeding van de nakomende gevolgen van de gevangenschap, ten behoeve van de gerechtigden op artikel 4 van de wet van 18 augustus 1947 tot regeling van het statuut van de krijgsgevangenen 1940-1945 die een totale gevangenschap van ten minste één jaar in het raam van dit statuut hebben ondergaan en die de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt.

§ 2. De in § 1 bepaalde forfaitaire invaliditeit wordt eveneens toegekend aan de in deze paragraaf bedoelde krijgsgevangenen die alhoewel zij gelet op het statuut van de krijgsgevangenen geen gevangenschap van minstens één jaar hebben ondergaan, nochtans een gevangenschap kunnen doen gelden die deze duur bereikt door optelling van de onderscheidene gevangenschapsperioden erkend in het raam van het statuut der krijgsgevangenen en in dat van het statuut der politieke gevangenen.

Art. 8quinquies *Ingevoegd bij de wet van 9 juli 1976, art. 8 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1977, art. 7.*

De bij toepassing van de artikelen 8bis, of 8quater toegekende forfaitaire invaliditeitspercentages mogen onderling niet worden gecumuleerd noch met een ter vergoeding van de asthenie der politieke gevangenen of der krijgsgevangenen erkend invaliditeitspercentage dat bepaald wordt overeenkomstig de specificaties van de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit.

De bepaling die voor de invalide geldelijk het voordeligst is, wordt toegepast.

C. Schatting van de invaliditeit en afrekening.

Art. 9 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 4, a), 7 juli 1964, art. 16, § 2, 24 december 1968, art. 5, 11 juli 1973, art. 7, 9 juli 1976, art. 10, 27 december 1977, art. 8 en 18 mei 1998, art. 14.*

§ 1. *Aangevuld bij de wet van 7 juli 1964, art. 16, § 2 en gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1973, art. 7, § 1, 9 juli 1976, art. 10, 1° en 27 december 1977, art. 8, 1°.*

Elke verminking, impotentie of lichaamsgebrek, aan gevoerd en erkend als vallend onder toepassing van deze wet dient afzonderlijk geschat overeenkomstig de specificaties van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit.

Bij het schatten van deze invaliditeit dienen de, op grond van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit, bepaalde percentages verminderd met de bedragen der invaliditeit welke, voor hetzelfde orgaan, hetzelfde toestel of dezelfde functies, te wijten is aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na de aangevoerde dienst of het aangevoerd oorlogsfeit, of daarmee gepaard gingen.

Deze vermindering geschiedt niet wanneer de navolgende § 5 dient toegepast.

Evenmin wordt een vermindering toegestaan wegens een forfaitaire invaliditeit van 20 pct. bepaald bij artikel 8bis en van 10 pct. bepaald bij het artikel 8quater.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 24 december 1968, art. 5, 1°.*

§ 3. Aangevuld bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 4, a), gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, art. 5, 2°, vervangen bij de wet van 11 juli 1973, art. 7, § 2 en gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 10, 2°, 27 december 1977, art. 8, 2° en 18 mei 1998, art. 14.

De totale invaliditeitsgraad wordt berekend als volgt :

- 1° de invaliditeiten worden gerangschikt in afdalende volgorde van hun belangrijkheid, afgezien van de forfaitaire invaliditeit eventueel toegekend krachtens artikel 8bis of 8quater;
- 2° alleen de eerste wordt volgens haar werkelijke waarde opgenomen, terwijl de andere in verhouding tot de overblijvende validiteit worden berekend;
- 3° bedraagt de eerste invaliditeit ten minste 20 pct., dan worden de volgende onderscheidenlijk verhoogd met 5, 10, 15, 20, 25, enzovoort, alvorens de werkelijke waarde met betrekking tot de overblijvende validiteit vastgesteld wordt;
- 4° bij de som van al de aldus berekende invaliditeiten wordt de forfaitaire invaliditeit waarvan sprake onder 1° opgeteld;
- 5° het eindresultaat wordt, in voorkomend geval, tot het onmiddellijk hoger veelvoud van vijf afgerond.

Het bij artikel 10 ingestelde minimum van 10 pct. kan echter maar als verworven worden beschouwd indien de gewone optelling der wegens verschillende lichaamsgebreken toegekende invaliditeitsgraden ten minste 10 pct. als totaal oplevert.

§ 4. Bereikt één der invaliditeiten op zich zelf 100 pct., dan worden de andere, beschouwd buiten de eerste, berekend zoals voorzien bij vorenstaande § 3, waarbij gesteund wordt op een onderstelde totale nieuwe lichamelijke geschiktheid van 100 pct.

Hetzelfde geldt wanneer twee of meer lichamelijke ongeschiktheden elk 100 pct. invaliditeit medebrengen.

§ 5. Gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, art. 5, 3°.

Wordt het recht op het bij deze wet voorzien vergoedingspensioen gecumuleerd met het recht op een militair of burgerlijk invaliditeitspensioen, dan wordt de totale invaliditeitsgraad berekend overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

De invaliditeitsgraad welke in aanmerking dient genomen bij het vaststellen van het vergoedingspensioen wordt bepaald door aftrekking, van de uitkomst dezer berekening, van de totale invaliditeitsgraad toegekend wegens feiten van vóór 10 mei 1940, of wegens feiten die tijdens de bij deze wet bedoelde periode voorgevallen zijn doch niet onder toepassing van deze wet vallen.

D. Vaststelling van het bedrag van het invaliditeitspensioen.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 4, b), 7 juli 1964, art. 5 en 16, § 3, 11 juli 1973, art. 8, 9 juli 1976, art. 11, 27 december 1977, art. 9 en vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 2.*

Indien de overeenkomstig artikel 9 bepaalde totale invaliditeitsgraad minstens 10 pct. bereikt, opent deze een recht op een pensioen waarvan het bedrag wordt vastgesteld zoals vermeld in de artikelen 11 of 15, naargelang van het geval.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 5, a), vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 2 en gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 2 en het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.*

§ 1. Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 2 (3) en gewijzigd bij het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.

Het pensioenbedrag wordt volgens de totale invaliditeitsgraad als volgt vastgesteld :

Totale Invaliditeits- graad	Jaarlijks bedrag van het pensioen
10	1.304,42 EUR
15	1.956,58 EUR
20	2.608,84 EUR
25	3.261,09 EUR
30	3.913,25 EUR
35	4.565,51 EUR
40	5.217,77 EUR
45	5.869,92 EUR
50	6.522,18 EUR
55	7.174,44 EUR
60	7.826,60 EUR
65	8.478,86 EUR
70	9.131,11 EUR
75	9.783,27 EUR
80	10.435,53 EUR
85	11.087,79 EUR
90	11.739,94 EUR
95	12.392,20 EUR
100	13.044,46 EUR

De Koning stelt het bedrag vast van de pensioenen wanneer de totale invaliditeitsgraad hoger is dan 100 pct.(4). Eenmaal vastgesteld, kunnen deze bedragen slechts bij wet of krachtens een wet gewijzigd worden.

§ 2. § 1 is niet toepasselijk op de in artikel 15 bedoelde invaliden.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 5, b), 29 maart 1967, art. 4, vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 2 en aangevuld bij de programmawet van 22 december 1989, art. 284.*

a) De geamputeerden wier invaliditeit werd erkend krachtens de nrs. 71 tot 76 en 216 tot 221 van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit, bekomen benevens het invaliditeitspensioen een amputatievergoeding, waarvan

het jaarlijks bedrag, volgens het voor hun amputatie toegekende invaliditeitspercentage, als volgt wordt vastgesteld (5) :

- 80 pct. - 1.576,90
- 85 pct. - 2.366,50
- 90 pct. - 2.761,24

Worden gelijkgesteld met de geamputeerden, de invaliden die niet geamputeerd zijn in de eigenlijke zin van het woord, doch voor wie, door gelijkstelling, functioneel verlies is erkend krachtens één van de bovenvermelde nummers.

- b) De verminkten of gebrekkigen die in de onmogelijkheid verkeren alleen sommige noodzakelijke levensverrichtingen te vervullen, kunnen benevens het invaliditeitspensioen een bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon bekomen, die wordt toegekend overeenkomstig de specificaties van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit. Kunnen slechts als gebrekkig worden beschouwd, de invaliden aangetast door een functioneel verlies waardoor zij het gebruik van een lidmaat of een deel ervan volledig verloren hebben.

Het jaarlijks bedrag van deze vergoeding wordt, volgens de in deze schaal vermelde categorieën en graden, als volgt vastgesteld (5) :

Catégorie	Invaliden gerechtigd op artikel 11	Invaliden gerechtigd op artikel 15
Eerste categorie		
1ste graad	1.546,86	1.869,62
2e graad	1.856,53	2.244,43
3e graad	2.321,78	2.806,46
4e graad	2.477,65	2.994,46
5e graad	3.096,59	3.741,51
Tweede categorie		
1ste graad	3.096,59	3.741,51
2e graad	3.484,59	4.211,32
3e graad	3.870,81	4.678,15
4e graad	4.064,67	4.911,37
5e graad	4.645,63	5.614,69
Derde categorie		
1ste graad	4.645,63	5.614,69
2e graad	5.163,53	6.239,78
3e graad	5.420,44	6.550,34
4e graad	6.196,85	7.488,57
Vierde categorie		
1ste graad	6.196,85	7.488,57
2e graad	6.454,76	7.798,83
3e graad	7.745,59	9.360,17
Vijfde categorie		
1ste graad	7.745,59	9.360,17
2e graad	9.295,32	11.231,86

De in a) van dit artikel bedoelde geamputeerden bekomen dezelfde bedragen als die welke vastgesteld zijn ten gunste van de op artikel 15 gerechtigde invaliden.

- c) De in b) vermelde bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon kan eveneens worden toegekend aan de invaliden wegens krankzinnigheid die een vergoeding ten bedrage van 100 pct. genieten en niet in een bijzondere inrichting opgesloten zijn.

Dit geldt eveneens voor de invaliden die aangetast zijn door ziekten die een totale vergoedbare invaliditeit van minstens 100 pct. met zich brengen, en die, uit dien hoofde, blijvend de kamer of het bed moeten houden.

De totale vergoedbare invaliditeit wordt verkregen na aftrek van de invaliditeitsgraden te wijten aan vreemde factoren die dagtekenen van voor of na de dienst of het oorlogsfeit door verzoeker aangevoerd, of die daarmee gepaard gingen.

E. Statuut der grootverminkten en -invaliden.

Art. 13 Onder het bij artikel 14 voorzien voorbehoud is het statuut der grootverminkten en -invaliden toepasselijk op :

1° de verminkten, gebrekkigen en zieken wier vergoedbare invaliditeit, berekend overeenkomstig artikel 9, ten minste 100 pct. bereikt voor een kwetsuur of een lichaamsgebrek, afzonderlijk beschouwd en op dat cijfer geschat krachtens een der specificaties der Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit, waarvan de nummers hieronder worden opgegeven :

5	394	445e	550	723a	790
7a	396	447b	551b	723b	791
7b	397	448	553c	723c	792a
7c	401	449b	554d	728	792e
8	402	463	555c	768/1	793
28ter	403	464	561	768/2	794b
32c	404	470	566	771b	795a
33b	415b	471b	567b	772	795c
34	418	477	578c	773	795e
63c	419	478	580b	777/1b	799
211	423	482	583h	777/3b	800a
309	424c	483e	584i	777/4b	801b
310	424d	485	589a	777/5c	802
311	424e	487a	601c	777/6b	803a
313	427c	487b	602c	778b	803b
314	430a	487c	603c	779/1e	804
315	430b	501c	630e	779/9A	812
316	431c	502a	631c	779/10a	813a
318	434b	502b	655	780d	813b
319	435	509b	656c	781c	903
320	439	510b	659	783	913
342bis	441	511c	660c	785bis	923
359ter	442b	512b	661	786	925
380	443	545d	664d	787b	927
383	444b	545e	665	787bis	934b
385	444c	547c	669	788	
391	445b	548b	695a	789a	
392	445d	549	706	789b	

Bij elke wijziging in de Officiële Belgische Schaal Ter bepaling van de graad van invaliditeit, welke tot gevolg mocht hebben 100 pct. invaliditeit te voorzien voor een nieuwe specificatie of voor een specificatie welke thans niet op dat cijfer wordt Geschat, zal het aan die specificatie verbonden nummer in vorenstaande tabel worden ingeschreven.

- 2) de verminkten of gebrekkigen die schadeloos gesteld worden tegen de voet van 100 pct. of meer voor verscheidene invaliditeiten, waarvan er een het gevolg is van een oorlogsverwonding, een traumatisme of een ongeval naar de geest van artikel 4 van onderhavige wet en welke alleen reeds ten minste 80 pct. vergoedbare invaliditeit medebrengt.

Art. 14 Uitgezonderd wanneer de invaliditeit van 100 pct., bepaald in artikel 13, 1° en 2°, te wijten is aan een oorlogskwetsuur, aan een traumatisme of aan een ongeval in de zin van artikel 4 van onderhavige wet, wordt het voordeel van het statuut der grootverminkten en -invaliden enkel toegekend indien de invaliditeit aanleiding heeft gegeven tot het verlenen van de bij artikel 12 voorziene vergoeding voor amputatie of bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, art. 5, 15 juni 1967, art. 2, 11 juli 1973, art. 12, 17 juli 1975, art. 2, vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 2 en gewijzigd bij het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 23 april 2018, art. 84.*

Indien de invalide het in de artikelen 13 en 14 vermelde statuut der grootverminkten en –invaliden geniet :

- a) kan hij aanspraak maken op een pensioen waarvan het bedrag door de Koning vastgesteld (4) is ; dit bedrag is, voor het afgerond wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, minstens gelijk aan 110 pct. van het bedrag dat bij artikel 11 voor eenzelfde invaliditeitsgraad bepaald is;
- b) kan hij in geval van verminking benevens het invaliditeitspensioen een vergoeding bekomen waarvan het bedrag overeenkomstig de onderstaande tabel wordt vastgesteld :

Nummer van de officiële Belgische Schaal	Aard van de verminking	Jaarlijks bedrag van de vergoeding (Fout! Bladwijzer n iet gedefinieerd.) ter bepaling van de graad van invaliditeit
5, 7 et 8	Gelaatsschendingen (zonder blindheid)	3.945,38
	Amputaties :	
309 et 310	Volkomen verlies van twee ledematen of van één lid en één voet of één hand	4.733,78
311	Volkomen verlies van de handen of de voorarmen	5.522,97
311	Verlies van een arm en een voorarm	5.918,51
311	Afzetting in beide schoudergewrichten	7.891,65
312	Verlies van beide voeten	3.945,38
313 et 314	Verlies van beide onderste ledematen tot op verschillende hoogten	4.339,43
315	Verlies van de vijf vingers van elke hand	4.733,78
316	Verlies van vier vingers van elke hand	3.155,39
XXX	Verlies van drie ledematen	7.891,65
XXX	Verlies van de vier ledematen	12.065,18

Ter berekening van de vergoeding toe te kennen in geval van dubbele amputatie op verschillende hoogten of van gecombineerde amputatie van een bovenste lid en onderste lid, wordt een gemiddelde vastgesteld tussen de vergoedingen welke aan elke dubbele amputatie zijn toegekend.

Verlammingen:

	Quadriplégie	7.891,65
	Paraplégie en hémiplégie	3.945,38
723 et 728	Cécité	12.065,18

Deze verschillende vergoedingen kunnen, in voorkomend geval, gecumuleerd worden.

Worden gelijkgesteld met de geamputeerden, de invaliden die niet geamputeerd zijn in de eigenlijke zin van het woord, doch voor wie, door gelijkstelling, functioneel verlies is erkend krachtens één van de bovenvermelde nummers;

- c) bekomt hij, indien zijn kinderen geen recht geven op het voordeel van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor werknemers, uit hoofde van zijn kinderen het kinderbijslagbedrag dat zou voortvloeien uit de toepassing

van de bovenvermelde wetten indien de invalide de hoedanigheid van werknemer had. De betaling van deze bijslag wordt verricht door tussenkomst van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers.

DUITSTALIGE GEMEENSCHAP

c) *Opgeheven bij het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 23 april 2018, art. 84.*

F. Periodiciteit van de pensioenen. (6) (7)

Art. 16 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 6, a), b), c) en 16 maart 1954, art. 2.*

Behalve wat betreft de invaliditeit, uitsluitend toegekend wegens blindheid, uitpelling of afzetting van een lid, een vinger of een teen, worden de invaliditeitspensioenen tijdelijk toegekend.

Zij maken het voorwerp uit, na vijf jaar vanaf hun aanvangsdatum, van een periodieke herziening uitsluitend met betrekking tot de blijvende invaliditeitsgraad, geschat overeenkomstig artikel 9.

Elk periodiek geneeskundig onderzoek moet door verschillende geneesheren verricht worden, met uitsluiting van de deskundige die bij het vroeger toekennen van een tijdelijk of definitief pensioen het onderzoek zou geleid hebben.

De deskundige doet tegelijk uitspraak over de nieuwe graad van invaliditeit en over de hernieuwing van een vergoeding wegens hulp van een derde persoon, reeds toegekend voor het tijdperk dat de herziening onmiddellijk voorafgaat en waarvan hij de categorie, de graad en eventueel de duur vaststelt. Hij kan ook, zo de toestand van de invalide zulks billijkt, de nieuwe toekenning van dergelijke vergoeding voorstellen.

In beide gevallen, gaat deze vergoeding in op dezelfde datum als het nieuw periodiek pensioen.

Het herziene pensioen wordt hetzij geconsolideerd op een bedrag dat lager of hoger is dan of gelijk is aan het aanvankelijk bedrag, hetzij afgeschaft indien de vergoedbare invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikt.

De tussenkomst van de in artikel 45, § 3, voorziene commissies voor vergoedingspensioenen is niet vereist bij de periodieke herziening.

Zodra hem het protocol van het periodiek geneeskundig onderzoek wordt voorgelegd, treft de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, in eerste aanleg en in de bij koninklijk besluit vast te stellen vormen (8), de nodige beslissing, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige dienst met inbegrip, in voorkomend geval, van die welke slaan op de toekenning van de vergoeding wegens hulp van een derde persoon.

Van die beslissing wordt aan belanghebbende schriftelijk kennis gegeven. Zij is vatbaar voor de beroepen in artikel 45, § 4, bepaald, en voor herziening onder de voorwaarden en naar de modaliteiten bepaald bij artikel 40.

Art. 17 Is het pensioen verleend wegens verscheidene verminkingen, impotenties of ziekten welke op verschillende data werden aangevoerd, dan geschiedt de periodieke herziening afzonderlijk voor de op dezelfde datum aangevoerde invaliditeiten.

Art. 18 *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 5.*

Het tijdelijk pensioen kan eventueel een of meer afdalende of stijgende schalen van in aanmerking te nemen invaliditeitsgraden omvatten.

Er wordt een einde gesteld aan de betaling van het pensioen vanaf de datum waarop de totale invaliditeitsgraad minder dan 10 % bedraagt. In voorkomend geval wordt de betaling van het pensioen geschorst tijdens de periode gedurende welke deze totale graad geen 10 % meer bereikt.

G. Indienen van de aanvragen. Datum waarop zij uitwerking verkrijgen.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 11 juli 1960, art. 4.*

Alle aanvragen om invaliditeitspensioen moeten, op straffe van nietigheid :

- 1° per aangetekende brief bij de administratie der pensioenen ingediend worden;
- 2° buiten de nauwkeurige opgaven inzake eenzelligheid, alle nodige inlichtingen bevatten over de aard der gebeurtenissen waaraan de aanvrager de door hem aangevoerde kwetsuren of lichaamsgebreken toeschrijft;
- 3° samengaan met een geneeskundig getuigschrift, opgemaakt door de behandelende dokter of door om het even welke andere door de aanvrager gekozen dokter, waarin deze, voor elke kwetsuur of elk lichaamsgebrek die de betrokkene doet gelden, zijn vaststellingen en zijn advies aangaande het aangevoerd verband opgeeft.

De aanvragen die niet voldoen aan deze drie voorwaarden of aan één ervan, worden aan de aanvrager teruggezonden en zullen slechts in aanmerking kunnen genomen worden wanneer zij overeenkomstig vorenstaande bepalingen aangevuld zijn.

De aanvragen om pensioen die, vóór 29 september 1947, hetzij bij de administratie der pensioenen, hetzij bij de dienst der burgerlijke oorlogsslachtoffers ingediend werden, zullen evenwel in aanmerking genomen worden met uitwerking op de datum waarop zij ingediend werden en zonder dat zij voor uitsluiting vatbaar zijn.

Om als ingediend te kunnen worden beschouwd, moeten deze aanvragen ontegensprekelijk de eis om een pensioen wegens lichamelijke schade uitdrukken en voldoende inlichtingen inzake eenzelligheid alsmede duidelijk de aard der aangevoerde lichamelijke schade opgeven.

De inzenders zullen, desnoods, verzocht worden hun aanvragen overeenkomstig 2° en 3° aan te vullen, zonder dat de inaanmerkingneming van hun aanvraag daardoor beïnvloed wordt. Deze uitzondering is evenwel slechts geldig in zover de aanvraag aangevuld wordt vóór 1 oktober 1960. Eens deze termijn verstreken, kan zij slechts uitwerking hebben overeenkomstig het eerste lid.

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 7 en vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 16 (9).*

Het krachtens deze wet toegekende invaliditeitspensioen gaat in de eerste dag van de maand gedurende welke de pensioenaanvraag overeenkomstig artikel 19 geldig ingediend werd maar ten vroegste de dag van het schadelijk feit.

In afwijking van het eerste lid, zal het invaliditeitspensioen ingaan op de dag van het schadelijk feit wanneer de lichamelijke schade te wijten is aan een ongeval in de zin van artikel 4, derde lid of aan een kwetsuur indien de pensioenaanvraag geldig ingediend werd voor het verstrijken van de derde maand die volgt op deze gedurende welke het schadelijk feit zich heeft voorgedaan.

Art. 20bis *Ingevoegd bij de wet van 18 mei 1998, art. 17 (9).*

Wanneer het slachtoffer zich, ten gevolge van het schadelijk feit, in de lichamelijke onbekwaamheid bevindt een aanvraag in te dienen, kan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft een aanvraag toelaten ingediend door een derde in naam van het slachtoffer, voor zover deze aanvraag voldoet aan de voorwaarden voorzien in artikel 19, eerste lid en ze wordt ingediend gedurende de periode tijdens welke het slachtoffer zelf geen aanvraag kan indienen. Hij kan tevens, wanneer het slachtoffer zich in bovenvermelde toestand heeft bevonden, de ingangsdatum van het pensioen vaststellen op de dag van het schadelijk feit indien de pensioenaanvraag geldig werd ingediend voor het verstrijken van de twaalfde maand die volgt op deze gedurende welke het schadelijk feit zich heeft voorgedaan.

TITEL II. PENSIOENEN VOOR RECHTHEBBENDEN

A. Pensioenen aan de langstlevende echtgenoten.

(opschrift vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 1°)

Art. 21 *Gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1976, art. 40 en 25 juni 1987, art. 19 en vervangen bij de wetten van 7 juni 1989, art. 26, 2° en 17 juli 1991, art. 1 (10).*

De langstlevende echtgenoot van een persoon die het voordeel van titel I kan genieten, kan aanspraak maken op een pensioen op voorwaarde dat bevonden wordt dat het overlijden van de echtgenoot het rechtstreeks gevolg is van het aangevoerde schadelijk feit.

Indien het huwelijk na het schadelijk feit gesloten werd, is het eerste lid slechts van toepassing voor zover het huwelijk minder dan tien jaar na het schadelijk feit gesloten werd en het ten minste één jaar geduurd heeft.

Art. 22 *Gewijzigd bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 8, vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 9 en gewijzigd bij art. 19 van dezelfde wet.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 19.*

Het jaarlijks bedrag van het pensioen bedoeld in artikel 21 wordt bepaald op 8.896,21 EUR (5).

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 19.*

Behalve in het geval dat het slachtoffer door het schadelijk feit werd gedood of binnen de vijf jaar na het schadelijk feit aan de gevolgen van een kwetsuur, traumatisme of ongeval in de zin van artikel 4 overleed, kunnen de commissies voor vergoedingspensioenen beslissen het in § 1 bepaalde bedrag terug te brengen tot 5.803,69 EUR (5), wanneer ze oordelen dat uit de toedracht der zaak blijkt dat het overlijden in werkelijkheid voor minstens een vierde werd veroorzaakt door vreemde

factoren die zich na het schadelijk feit hebben voorgedaan. Het pensioen wordt verplicht teruggebracht tot dit bedrag wanneer het overlijden zich meer dan vijftien jaar maar minder dan vijfentwintig jaar na het schadelijk feit voordoet.

Wanneer het overlijden voor minstens de helft aan vreemde factoren te wijten is of zich vijfentwintig jaar of meer na het schadelijk feit voordoet, wordt het in § 1 bepaalde bedrag teruggebracht tot 3.869,03 EUR (5).

Art. 23 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 34 en opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 3°.*

Art. 24 *Gewijzigd bij de wet van 22 december 1949, enig artikel, vervangen bij de wetten van 11 juli 1960, art. 2, § 1 en 8 juli 1970, art. 19, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1973, art. 19, 3 juni 1982, art. 16 en 7 juni 1989, art. 9, 2° en 3° en 26, 4°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 2° en 26, 4°, a).*

De persoon die huwt ofwel met een grootverminkte of -invalide van de oorlog die de voordelen geniet van het statuut der grootverminkten en -invaliden ofwel met een oorlogsgeamputeerde die de voordelen geniet van artikel 12, a), verkrijgt bij het overlijden van zijn echtgenoot, een pensioen aan het bij artikel 22, § 1, bepaalde bedrag, voor zover het huwelijk minstens één jaar geduurd heeft.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 11 juli 1973, art. 19 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 3° en 26, 4°, a) en b).*

De persoon die huwt met een oorlogsinvalide die niet bij § 1 wordt beoogd maar een invaliditeitspensioen van ten minste 100 pct. geniet, verkrijgt bij het overlijden van zijn echtgenoot een pensioen aan het bij artikel 22, § 2, eerste lid, bepaalde bedrag, voor zover het huwelijk minstens één jaar geduurd heeft.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, c), d) en e).*

De kinderen van de invalide verkrijgen bij diens overlijden de bij artikel 27, § 1, bepaalde voordelen.

Indien zij volle wezen zijn of indien zij zich in de bij artikel 27, § 2, tweede lid vastgestelde gevallen bevinden, verkrijgen zij bovendien, volgens de bij artikel 27, §§ 2, 3 en 4 ingestelde bepalingen, een pensioen dat, naargelang van het geval, wordt bepaald overeenkomstig de voorschriften van § 1 of van § 2 van dit artikel.

§ 4. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 4°, e).*

§ 5. *Vervangen bij de wetten van 11 juli 1973, art. 19 en 3 juni 1982, art. 16 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 4°, f) en g).*

Het genot van dit artikel wordt uitgebreid, welke ook de oorzaak van het overlijden of de datum van het huwelijk weze, voor zover het huwelijk minimum één jaar geduurd heeft :

- a) tot de langstlevende echtgenoot en de kinderen van de invalide die tijdens de periode van één jaar vóór zijn overlijden :
- houder was van een invaliditeitspensioen van minstens 100 pct., of
 - het voordeel van artikel 12a genoot;

- b) tot de langstlevende echtgenoot en de kinderen van de invalide die vóór de leeftijd van 65 jaar overleed en houder was van een invaliditeitspensioen van minstens 150 pct. tijdens de periode van zes maanden vóór zijn overlijden.

Het bedrag van het pensioen is hetzij het in § 1 voorziene bedrag, indien de invalide tijdens de bedoelde periode het voordeel van artikel 12a of 15a genoten heeft, hetzij het in § 2 voorziene bedrag, in de andere gevallen.

§ 6. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 4°, e).*

Art. 25 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, art. 13, 1 juli 1969, art. 6 en 9 juli 1976, art. 21, vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 5° en gewijzigd bij art. 19 van dezelfde wet.*

§ 1. De uit de echt gescheiden echtgenoot, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan de echtscheiding uitgesproken werd, alsook de op eis van de overleden echtgenoot van tafel en bed gescheiden langstlevende echtgenoot, kan geen aanspraak maken op het bij deze titel voorziene pensioen.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 19.*

De langstlevende echtgenoot die een nieuw huwelijk aangaat, verliest het genot van zijn pensioen vanaf de eerste dag van het kwartaal dat volgt op het nieuwe huwelijk.

Bij overlijden van de nieuwe echtgenoot en bij ontstentenis van een wees die recht heeft op pensioen, kan de betrokkene een pensioen bekomen waarvan het jaarlijks bedrag 3.439,58 EUR (5) bedraagt.

B. Wezenpensioenen.

Art. 26 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 6°. Gewijzigd bij de wet van 17 juli 1991, art. 2 en vervangen bij de wet van 22 december 2008, art. 53(11)*

De kinderen, met inbegrip van de geadopteerden, van de personen waarvan is erkend dat het overlijden het rechtstreeks gevolg is van een schadelijk feit dat zich heeft voorgedaan tijdens en door het feit van de militaire dienst, kunnen op de bij artikel 27 bepaalde voordelen aanspraak maken.

Voor de toepassing van het eerste lid, wordt gelijkgesteld met kind de minderjarige die een pensioen heeft verkregen ten laste van de overleden militair, in toepassing van artikel 336 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 27 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 11, 15 juni 1967, art. 1, 7 juni 1989, art. 26, 7° en 18 mei 1998, art. 18 en 48, 1° (12), het K.B. van 20 juli 2000, art. 2 en de wet van 22 december 2008, art. 54.(11)*

§ 1. *Vervangen bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 11, 15 juni 1967, art. 1, 7 juni 1989, art. 26, 7° en gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 18, 1° en art. 48, 1° en het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.*

Indien hun de hoedanigheid van kind van een oorlogsslachtoffer wordt toegekend in uitvoering van artikel 26 en in de bij artikel 46 bepaalde vormen, worden zij geacht de gestelde vereisten te vervullen opdat de artikelen 50bis en 56bis van de

samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor werknemers op hen worden toegepast.

Indien zij anderzijds geen recht geven op het maximumbedrag van de kinderbijslag door deze wetten voor het eerste kind bepaald, zullen zij er door tussenkomst van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers en ten laste van de Staat kunnen aanspraak op maken, of op het verschil, tot de leeftijd van 18 jaar.

Bovendien zal de voornoemde dienst bij elke maandelijkse betaling, ten laste van de Staat, een som van 2,48 EUR per kind toevoegen.

§ 2. Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 7°. Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 18, 1° en de wet van 22 december 2008, art. 54.(11)

Zijn zij volle wezen, dan verkrijgen de bij artikel 26 bedoelde kinderen, samen en onverminderd de bij § 1 bepaalde kinderbijslag, een pensioen waarvan het bedrag vastgesteld wordt overeenkomstig de voorschriften van artikel 22. Dit pensioen wordt uitgekeerd tot het jongste van de kinderen de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Wordt gelijkgesteld met een volle wees :

1° het kind van wie de afstamming alleen ten aanzien van de overleden ouder vaststaat;

2° de halve wees van wie de langstlevende ouder geen recht heeft op een pensioen van langstlevende echtgenoot of het genot van zijn pensioen verliest in toepassing van artikel 25, § 2.

§ 3. Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 18, 2°.

Voor de wezen die recht geven op kinderbijslag, wordt het voordeel van de bij de §§ 1 en 2 gestelde bepalingen behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

§ 4. De volle wezen wier ouders zijn gestorven in de bij artikel 21 voorziene vereisten bekomen de samenvoeging van de twee pensioenen verschuldigd overeenkomstig § 2.

Art. 28 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 8°.*

§ 1. Wanneer er wezen uit verschillende huwelijken bestaan, wordt het pensioen verdeeld onder de groepen van wezen uit hetzelfde huwelijk, evenredig met het aantal kinderen waaruit iedere groep bestaat.

§ 2. Zo er een langstlevende echtgenoot en niet uit het huwelijk van deze echtgenoot met het slachtoffer gesproten wezen zijn, wordt het pensioen in twee gelijke delen verdeeld tussen de langstlevende echtgenoot enerzijds en deze wezen anderzijds, met vervolgens, in voorkomend geval, toepassing van § 1.

C. Pensioenen voor ascendenten. (13)

Art. 29 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 9°.*

Bij ontstentenis van langstlevende echtgenoot of wezen kunnen de vader en de moeder van het slachtoffer of één van beiden op een pensioen voor ascendent

aanspraak maken, zo het overlijden van hun kind in de bij artikel 21 voorziene omstandigheden voorgekomen is.

In geval van echtscheiding, gerechtelijke scheiding of feitelijke scheiding van de ascendenten mag het pensioen, alleszins, slechts verleend worden aan die echtgenoot welke bewijst het slachtoffer gedurende een tijdperk van minstens vijf jaar vóór de leeftijd van 18 jaar te hebben opgebracht en onderhouden.

Art. 30 Dezelfde voordelen als die welke aan de vader of aan de moeder verleend worden, kunnen, bij ontstentenis van vader en moeder of van één van beiden, worden toegekend aan de personen die zullen bewijzen dat zij het slachtoffer, vóór zijn 18 jaar, gedurende een tijdperk van minstens vijf jaar opgebracht en onderhouden hebben.

Het voor de vader en de moeder voorziene gezamenlijk pensioen zal, in voorkomend geval, onder verscheidene rechthebbenden kunnen verdeeld worden.

Art. 31 Bestaan er geen rechthebbenden in de bij artikelen 29 en 30 voorziene graad dan kunnen de grootouders van het slachtoffer of één hunner, in geval van overlijden in de bij artikel 21 voorziene omstandigheden, een ascendentenpensioen verkrijgen, tenzij er broeders of zusters van het slachtoffer bestaan die minder dan 16 jaar oud zijn of van vóór deze leeftijd lichamelijk onbekwaam zijn in hun bestaan te voorzien. In dit geval kunnen alleen de laatstbedoelden het bij dit artikel voorzien pensioen verkrijgen.

Art. 32 *Vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 17, gewijzigd bij de wet van 3 juni 1982, art. 19 en vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 4°.*

De ascendentenpensioenen worden vastgesteld overeenkomstig de hiernavolgende tabel :

1) jaarlijks bedrag van 698,47 EUR (5) voor :

- de vader en de moeder gezamenlijk; dit bedrag wordt behouden bij het overlijden van de vader of van de moeder;
- de niet-hertrouwde vader weduwnaar of de niet-hertrouwde moeder weduwe;
- de niet-gehuwde moeder, enige gerechtigde;
- de moeder alleen, in geval van onthouding, verlating of afstand vanwege de vader;
- de vrouw alleen, in het bij artikel 30 voorziene geval;

2° jaarlijks bedrag van 349,24 EUR (5) voor :

- de niet-gehuwde vader, enige gerechtigde;
- de vader en de moeder, elk afzonderlijk, indien ze uit de echt gescheiden ofwel gescheiden zijn of zich later in deze toestand bevinden; dit bedrag wordt behouden bij het overlijden van de vader of van de moeder;
- de hertrouwde of de na het overlijden van het slachtoffer gehuwde vader of moeder;
- de persoon die de vader of de moeder van het slachtoffer vervangen heeft;
- elke grootvader of elke grootmoeder;
- elke broer of zuster, jonger dan 16 jaar of gebrekkig.

Art. 33 Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 5, 11 juli 1960, art. 5 en 5 december 1964, art. 1 en vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 5°.

Indien het inkomen van de gerechtigde of, wanneer het pensioen gezamenlijk wordt toegekend, het geheel van het inkomen van de gerechtigden het dubbele niet overschrijdt van het van belasting vrijgestelde inkomen vastgesteld bij artikel 6, § 1, 2° van de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen, worden de bij artikel 32, 1° en 2° bepaalde bedragen respectievelijk op 2.620,83 en op 1.310,37 EUR (5) gebracht.

Onder inkomen wordt verstaan het gezamenlijk belastbaar inkomen zoals dit wordt bepaald inzake personenbelasting.

Het in aanmerking te nemen inkomen is het inkomen van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het pensioen ingaat of, in voorkomend geval, aan het jaar tijdens hetwelk het voordeel van het eerste lid wordt gevraagd.

In geval van toekenning van de bij het eerste lid bepaalde pensioenbedragen blijven deze bedragen verworven ongeacht de latere evolutie van het inkomen van de gerechtigden.

D. Rechthebbenden der vermisten.

Art. 34 Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 10°.

Een pensioen kan worden toegekend aan de echtgenoot, de kinderen en de ascendenten van de personen die het voordeel van titel I kunnen genieten en ten aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid werd uitgesproken.

Eventueel wordt er een einde gesteld aan de uitbetaling van het pensioen vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of waarop het bewijs van zijn bestaan geleverd wordt. In dit geval wordt de uitbetaling van het pensioen, die ingevolge de afwezigheid werd geschorst, op diezelfde datum hervat zonder navordering van de vervallen termijnen.

E. Indienen van de aanvragen. Datum waarop zij uitwerking verkrijgen.

Art. 35 De pensioenaanvragen van rechthebbenden moeten, op straf van nietigheid, per aangetekende brief bij de Administratie der pensioenen ingediend worden.

Deze die, vóór 29 september 1947, hetzij bij de administratie der pensioenen, hetzij bij de dienst voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog ingediend werden, zullen, zonder te moeten worden hernieuwd, in aanmerking genomen worden op de datum waarop zij ingediend werden en niet voor uitsluiting vatbaar zijn.

De aanvraag tot toelage die vóór 29 september 1947 bij de aan het Ministerie van Wederopbouw gehechte dienst voor regeringshulp werd ingediend, geldt, eventueel, als regelmatige pensioenaanvraag. Een attest betreffende de indiening van een dergelijke aanvraag en betreffende de datum ervan wordt door vermelde dienst aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, verstrekt.

Art. 36 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 9, a), 11 juli 1960, art. 6 en 7 juni 1989, art. 26, 11° en 12° en vervangen bij de wet van 16 juni 1998, art. 6 (14).*

Het vergoedingspensioen van rechthebbende gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op deze gedurende dewelke het slachtoffer van het schadelijk feit is overleden, voor zover de pensioenaanvraag voorzien bij artikel 35 geldig wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op deze van het overlijden; wanneer de aanvraag niet wordt ingediend binnen de vermelde termijn, gaat het pensioen in op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag geldig wordt ingediend.

Wanneer het slachtoffer voor hetzelfde schadelijk feit een vergoedingspensioen genoot, gaat het pensioen ten vroegste in op de eerste dag van het burgerlijk trimester dat volgt op dat gedurende hetwelk dit slachtoffer is overleden.

In het geval dat een wezenpensioen volgt op een pensioen van langstlevende echtgenoot, gaat het wezenpensioen ten vroegste in op de datum waarop het pensioen van de langstlevende echtgenoot niet meer betaald wordt.

Wanneer uitzonderlijke omstandigheden het rechtvaardigen, kan de minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bij gemotiveerd besluit, de ingangsdatum van de pensioenen van rechthebbende vaststellen in afwijking van dit artikel.

TITEL III. HERZIENING VAN DE PENSIOENEN

A. Herziening in geval van verergering der invaliditeit. (15)

Art. 37 *Vervangen bij de wet van 7 juli 1964, art. 6 en gewijzigd bij de wetten van 24 december 1968, art. 6, 1 juli 1969, art. 5, 17 juli 1975, art. 4 en 30 juni 1983, art. 15 en 16.*

§ 1. *Vervangen bij de wet van 7 juli 1964, art. 6.*

Eenieder voor wie door de bevoegde commissies is bevonden, dat zijn lichamelijke schade onder toepassing van deze wet valt, kan of hij al dan niet een pensioen heeft bekomen, te allen tijde, een nieuw onderzoek van zijn geval aanvragen, hetzij om reden van de normale verergering van zijn verminking, impotentie of ziekte, hetzij wegens verwickelingen die in rechtstreeks verband staan met deze verminking, impotentie of ziekte.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 7 juli 1964, art. 6, gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, art. 6 en vervangen bij de wet van 30 juni 1983, art. 15.*

De aanvrager wordt onderzocht met het oog op de verminkingen, impotenties of ziekten die hij in zijn herzieningsaanvraag doet gelden.

Een nieuwe totale invaliditeitsgraad wordt overeenkomstig artikel 9 vastgesteld.

De nieuwe graad geeft aanleiding tot het betalen van een pensioen indien hij minstens 10 pct. komt te bereiken.

§ 3. *Vervangen bij de wetten van 7 juli 1964, art. 6 en 1 juli 1969, art. 5, gewijzigd bij de wet van 17 juli 1975, art. 4 en vervangen bij de wet van 30 juni 1983, art. 15.*

Het pensioen wordt herzien wanneer de nieuwe totale invaliditeitsgraad ten minste 5 pct. hoger is dan de graad op basis waarvan het pensioen gevestigd is.

In geval van vermindering van de totale invaliditeitsgraad blijft het pensioen vastgesteld op basis van de totale graad die erkend was op de datum van de indiening van de herzieningsaanvraag.

Wanneer een stijgende of afdalende schaal der invaliditeit wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 43, 2de lid, wordt de vergelijking achtereenvolgens gemaakt tussen de totale invaliditeitsgraad vastgesteld rekening houdend met de verschillende bedragen van die schaal en de totale invaliditeitsgraad erkend op de datum van de indiening van de herzieningsaanvraag.

§ 4. *Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 16.*

Zo de totale invaliditeitsgraad op het einde van de herziening ongewijzigd blijft, blijft deze vastgesteld rekening houdend met de invaliditeitspercentages die toegekend werden voor de verschillende aandoeningen op de datum van de indiening van de herzieningsaanvraag.

Art. 38 *Opgeheven bij de wet van 7 juli 1964, art. 7.*

Art. 39 *Opgeheven bij de wet van 7 juli 1964, art. 7.*

B. Herziening in geval van vergissing of wegens een nieuw feit.

Art. 40 Alle beslissingen inzake vergoedingspensioenen of door deze wet aan bedoelde pensioenen verbonden bijlagen van alle aard kunnen herzien worden wanneer bevonden wordt dat de eerste beslissing op een vergissing berust of wanneer nieuwe gegevens aangevoerd worden en de herziening rechtvaardigen.

Wordt de vergissing in een beslissing tot toekenning van een pensioen of bijslag vastgesteld voordat dit pensioen of die bijslag door het Rekenhof bekrachtigd is, dan wordt de eerste beslissing zonder meer overschreven of gewijzigd, met uitwerking op dezelfde datum. In dit geval wordt de betrokkene, zo hij verschenen is voor de commissie die de aangevochten beslissing genomen heeft, opnieuw gehoord, tenzij de verbetering niets wijzigt aan de beslissing die genomen werd inzake de voorgebrachte bewijzen of de erkende graad van invaliditeit.

Art. 41 De aanvragen tot het bekomen van de bij het vorig artikel voorziene herziening worden voorgelegd aan de instantie of overheid die de te herziene beslissing uitgesproken heeft.

C. Indienen van de aanvragen om herziening. Datum waarop zij uitwerking hebben

Art. 42 *Gewijzigd bij de wet van 30 juni 1983, art. 17.*

Alle van de betrokkene uitgaande aanvragen om herziening moeten, op straf van nietigheid :

1° per aangetekende brief bij de administratie der pensioenen ingediend worden;

2° buiten de nauwkeurige opgaven inzake eenzelligheid, alle nodige inlichtingen over de aard der aangevraagde herziening bevatten;

3° a) zo het gaat om een herziening wegens verergering, samengaan met een geneeskundig getuigschrift waarin de te herziene aandoening(en) en de aard der verergering of verwikkeling duidelijk vermeld staan, alsook de mogelijke oorzaken van de wijzigingen voorgekomen in de invaliditeit;

b) zo het een der bij artikel 40 voorziene herzieningen geldt, samengaan met de bescheiden of gegevens welke bestemd zijn om te bewijzen dat de eerste beslissing op een vergissing berust, of met de nieuwe gegevens welke de aanvrager geschikt acht om de aangevraagde herziening te rechtvaardigen.

De aanvragen die aan deze drie voorwaarden of aan één van deze niet voldoen, worden aan de aanvrager teruggezonden en zullen slechts in aanmerking kunnen genomen worden wanneer zij overeenkomstig de vorige bepalingen aangevuld zijn.

De aanvragen om herziening die vóór 29 september 1947 regelmatig ingediend werden krachtens een bepaling die de uit de oorlog van 1940 voortvloeiende pensioenen beheerste, zullen in aanmerking genomen worden, met uitwerking op de datum waarop zij ingediend werden.

Art. 43 *Gewijzigd bij de wet van 11 juli 1960, art. 7.*

De aanvragen om herziening hebben uitwerking op de eerste dag van de maand tijdens welke zij overeenkomstig artikel 42 regelmatig ingediend werden.

Geldt het een herziening wegens verergering, dan kan de bevoegde instantie evenwel, op advies der geneeskundige experten, een latere datum bepalen of een stijgende of dalende schaal der invaliditeit vaststellen.

Anderdeels, in geval van herziening wegens vergissing, kan de bevoegde instantie beslissen, mits haar beslissing te rechtvaardigen, dat deze op dezelfde datum als de aangevochten beslissing zal ingaan.

In voorkomend geval blijven de op een andere basis als pensioen of als voorschot op pensioen uitbetaalde sommen aan de betrokkene verworven, tenzij door de in artikel 45 bepaalde commissies vastgesteld wordt dat de pensioenaanvraag ongegrond is.

TITEL IV. ONDERZOEK VAN DE RECHTEN OP PENSIOEN. **ORGANISMEN BEVOEGD OM UITSPRAAK TE DOEN**

Art. 44 Vanaf 26 augustus 1947 moeten al de verklaringen van degenen die een vergoedingspensioen aanvragen alsmede al de geneeskundige getuigschriften en de getuigenissen welke dienen voorgelegd om de rechten op een pensioen vast te stellen, eindigen met de woorden : "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring echt en volledig is."

Degenen wier verklaringen, getuigschriften of getuigenissen vals bevonden worden, stellen zich bloot aan de straffen die daarop gesteld werden bij het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met de pensioenen en toelagen ten laste van de Staat.

Art. 45 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, § 9, c), 11 juli 1960, art. 8, 7 juli 1964, art. 9, 11 juli 1973, art. 3, 17 juli 1975, art. 5, 9 juli 1976, art. 12, 27 december 1977, art. 10, 25 juni 1987, art. 12, 7 juni 1989, art. 31, § 2 en 18 mei 1998, art. 20.*

De invaliditeitspensioenen worden verleend, geweigerd of herzien overeenkomstig de volgende regels :

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 31, § 2.*

De aanvrager wiens aanvraag om pensioen of om herziening wegens verergering overeenkomstig de artikelen 19 en 42 in aanmerking kan genomen worden, wordt door toedoen van het Ministerie van Volksgezondheid (Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst) aan een geneeskundige expertise onderworpen. Zo het recht op vergoeding niet vastgesteld schijnt, wordt de aanvraag rechtstreeks overgemaakt aan de Commissie voor vergoedingspensioenen en vervolgens, indien er reden toe is, aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep worden de invaliditeitsgraden vastgesteld, overeenkomstig de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 9, c).*

Zodra het verslag van de bij § 1 voorziene expertise is voorgelegd aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, kan deze, zo het recht op vergoeding vastgesteld schijnt, aan de aanvrager een voorschot doen betalen dat gelijk is aan het volle bedrag van het pensioen voorzien voor de erkende invaliditeitsgraad.

Het gezamenlijk bedrag der aldus betaalde voorschotten komt in mindering van de eventuele pensioenachterstallen. Bedraagt het totaal der voorschotten meer dan bedoelde achterstallen, dan blijft het teveel aan de belanghebbende verworven, tenzij er door de bij §§ 3 en 4 voorziene commissies vastgesteld wordt dat de pensioenaanvraag ongegrond is. De laatste termijn pensioenvoorschotten, vóór hun overlijden aan de invaliden uitbetaald, blijft integraal verkregen.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 7 juli 1964, art. 9, 1°, vervangen bij de wet van 11 juli 1973, art. 3, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 12, 27 december 1977, art. 10, 25 juni 1987, art. 12, 1° en 18 mei 1998, art. 20.*

Het door de administratie der pensioenen gedeeltelijk samengesteld dossier wordt overgemaakt aan een commissie van eerste aanleg, die gelast is het aan te vullen en in eerste aanleg uitspraak te doen over de volgende feitelijke punten :

- a) de hoedanigheid van rechthebbende;
- b) de conclusies welke getrokken dienen te worden uit de gegevens inzake bewijs van oorsprong verstrekt voor elke kwetsuur, gebrekkelijkheid of ziekte welke de betrokkene doet gelden;
- c) de aanrekenbaarheid op grond van vermoedens in de zin van artikel 1;

d) de totale graad van invaliditeit welke dient te worden toegekend rekening houdend met het verslag der expertise en met het bepaalde in de artikelen 8bis, 8quater, 8quinqies en 9;

(16)

f) de datum waarop het eventueel pensioen ingaat;

g) de eventuele onwaardigheid van de aanvrager.

De Commissie beslist op stukken. Indien zij het nodig acht, mag zij echter de belanghebbende horen. Zij hoort hem altijd alvorens de aanvraag geheel of ten dele af te wijzen.

§ 4. Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1987, art. 12, 1°.

Tegen de beslissingen van voormelde commissie kan er hoger beroep ingesteld worden :

- door de belanghebbende, binnen een termijn van zestig dagen, te rekenen vanaf de betekening van de beslissing;
- door de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, binnen dezelfde termijn, te rekenen vanaf de ontvangst van het dossier dat de beslissing bevat.

Het hoger beroep wordt voorgelegd aan een commissie van beroep, welke de aanvrager in zijn middelen hoort en, eventueel, na nieuwe besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, over de bij § 3 voorziene feitelijke punten in laatste aanleg uitspraak doet.

§ 5. Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1987, art. 12, 2°.

In geval van betwisting door het Rekenhof, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren het bij § 4 voorziene hoger beroep instellen, zo hij daarvan geen gebruik gemaakt heeft.

Werd dit recht op hoger beroep reeds uitgeoefend, dan wordt de bij artikel 40 voorziene procedure gevolgd en, desnoods, artikel 43, laatste lid, toegepast.

§ 6. Toegevoegd bij de wet van 11 juli 1960, art. 8 en gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, art. 9, 2° en 17 juli 1975, art. 5.

De tussenkomst van de Commissie van eerste aanleg bedoeld in § 3 hierboven, is niet vereist in geval :

- 1° de verhoging van het invaliditeitspercentage voortvloeit uit een normale verergering van de verminking, impotentie of ziekte waarvoor het pensioen uitgekeerd wordt;
- 2° de nieuwe totale graad van invaliditeit vastgesteld overeenkomstig artikel 9, ten minste niet 5 pct. hoger is dan de totale graad van invaliditeit waarop het pensioen gevestigd was, zoals vereist bij artikel 37, § 3.

In die gevallen en zodra het protocol van geneeskundig onderzoek aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, overgelegd wordt, treft

deze in eerste aanleg en in dezelfde vormen als door artikel 16 voorgeschreven wordt voor de vijfjaarlijkse herziening, de vereiste beslissing op grond van de conclusies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst met inbegrip, eventueel, van deze met betrekking tot de toekenning van de vergoeding voor hulp van een derde persoon.

Deze beslissing wordt aan de betrokkene betekend. Ze kan het voorwerp uitmaken van de beroepsaantekeningen bedoeld in § 4 zomede van de herzieningen waarvan artikel 40 de voorwaarden en de modaliteiten bepaalt.

Art. 46 *Gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1960, art. 9 en 25 juni 1987, art. 13.*

Indien hij na kennisneming van de gegevens gevoegd bij de in aanmerking genomen aanvraag meent dat de rechten op weduwen-, wezen- of ascendentenpensioen vaststaan, neemt de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, in eerste aanleg de beslissing tot toekenning van het pensioen. Deze beslissing wordt aan de betrokkene betekend. Zij kan het voorwerp uitmaken van de in artikel 45, § 4, voorziene gevallen van beroep, alsook van de herzieningen waarvan artikel 40 de voorwaarden en modaliteiten bepaalt.

In al de andere gevallen wordt het dossier aan de bevoegde commissies voorgelegd, om overeenkomstig de bij artikel 45, §§ 3, 4 en 5, voor de invaliditeitspensioenen voorziene procedure te worden onderzocht.

In generlei geval mag er tot terugvordering van de sommen betaald als pensioen aan de bij dit artikel bedoelde personen worden overgegaan, tenzij door voormelde commissies vastgesteld wordt dat de pensioenaanvraag ongegrond is.

Art. 47 *Vervangen bij de wet van 11 juli 1973, art. 10 en gewijzigd bij de wet van 16 juni 1998, art. 2 (17).*

§ 1. *Vervangen bij de wetten van 11 juli 1973, art. 10 en 16 juni 1998, art. 2 (18).*

De bij artikel 45 ingestelde commissies omvatten :

1° een Commissie voor vergoedingspensioenen, bestaande uit :

- de voorzitter of een ondervoorzitter, magistraat bij een rechtbank van eerste aanleg of bij een arbeidsrechtbank;
- een vertegenwoordiger van de Staat, lid van de Administratie der Pensioenen;
- een oorlogsinvalides, een politieke gevangene of een officier in actieve dienst, militair of rijkswachter, overeenkomstig de hoedanigheid van de aanvrager;

2° een Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, bestaande uit :

- de voorzitter of een ondervoorzitter, magistraat bij het Hof van Cassatie, bij een hof van beroep of bij een arbeidshof;
- een vertegenwoordiger van de Staat, lid van de Administratie der Pensioenen;
- een oorlogsinvalides of een hoger officier in actieve dienst, militair of rijkswachter, overeenkomstig de hoedanigheid van de aanvrager.

De in 1° en 2° bedoelde commissies kunnen zich door een geneesheer als raadgever laten bijstaan;

3° een Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen, bestaande uit :

- de voorzitter of een ondervoorzitter van de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen;
- een vertegenwoordiger van de Staat, lid van de Administratie der Pensioenen;
- twee politieke gevangenen;
- een geneesheer.

De dossiers in behandeling bij deze commissies worden onderzocht door een commissaris-verslaggever.

§ 2. *Vervangen bij de wetten van 11 juli 1973, art. 10 en 16 juni 1998, art. 2 (18).*

Deze commissies worden samengesteld door de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

In overleg met deze Minister verdeelt de voorzitter van elke commissie deze in zoveel kamers als er nodig zijn en bepaalt hij desnoods de respectieve bevoegdheden van elke kamer. Hij zit „n der aldus gevormde kamers voor. Het voorzitterschap van de andere kamers wordt toevertrouwd aan ondervoorzitters.

§ 3. Een koninklijk besluit regelt al wat betrekking heeft op de voordracht van de leden (19) en op de procedure tot onderzoek (20) van de aan de commissies voorgelegde zaken.

Art. 48 *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 6°.*

TITEL V. ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 49 *Aangevuld bij de wet van 7 juli 1964, art. 11.*

De Belgische militairen die, tijdens de vijandelijkheden, met de instemming van de Belgische regering overgeschreven werden op de stamlijsten van een geallieerd leger en er ingevolge aldus volbrachte diensten enige lichamelijke schade geleden hebben wegens welke zij ten laste van de geallieerde regering een invaliditeitspensioen verkregen hebben dat lager is dan het pensioen dat zij krachtens deze wet zouden verkregen hebben indien hetzelfde feit hun bij het Belgisch leger in dezelfde omstandigheden overkomen was, kunnen ten laste van de Belgische Staat een jaarlijks pensioen bekomen dat gelijk is aan het verschil tussen die beide pensioenen en onderworpen is aan de bij deze wet gestelde regelen.

In voorkomend geval wordt het verschil berekend naar de wisselkoers op datum van 1 januari van elk jaar.

De rechthebbenden kunnen, onder dezelfde voorwaarden, een op dezelfde grondslagen berekend pensioen bekomen.

Met de hierboven bedoelde Belgische militairen worden gelijkgesteld de Belgische onderdanen die, hoewel zij niet meer onderworpen waren aan militaire verplichtingen, tijdens de vijandelijkheden een dienstverbintenis in een geallieerd leger hebben

aangegaan en er, ten gevolge van de aldus gepresteerde diensten, lichamelijke schade hebben geleden, waarvoor hun door de geallieerde regering een invaliditeitspensioen is toegekend.

Art. 50 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 13°.*

De vreemdelingen aan wie toegelaten werd in die hoedanigheid bij het Belgisch leger te dienen, alsmede hun rechthebbenden kunnen een vergoedingspensioen bekomen onder de bij deze wet gestelde voorwaarden.

Art. 51 *Gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1960, art. 10, 29 januari 1986, art. 1 en 2 en 7 juni 1989, art. 26, 14°.*

§ 1. Aangevuld bij de wet van 29 januari 1986, art. 1.

Behalve de gijzelaars, kunnen de vreemdelingen en de heimatlozen het voordeel genieten bepaald bij artikel 2, e) en f) :

1° zo zij regelmatig behoorden tot een Belgisch weerstandsorganisme en lichamelijke schade geleden hebben ingevolge hun werkelijke deelneming, met dit organisme, aan het verzet tegen de vijand of ingevolge mishandelingen, die hun wegens hun deelneming aan het verzet door de vijand toegebracht werden. Dit voordeel kan hun, in dit geval, toegekend worden om het even waar het schadelijk feit gebeurd is;

2° zo zij, alhoewel niet regelmatig bij een Belgisch weerstandsorganisme ingeschreven, als afzonderlijk weerstander werden erkend. In dit geval moet het schadelijk feit ontstaan door hun verzet tegen de vijand of door mishandelingen, hun naar aanleiding van hun houding als weerstander door de vijand toegebracht, zich voorgedaan hebben in België of tijdens de gevangenhouding door de vijand ingevolge een in België gedane aanhouding;

3° zo zij, bij toepassing van de wet van 5 februari 1947 of van die van 26 februari 1947 als politieke gevangenen erkend zijn en de Belgische nationaliteit vóór 1 januari 1948 hebben verworven.

§ 2. Gewijzigd bij de wet van 11 juli 1960, art. 10 en aangevuld bij de wet van 29 januari 1986, art. 2.

De rechthebbenden der vreemdelingen en der heimatlozen, inclusief deze van wie artikel 3 van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden gewag maakt, kunnen de in titel II van deze wet bepaalde pensioenen bekomen, op voorwaarde dat ze bewijzen dat de bij § 1 vereiste voorwaarden in hoofde van het slachtoffer verenigd waren.

Aan weduwen, wezen of ascendenten van Duitse nationaliteit kunnen deze pensioenen enkel verleend worden zo zij werkelijk op Belgisch grondgebied verblijven.

De rechthebbenden van de begunstigden van § 1, 3°, kunnen het pensioen slechts verkrijgen indien ze op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer, de Belgische nationaliteit bezaten.

§ 3. Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 14°.

Art. 52 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 26, 15° en 20 december 1995, art. 119.*

§ 1. De krachtens deze wet verleende pensioenen mogen gecumuleerd worden met een aan een burgerlijke of militaire betrekking verbonden wedde, soldij of loon.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 15°.*

§ 3. De vader en de moeder van wie verscheidene zonen in zulke omstandigheden gedood werden dat zij recht hebben op de toepassing van deze wet of van die betreffende de aan burgerlijke slachtoffers van de oorlog te verlenen vergoedingen, kunnen wegens het overlijden van elk dezer zonen, de bij deze bepalingen voorziene pensioenen bekomen volgens de onderscheidenlijk op elk schadelijk feit toe te passen regelen.

§ 4. *Aangevuld bij de wet van 20 december 1995, art. 119.*

De in deze wet voorziene invaliditeitspensioenen en pensioenen van rechthebbenden komen niet in aanmerking voor de toepassing van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en voor de vaststelling van de staat van behoefte met het oog op de toekenning van de kosteloze ouderdomsrentetoeslag.

De bepalingen van het vorige lid doen echter geen afbreuk aan de toepassing van de bepalingen van artikel 136, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. (21)

Art. 53 *Gewijzigd bij de wetten van 2 februari 1954, enig artikel, a) en 7 juni 1989, art. 26, 16°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 2 februari 1954, enig artikel, a) en aangevuld bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 16°, a).*

Het recht om vergoedingspensioenen te verkrijgen of te genieten wordt geschorst :

- a) tijdens de duur van een wegens misdaad of wanbedrijf uitgesproken gevangenisstraf van ten minste twee jaar;
- b) gedurende twee jaar, wanneer de wegens misdaad of wanbedrijf uitgesproken straf minder dan twee jaar bedraagt, maar de betrokkene zich in staat van wettelijke herhaling bevindt;
- c) indien de belanghebbende buiten het land verblijft, wanneer hij gerechtelijk vervolgd wordt of tot een gevangenisstraf veroordeeld is;
- d) tijdens de duur van een ontzetting uit de ouderlijke macht, indien het een pensioen betreft dat voortvloeit uit de toepassing van titel II.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 16°, b).*

Zijn van het recht op de vergoedingspensioenen vervallen, de vreemdelingen of hun rechthebbenden aan wie het voordeel van de bepalingen van de artikelen 50 en 51 verleend werd en die na de toekenning van het pensioen een andere nationaliteit dan de Belgische bekomen of zulke nationaliteit vrijwillig verwerven.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 16°, c).*

Het recht om de vergoedingspensioenen te verkrijgen of te genieten kan ingevolge een met redenen omklede beslissing van de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, vervallen voor de Belgen die vrijwillig een vreemde nationaliteit verwerven of die de staat van Belg verliezen, zelfs indien dit verlies aan de voorafgaande instemming van de Koning onderworpen is.

§ 4. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 16°, d).*

Worden beschouwd als volle wezen, de halve wezen wier verwekker die nog in leven is, zijn recht op het pensioen verliest ingevolge de bepalingen van § 2 of § 3. Hetzelfde geldt bij toepassing van artikel 54, § 3 en, tijdens de duur van de schorsing, bij toepassing van § 1 van dit artikel.

Art. 54 *Gewijzigd bij de wetten van 2 februari 1954, enig artikel, b) en 7 juni 1989, art. 26, 17°.*

§ 1. *Opgeheven bij de wet van 2 februari 1954, enig artikel, b).*

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 2 februari 1954, enig artikel, b).*

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 17°.*

De commissies die bevoegd zijn om over de bij deze wet voorziene rechten uitspraak te doen, mogen het genot van het bij titel II bepaalde pensioen weigeren aan de rechthebbenden die, wegens hun houding ten opzichte van de overledene of van zijn gedachtenis, onwaardig geacht worden het te verkrijgen. Om dezelfde redenen mogen zij het pensioen ontnemen aan de rechthebbenden die het bekomen hebben. In dit geval krijgt hun beslissing uitwerking de eerste dag van het trimester nadat de Minister, tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren de aanvraag ingediend heeft.

Zij moeten de redenen van hun beslissing duidelijk opgeven.

Deze beslissing is slechts vatbaar voor herziening in geval van voorlegging van nieuwe gegevens, die bewijzen dat de eerste beslissing op een vergissing berust.

Art. 55 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 18°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 18°, a).*

De krachtens deze wet verleende pensioenen zijn persoonlijk en levenslang. Zij zijn onafstaanbaar.

Zij zijn slechts vatbaar voor beslag en voor afhouding in de volgende omstandigheden :

a) ten belope van één vijfde, in geval van schuld tegenover de Staat;

b) ten belope van twee derden, als aflichting voor onderhoudskosten van de gepensioneerden die in een godshuis of een ander hospitaal dan een militair hospitaal, in een krankzinnigengesticht of -kolonie, in een toevluchtshuis of bedelaarsgesticht, in een inrichting voor maatschappelijke verdediging of enig ander weldadigheidsgesticht geplaatst zijn, zo de onderhoudskosten ten laste van de openbare besturen vallen;

c) ten belope van één derde, in de omstandigheden voorzien bij artikels 203, 205 en 221 van het Burgerlijk Wetboek;

d) ten belope van één derde, met het oog op de uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke gesloten werden overeenkomstig artikel 1 der wet van 9 augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

De gezamenlijke afhoudingen mogen in generlei geval twee derden van het pensioen te boven gaan.

Wordt deze quotiteit overtroffen, dan dient elke afhouding verminderd naar verhouding van haar bedrag, vastgesteld als hiervoren bepaald.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 18°, b).*

Het verval of het verlies van de rechten op een pensioen in hoofde van een langstlevende echtgenoot, een wees of een ascendent, kan geen rechten openen op een ascendentenpensioen ten gunste van een andere persoon.

§ 3. *Ingevoegd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 18°, c).*

Er mag slechts een enkel weduwenpensioen worden toegekend krachtens deze wet of die welke betrekking hebben op de vergoedingen toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, waarbij alleen het hoogste pensioen wordt toegekend.

§ 4. *Ingevoegd bij de wet van 7 juni 1989, art. 26, 18°, c).*

Onverminderd de toepassing van artikel 49, mag geen pensioen worden toegekend aan degene die voor hetzelfde schadelijk feit een pensioen of een toelage, uitbetaald door een vreemde staat of regering, geniet.

Art. 55bis *Ingevoegd bij de wet van 7 juni 1989, art. 9, 7° en vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 3 (22) .*

De bedragen van de bij deze wet bedoelde pensioenen en vergoedingen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Ze worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01 en bevatten de verhoging gekoppeld aan dit spilindexcijfer. De Koning stelt de nieuwe basisbedragen van de pensioenen en vergoedingen vast die hieruit voortvloeien, met uitzondering van de bedragen bedoeld in artikel 11.

De Koning mag een ander dan het in het tweede lid bepaalde spilindexcijfer vaststellen, in welk geval Hij de nieuwe basisbedragen vaststelt.

TITEL VI. OVERGANGSBEPALINGEN

Art. 56 § 1. De vóór de inwerkingstelling van deze wet voor hetzelfde schadelijk feit verleende pensioenen en voorschotten op pensioenen worden overeenkomstig de bepalingen van deze wet herzien, met uitwerking op de datum waarop het eerste pensioen of, in voorkomend geval, de voorschotten ingegaan zijn.

De als pensioen of voorschot op pensioen ontvangen sommen zullen afgetrokken worden van de achterstallen welke, voor het tijdperk van vóór de afkondiging van deze wet, uit deze herziening zullen voortkomen.

Het mogelijke teveel blijft de betrokkene verworven.

§ 2. De toestand der invaliden ingevolge kwetsuur in de zin van artikel 3, die een voorschot op pensioen bekomen hebben, doch wier invaliditeit niet voldoende werd bevonden om hun krachtens de vóór deze wet bestaande bepalingen rechten op pensioen te geven, wordt, overeenkomstig de onderhavige bepalingen, een laatste maal onderzocht.

In voorkomend geval krijgt de nieuwe beslissing uitwerking overeenkomstig artikel 20; de mogelijke achterstallen worden uitbetaald mits aftrek van de uitgekeerde voorschotten. Is het bedrag der voorschotten hoger dan dit van de achterstallen, dan blijft het teveel de betrokkene verworven.

§ 3. De toestand van degenen die een tijdelijk pensioen bekomen hebben dat om in de § 2 opgegeven reden niet hernieuwd werd, wordt onder de bij bedoelde paragraaf bepaalde voorwaarden een laatste maal onderzocht.

Art. 57 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juli 1952, art. 3, §§ 1, b) en 10 en 18 mei 1998, art. 21.*

§ 1. *Vervangen bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 1, b).*

De bepalingen van deze wet zijn integraal van toepassing op de lichamelijke schade toegebracht gedurende en ingevolge de militaire dienst tijdens de periode van 25 augustus 1939 tot op 9 mei 1940.

Evenwel is het pensioen van de invaliden die tot deze categorie behoren niet vatbaar voor de in artikel 16 bepaalde periodieke herzieningen, zo bedoeld pensioen voorgoed werd toegekend, of geconsolideerd werd ingevolge de vier periodieke onderzoeken voorgeschreven bij de vroegere bepalingen ter zake.

Deze pensioenen worden volgens het bij deze wet bepaald bedrag uitbetaald met ingang van 1 september 1947.

De aanvragen om pensioen wegens lichamelijke schade, ingediend uit hoofde van dergelijke schadelijke feiten en die vóór de inwerkingtreding van deze tekst niet waren toegestaan om de enige reden dat zij buiten de gestelde termijnen werden ingezonden, worden in aanmerking genomen op de datum waarop zij kunnen worden geacht te zijn regelmatig en volledig, in de zin van artikel 19. Bij voorkomend geval, laat het bestuur ze aanvullen zoals bepaald in bedoeld artikel 19. Zij worden onderzocht overeenkomstig het bepaalde in deze wet.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 26 juli 1952, art. 3, § 10 en gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 21.*

De wet op de vergoedingspensioenen wordt toepasselijk verklaard op de militaire en op de burgerlijke werklieden, leden van een eenheid ontmijners of van de dienst voor opruiming en vernietiging van ontploffingstuigen van het leger, die na 25 augustus 1947, ingevolge hun dienst getroffen werden door een ongeval te wijten aan de ontploffing of de behandeling van stoffen die zij gelast zijn op te sporen en te vernietigen.

-
- 1 Samenordering van de wet van 26 augustus 1947 (B.S. 19 september) en 10 augustus (B.S. 16-17 en 18 augustus).
- 2 Zie K.B. van 5 november 1987 (B.S. 18 november).
- 3 Vanaf 1 juli 1999.
- 4 Zie K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei).
- 5 De in dit artikel vermelde bedragen vloeien voort uit de toepassing van de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei 1999).
- 6 Zie ook wet van 3 juni 1962, sectie 2, afschaffing van de vijfjaarlijkse herziening voor de invaliden van de oorlog 1940-1945 (B.S. 17 juni).
- 7 Zie ook wet van 30 juni 1983, Hoofdstuk V, afschaffing van de vijfjaarlijkse herziening van de invaliden van Korea (B.S. 26 juli).
- 8 Zie Besluit van de Regent van 15 juni 1949 tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen, art. 8 (B.S. 21 juli).
- 9 Vanaf 1 september 1998. De wijzigingen aangebracht door de art. 16 en 17 van de wet van 18 mei 1998 zijn niet van toepassing wanneer het schadelijk feit vóór 1 september 1998 heeft plaatsgevonden (wet 18 mei 1998, art. 50, § 2 – B.S. 11 augustus).
- 10 De vroegere tekst, die van toepassing blijft voor de oorlogsweduwen wier echtgenoot voor 1 januari 1982 overleden is, luidde als volgt: “De langstlevende echtgenoot van een persoon die het voordeel van titel I kan genieten, kan aanspraak maken op een pensioen op voorwaarde dat hun huwelijk dagtekent van vóór het aan de dienst of de geleverde prestaties te wijten schadelijk feit en dat bevonden wordt dat het overlijden van de echtgenoot het rechtstreeks gevolg is van het aangevoerde schadelijk feit.”
- 11 Met ingang van 2007.
- 12 De door de art. 18 en 48, 1° van de wet van 18 mei 1998 aangebrachte wijzigingen zijn enkel van toepassing op de wezenpensioenen die ingaan vanaf 1 september 1998 (wet 18 mei 1998, art. 50, § 1 – B.S. 11 augustus).
- 13 Zie ook wet van 4 juni 1982, art. 14, § 2 (B.S. 17 juni).
- 14 Vanaf 1 augustus 1998. De wijzigingen aangebracht door artikel 6 van de wet van 16 juni 1998 zijn evenwel niet van toepassing wanneer het schadelijk feit vóór 1 augustus 1998 heeft plaatsgevonden (wet 16 juni 1998, art. 8, tweede lid – B.S. 7 juli).
- 15 Ter info: Uittreksel van de wet van 29 maart 1967 : Herziening in geval van wijziging van de Officiële Belgische Schaal van de invaliditeiten.
“Art. 8. De Koning is gemachtigd om de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit, gevoegd bij het besluit van de Regent van 12 februari 1946, te wijzigen of te vervangen. Elke wijziging die in de invaliditeitsschalen, van toepassing op de militaire en daarmee gelijkgestelde invaliden, wordt gebracht, brengt in voorkomend geval, zonder de tussenkomst van de bevoegde commissies, herziening met zich van de uitvoerbare beslissingen die vóór de wijzigingen werden getroffen en die niet overeenstemmen met deze laatste.
Die herziening moet, op straffe van nietigheid, worden aangevraagd bij aangetekende brief aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.
Indien het gaat om wijzigingen die ten laatste op 13 juli 1967 worden aangebracht, heeft de herziening uitwerking op 1 januari 1966 in zoverre de aanvraag vóór 24 juli 1967 wordt ingediend.
Indien het gaat om latere wijzigingen dan die bedoeld in voorgaand lid, heeft de herziening uitwerking op de eerste dag van het trimester volgend op dat waarin de wijzigingen van kracht worden, voor zover de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van dat van kracht worden.
De aanvragen, buiten de in de voorgaande twee leden voorgeschreven termijnen ingediend, hebben uitwerking op de eerste dag van de maand waarin zij werden ingediend.
De bij dit artikel voorgeschreven herziening mag geen vermindering van het vroeger erkend invaliditeitspercentage noch van het op dat invaliditeitspercentage vastgestelde bedrag van het pensioen tot gevolg hebben.”
- 16 Punt e) werd geschrapt bij art. 20 van de wet van 18 mei 1998 met uitwerking op 1 januari 1990 (wet 18 mei 1998, art. 49, c – B.S. 11 augustus).
- 17 B.S. 11 augustus 1998.

-
- ¹⁸ Vanaf 1 september 1998. De commissies voor vergoedingspensioenen blijven evenwel samengesteld zoals voorgeschreven bij de bepalingen die van toepassing waren vóór 1 september 1998, wanneer zij beslissen over pensioenaanvragen of aanvragen tot herziening die vóór die datum reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerste onderzoek door deze commissies (wet 16 juni 1998, art. 9, § 1 – B.S. 11 augustus).
- ¹⁹ Zie K.B. van 10 augustus 1973 (B.S. 5 september).
- ²⁰ Zie besluit van de Regent van 15 juni 1949 (B.S. 21 juli).
- ²¹ Dit lid trad in werking op 1 januari 1996.
- ²² Vanaf 1 juli 1999.

Procedure van de commissies voor vergoedingspensioenen

Besluit van de Regent 15 juni 1949

(Staatsblad 21 juli)

tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen.

Gewijzigd bij : de K.B.'s van 10 augustus 1973 (B.S. 5 september), 13 december 1983 (B.S. 24 december), 5 november 1987 (B.S. 18 november), 4 juli 2001 (B.S. 22 augustus) en 3 oktober 2016 (B.S. 14 oktober) (23).

HOOFDSTUK I. Procedure in eerste aanleg.

Afdeling 1. Aanvragen om invaliditeitspensioenen.

Art. 1 De aanvraag om een invaliditeitspensioen en het verslag van het geneeskundig onderzoek opgemaakt door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, worden aan de secretaris van de bevoegde commissie overgemaakt.

De secretaris is er mede belast de dossiers aan te vullen overeenkomstig de instructies van de voorzitter. De inventaris van de stukken van elk dossier wordt door hem opgemaakt en bijgehouden; door middel van een datumstempel stelt hij het overmaken van de verschillende documenten vast.

Hij treft alle maatregelen om het confidentieel karakter der dossiers te vrijwaren.

Art. 2 De voorzitter verdeelt de dossiers onder de commissarissen-verslaggevers.

Deze nemen het dossier in studie. Zij treffen al de nodige maatregelen om het in staat van wijzen te stellen.

Zij stellen een met redenen omkleed advies op, waarin zij de gegevens van het dossier, de gebeurlijke tegenstrijdigheden en alle andere overwegingen doen uitkomen.

Zij doen de zaak door de secretaris op de rol inschrijven.

Art. 3 § 1. Indien de commissaris-verslaggever besluit tot het toekennen van het aangevraagd pensioen, wordt onmiddellijk uitspraak gedaan zonder dat de belanghebbende wordt opgeroepen, tenzij de commissie diens aanwezigheid als onontbeerlijk beschouwt.

§ 2. Indien de commissaris-verslaggever besluit tot gehele of gedeeltelijke verwerping van de aanvraag, wordt de belanghebbende verzocht te verschijnen binnen een termijn, die niet minder mag bedragen dan een maand, te rekenen van de dag waarop de oproepingsbrief is verzonden. De secretaris maakt terzelfdertijd aan de aanvrager afschrift van het advies van de commissaris-verslaggever over.

Gedurende deze termijn kan de aanvrager, ter secretarie van de commissie, inzage van zijn dossier bekomen op de dagen en uren door de voorzitter vastgesteld.

Hij mag er nieuwe documenten bijvoegen.

Op de gestelde datum beslist de commissie, na de belanghebbende gehoord te hebben. Indien deze niet verschijnt, gedraagt zij zich naar de voorschriften van artikel 5, § 2.

§ 3. Indien de redenen van de verwerping uitsluitend gegrond zijn op de ontoereikendheid van de graad van invaliditeit, wordt daarvan aan de aanvrager kennis gegeven en wordt er geen advies opgemaakt.

De aanvrager krijgt kennis van de datum, waarop de commissie definitief uitspraak zal doen en van zijn recht om er gehoord te worden.

Art. 4 De griffier maakt proces-verbaal op van het verhoor van de aanvrager. Na lezing wordt het proces-verbaal door de voorzitter, de griffier en de aanvrager getekend. Indien de aanvrager niet kan of niet wil tekenen, wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt.

De commissie roept de getuigen op en hoort ze overeenkomstig de wet van 19 augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen inzake uit de oorlog van 1940 voortvloeiende schade aan personen.

Art. 5 *gewijzigd bij het K.B. van 3 oktober 2016, art. 1*

§ 1. Behalve wanneer hem bevel is gegeven om persoonlijk te verschijnen, mag de aanvrager in persoon of in de persoon van een gemachtigde verschijnen. In deze hoedanigheid worden alleen toegelaten de advocaten en de personen, die voor iedere zaak in het bijzonder door de voorzitter van de kamer worden aanvaard. De gemachtigde, die geen advocaat is, moet houder zijn van een volmacht. Er kan altijd bevel gegeven worden om in persoon te verschijnen.

De aanvrager mag, wanneer hij verschijnt, zich ook laten bijstaan onder dezelfde voorwaarden als hiervoren aangegeven.

§ 2. *gewijzigd bij het K.B. van 3 oktober 2016, art. 1*

De aanvrager die, zonder door de commissie geldig bevonden reden, niet ter zitting verschijnt om gehoord te worden en die niet uitdrukkelijk zijn voornemen te kennen geeft om niet te verschijnen of om zich niet te laten vertegenwoordigen, ontvangt een nieuwe oproeping bij een ter post aangetekende brief.

Op de in deze oproeping gestelde dag doet de commissie uitspraak en neemt zij, in voorkomend geval, akte van de niet-verschijning van de belanghebbende.

§ 3. De opgeroepen aanvrager, die in de lichamelijke onmogelijkheid verkeert zich te begeven naar de plaats om te verschijnen, moet zulks door een geneeskundig attest laten vaststellen.

De voorzitter kan een lid der commissie gelasten de aanvrager, die zich in dit geval bevindt, ter plaatse te horen; dit lid ondertekent het in artikel 4 bedoelde proces-verbaal van verhoor.

§ 4. De in het buitenland verblijvende aanvragers moeten zich voor de commissie aanmelden, zo deze het nodig acht hen te horen. Wat hen betreft echter, worden de in artikel 3 bepaalde termijnen aan de omstandigheden en aan de reismogelijkheden van de belanghebbenden aangepast.

Art. 6 *Gewijzigd bij het K.B. van 5 november 1987, art. 8.*

De commissie geeft haar beslissing weer in de vorm zoals door de voorzitter bepaald wordt.

Bij elke beslissing wordt een bijzonder verslag gevoegd, dat er onafscheidelijk deel van uitmaakt. Het geeft omstandig en in klare bewoordingen, zonder gebruik van verwijzingen in cijfers, de redenen der beslissing aan.

Dit bijzonder verslag slaat in voorkomend geval op al de punten die tot de bevoegdheid behoren van de commissie in de zin van artikel 45, § 3 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Het bijzonder verslag wordt opgesteld door de commissaris-verslaggever overeenkomstig de vanwege de voorzitter ontvangen aanduidingen en het wordt gevisieerd door de leden terzelfdertijd als de beslissing.

Indien hij het nuttig acht, kan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, modellen van beslissing vaststellen.

Art. 7 *gewijzigd bij het K.B. van 3 oktober 2016, art. 1*

Elke beslissing wordt de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht.

De kennisgeving behelst opgave van de termijnen en de vormen van verhaal.

Art. 8 *gewijzigd bij het K.B. van 3 oktober 2016, art. 1*

De beslissing tot herziening bedoeld bij artikel 16 der samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt uitgesproken in de vorm, zoals opgegeven in het model C. V. P. nr. 5 dat bij dit besluit gevoegd is.

Zij wordt onder deze vorm en bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de belanghebbende. De kennisgeving behelst opgave van de termijnen en de vormen van het verhaal.

Afdeling 2. Aanvragen om pensioen voor weduwen, wezen en andere rechthebbenden, voorgelegd aan de commissies voor vergoedings-pensioenen overeenkomstig artikel 46 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 9 De aanvragen om pensioen voor weduwen, wezen en andere rechthebbenden, worden ingediend en onderzocht overeenkomstig de artikelen 1, 2, 3 §§ 1 en 2, 4, 5, 6 en 7 van dit besluit.

Wanneer het verband tussen de volbrachte dienst of de aangevoerde feiten en de oorzaak van het overlijden een vraagstuk van geneeskundige aard doet rijzen, legt de commissaris-verslaggever het geval voor aan de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst met het oog op een deskundig onderzoek.

De in het buitenland verblijvende weduwen, wezen en andere rechthebbenden kunnen worden gehoord door de Belgische consul in wiens ambtsgebied zij verblijven, tenzij ze er de voorkeur aan geven zich op hun kosten voor de commissie te begeven.

HOOFDSTUK II. Procedure van beroep.

Art. 10 § 1. Het door de belanghebbende ingesteld verhaal moet niet met redenen omkleed zijn.

Dit verhaal moet ondertekend zijn door de belanghebbende of, indien hij overleden is, door de persoon die er belang bij heeft het geding voort te zetten. Het wordt bij een ter post aangetekend schrijven toegezonden aan de Minister van het Algemeen Bestuur en der Pensioenen, bestuur der militaire pensioenen.

De datum van de instelling van het verhaal zal genoegzaam vastgesteld zijn door de datum van afgifte ter post van het aangetekend schrijven of, bij ontstentenis er van, door de datum van de stempelafdruk bij het binnenkomen in het bestuur van de militaire pensioenen.

§ 2. Het verhaal ingesteld door de Minister van het Algemeen Bestuur en de Pensioenen moet met redenen omkleed zijn. Het wordt gedaan per brief, gericht aan de voorzitter van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen. Een afschrift van het verhaal wordt ter inlichting gezonden aan de belanghebbende en aan de voorzitter van de commissie voor vergoedingspensioenen, tegen wier beslissing het beroep gericht is.

De termijn van zestig dagen, bepaald bij artikel 45, § 4 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, gaat in op het ogenblik dat het dossier op het bestuur in ontvangst wordt genomen; die datum wordt vastgesteld door de stempelafdruk die bij het binnenkomen op het dossier wordt aangebracht.

Art. 11 § 1. Wanneer het verhaal steunt op overwegingen van geneeskundige aard, wordt het samen met het dossier overgemaakt aan de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst met het oog op het onderzoek in beroep van de belanghebbende persoon.

Als het dossier terug binnenkomt in het bevoegde departement, doet dit laatste, zo er aanleiding toe bestaat, een voorschot betalen overeenkomstig artikel 45, § 2, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen en maakt het dossier, samen met de conclusiën van de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst, over aan de secretaris van de commissie van beroep.

§ 2. Wanneer het verhaal op andere redenen gegrond is, wordt het samen met het dossier rechtstreeks overgemaakt aan de secretaris van de commissie van beroep.

§ 3. Door het verhaal, zelfs wanneer het gedeeltelijk is of voorbehoud insluit, wordt het geval in zijn geheel bij de commissie van beroep aanhangig gemaakt.

§ 4. De verhalen, die door verscheidene rechthebbenden van éézelfde slachtoffer zijn ingesteld, worden geacht er slechts één te vormen, en elk verhaal ingesteld door één van de partijen heeft tot gevolg dat het geval in zijn geheel bij de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen aanhangig wordt gemaakt.

Art. 12 De secretaris van de commissie van beroep is er mede belast de dossiers aan te vullen overeenkomstig de instructies van de voorzitter. De inventaris der stukken van ieder dossier wordt door hem opgemaakt en bijgehouden; door het aanbrengen van een datumstempel stelt hij het overmaken van de verschillende documenten vast. Hij treft alle maatregelen om het confidentieel karakter der dossiers te vrijwaren.

Art. 13 *Gewijzigd bij het K.B. van 5 november 1987, art. 9.*

De voorzitter verdeelt de dossiers onder de commissarissen-verslaggevers.

De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen onderzoekt de bij haar aanhangig gemaakte beroepen, overeenkomstig de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 van dit besluit.

Art. 14 *Vervangen bij het K.B. van 13 december 1983, art. 3 en gewijzigd bij het K.B. van 3 oktober 2016, art. 1*

Elke beslissing van de commissie van beroep voor vergoedingspensioen, wordt betekend :

- aan de betrokkene, bij een ter post aangetekende brief;
- aan de Staat, door de terugzending van het dossier aan de Administratie der Pensioenen; de datum van betekening is die van de door de Administratie aangebrachte stempel bij ontvangst van het dossier.

Art. 14bis *Ingevoegd bij het K.B. van 4 juli 2001, art. 7.*

De procedureregeling die toepasselijk is voor de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, geldt ook voor de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen.

HOOFDSTUK III. Algemene bepalingen.

Art. 15 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 augustus 1973, art. 11, 2°.*

§ 1. De voorzitters der commissies voor vergoedingspensioenen waken er over dat de wet goed wordt toegepast door de op verschillende wijze samengestelde kamers der commissie die zij voorzitten. Daartoe gaan zij alle genomen beslissingen na en, indien zij oordelen dat een beslissing niet overeenstemt met de desbetreffende wetten en reglementen of met de rechtspraak van de commissie, vestigen zij er de aandacht van de Minister op.

§ 2. De voorzitter van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waakt er over dat de wet goed wordt toegepast door de op verschillende wijze samengestelde kamers van de commissie.

Indien hij oordeelt dat een beslissing niet overeenstemt met de desbetreffende wetten en reglementen of met de rechtspraak van de commissie, onderwerpt hij het geval aan de voltallige kamer die hij voorziet en die, benevens de voorzitter en de leden van de kamer welke de beslissing heeft genomen, de voorzitter en de leden van een andere kamer omvat.

Art. 16 Na de commissaris-verslaggever, de aanvrager, alsmede, zo daartoe gronden zijn, zijn raadsman en de getuigen gehoord te hebben, kan de voorzitter van de kamer, zowel in de eerste aanleg als in beroep, het geval in beraad stellen. De beslissing wordt binnen tien dagen uitgesproken en wordt ter kennis van de belanghebbende gebracht.

Art. 17 De Minister van het Algemeen Bestuur en de Pensioenen bepaalt de voorwaarden waaronder recht op kosteloos vervoer op het Belgisch grondgebied verleend wordt aan de aanvragers, die met het oog op hun verschijning voor de commissiën, in de

bij dit besluit bepaalde gevallen verplicht zijn per spoorweg of buurtspoorweg te reizen.

Art. 18 Het onderzoek van de aanhangige gedingen wordt voortgezet volgens de bij dit besluit bepaalde rechtspleging.

MINISTERIE VAN HET ALGEMEEN BESTUUR EN DE PENSIOENEN

Algemeen bestuur der pensioenen C.V.P., nr. 5.

Bestuur der militaire pensioenen

Periodieke herziening

Nr.

BESLISSING BETREFFENDE EEN PERIODIEK ONDERZOEK VAN INVALIDITEIT
(Art. 16 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen)

Inzake
.....

Krachtens de machten die hem toegekend zijn bij de voorlaatste alinea van artikel 16 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, heeft de Minister van het Algemeen Bestuur en de Pensioenen, aan wie het protocol van het geneeskundig onderzoek van de gerechtelijk-geneeskundige dienst, in datum van behoorlijk werd overgelegd

- vastgesteld :
- 1° dat de betrokkene een periodiek pensioen heeft bekomen dat een einde heeft genomen op
- 2° dat de invaliditeiten welke dit eerste periodiek pensioen hebben gewettigd, thans geraamd zijn als volgt door de gerechtelijk-geneeskundige dienst :

Diagnose	%	Artikel der schaal	Af te trekken wegens vroegere toestand of vreemde factor	% aanrekenbaar

- 3° dat blijkt uit de expertise van de gerechtelijk-geneeskundige dienst dat de betrokkene recht heeft op een vergoeding voor de hulp van een derde persoon.
..... categorie, ... graad.

Beslist derhalve :

dat de voornoemde recht heeft op een invaliditeitspensioen,

- (1) dat definitief wordt toegestaan
voor het tijdperk van

en berekend op de totale invaliditeitsgraad van

- (2) %

overeenkomstig artikel 10, § der samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen en verhoogd :

met een vergoeding voor hulp van een derde persoon ten bedrage van fr.

met een vergoeding voor verminkte ten bedrage van fr.

In opdracht :
De Directeur,

.....
(1) Het overbodige schrappen.

(2) Voluit geschreven.

²³ Met ingang van 14 oktober 2016

Samenstelling van de commissies voor vergoedingspensioenen

Koninklijk besluit van 4 juli 2001

(Staatsblad 22 augustus)

betreffende de samenstelling van de commissies voor vergoedingspensioenen.

Gewijzigd bij: het K.B. van 8 december 2005 (B.S. 22 december).

- UITTREKSEL -

Art. 1 § 1. De Minister die de Vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, benoemt de personen bedoeld in artikel 47 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, op voordracht van :

- de Minister van Justitie, voor wat betreft de voorzitters en ondervoorzitters;
- de Minister van Landsverdediging of de Minister van Binnenlandse Zaken, voor wat betreft de leden actieve officieren, naargelang het respectievelijk een militair of een gewezen rijkswachter is;
- het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers voor wat betreft de leden oorlogsinvaliden;
- de Nationale Confederatie der politiek gevangenen en hun rechthebbenden voor wat betreft de leden politieke gevangenen en de geneesheren-leden, bedoeld in artikel 47, § 1, eerste lid, 3°, van de voornoemde samengeordende wetten.

§ 2. Er worden voor elke voorzitter van een kamer en voor elk lid van de commissies, zoveel plaatsvervangers aangeduid als er nodig zijn om de samengestelde kamers in staat te stellen een normale activiteit te ontwikkelen, door daarbij in voorkomend geval een beurtstelsel in te richten voor wat betreft de voorzitters en de leden, zowel de effectieve als de plaatsvervangende.

§ 3. Geen enkele geneesheer die een functie uitoefent bij de Gerechtelijk-geneeskundige dienst mag zitting houden bij de commissies voor vergoedingspensioenen, in om het even welke hoedanigheid.

Art. 2 De Minister die de Vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, voegt aan de commissies een administratief secretariaat toe.

Dit secretariaat, onder de verantwoordelijkheid van de genoemde Minister, regelt de organisatie en de interne werking van de commissies.

Art. 3 Bij elke zitting staat een griffier ter beschikking van de voorzitter ten einde inzonderheid de verklaringen van de comparanten en van de eventuele getuigen op te tekenen. De griffiers worden benoemd door de Minister die de Vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 4 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 december 2005 (B.S. 22 december), art. 1.*

§ 1. *Vervangen bij het K.B. van 8 december 2005 (B.S. 22 december), art. 1.*

Aan de personen bedoeld bij artikel 47 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen alsook bij artikel 61, § 2 van de wet van 8 juli 1970 tot

instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht, wordt een presentiegeld toegekend, vastgesteld als volgt :

Voorzitter of ondervoorzitter	12,39 EUR
Gepensioneerde voorzitter of ondervoorzitter	25,00 EUR
Officier	7,44 EUR
Oorlogsinvalide of invalide van vreedstijid	7,44 EUR
Gepensioneerde oorlogsinvalide of invalide van vreedstijid	15,00 EUR
Geneesheer	12,39 EUR
Gepensioneerde geneesheer	25,00 EUR
Commissaris-verslaggever in eerste aanleg	12,39 EUR
Commissaris-verslaggever in beroep	14,87 EUR

Deze vergoedingen zijn verschuldigd per vergadering van ten minste drie uur. Zij bezoldigen tevens alle om het even welke werkzaamheden buiten de eigenlijke vergaderingen en ter voorbereiding of als gevolg daarvan.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder gepensioneerde verstaan de persoon die volgens één van de Belgische pensioenregelingen een rustpensioen geniet dat niet verminderd, noch geschorst is wegens cumulatie inkomsten uit een beroepsactiviteit.

§ 2. Voor elk op de zitting van de genoemde commissies behandeld en afgehandeld dossier ontvangen de commissarissen-verslaggevers een vergoeding vastgesteld op 1,24 EUR voor een dossier in eerste aanleg en op 2,48 EUR voor een dossier in beroep.

§ 3. Tot 31 december 2001, worden de bedragen van 14,87 EUR, 12,39 EUR, 7,44 EUR, 2,48 EUR en 1,24 EUR voorzien door §§ 1 en 2, vervangen door respectievelijk de bedragen van 600, 500, 300, 100 en 50 franken.

Art. 5 In afwijking van artikel 4, ontvangen de commissarissen-verslaggevers die personeelsleden van de Administratie der Pensioenen zijn :

- geen presentiegeld zoals voorzien bij § 1 van genoemd artikel;
- de vergoeding per dossier zoals voorzien bij § 2 van hetzelfde artikel uitsluitend voor studiewerkzaamheden verricht buiten de normale diensturen.

Art. 6 Wanneer zij zich ten behoeve van de commissies verplaatsen zijn de personen bedoeld bij artikel 4 gerechtigd op de terugbetaling van reis- en verblijfkosten overeenkomstig het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten en van het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfkosten toegekend aan de leden van het personeel der ministeries.

Voor de toepassing van genoemde besluiten worden deze personen gelijkgesteld met ambtenaren van rang 13.

Art. 8 Worden opgeheven :

- 1) het koninklijk besluit van 27 april 1970 betreffende de instellingen belast met het onderzoek van de voor 25 augustus 1939 ontstane rechten op de militaire invaliditeitspensioenen en tegemoetkomingen en van de rechtverkrijgenden;
- 2) het koninklijk besluit van 13 oktober 1971 tot toekenning van een bijzondere toelage aan de commissarissen-verslaggevers van de commissies voor militaire pensioenen evenals aan die van de commissies voor vergoedingspensioenen;
- 3) het koninklijk besluit van 26 juni 1972 tot vaststelling van de vacatievergoedingen toe te kennen aan de leden van de commissies voor vergoedingspensioenen;
- 4) het koninklijk besluit van 10 augustus 1973 ter vervanging van het besluit van de Regent van 5 december 1947 houdende uitvoering van de wet op de vergoedingspensioenen voor wat betreft de samenstelling van de commissies voor vergoedingspensioenen en tot wijziging van het besluit van de regent van 15 juni 1949 tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen;
- 5) het ministerieel besluit van 21 februari 1974 tot aanvulling der samenstelling van de Commissie voor vergoedingspensioenen en van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen en tot vaststelling van de bezoldiging der commissarissen-verslaggevers, die personeelsleden van de Administratie der pensioenen zijn, zetelend in de commissie voor vergoedingspensioenen.

Art. 9 § 1. Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende dewelke dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

§ 2. De personen die op de dag voor de datum van inwerkingtreding van huidig besluit zetelen als leden van de commissies voor vergoedingspensioenen in uitvoering van het koninklijk besluit van 10 augustus 1973 ter vervanging van het besluit van de Regent van 5 december 1947 houdende uitvoering van de wet op de vergoedingspensioenen voor wat betreft de samenstelling van de commissies voor vergoedingspensioenen en tot wijziging van het besluit van de regent van 15 juni 1949 tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen, opgeheven door artikel 7, blijven lid van de commissies tot op de dag waarop hun benoeming een einde neemt.

§ 3. Het voornoemde koninklijk besluit van 10 augustus 1973 blijft van toepassing in de gevallen waar, in toepassing van artikel 9 van de wet houdende wijziging van de procedure betreffende de vergoedingspensioenen, de commissies voor vergoedingspensioenen samengesteld blijven zoals voorzien door de bepalingen die in voege waren voor de inwerkingtreding van deze wet.

Hulp van een derde persoon

Besluit van de Regent nr. 78 van 22 oktober 1947

(Staatsblad 8 november)

houdende regeling van de toepassing van de wet op de vergoedingspensioenen voor wat betreft de bijzondere vergoedingen voor hulp van een derde persoon.

- UITTREKSEL -

Art. 1 *In onbruik, zie art. 12 b) S.W.V.P.*

Art. 2 De pensioenaanvraag in de zin van artikel 19 van de wet van 26 augustus 1947 op de vergoedingspensioenen, of de aanvraag om herziening wegens verergering in de zin van artikel 37 van voormelde wet, heeft, indien er reden toe bestaat, het onderzoek voor gevolg van het recht op de vergoeding wegens hulp van een derde persoon, zelfs indien deze vergoeding niet uitdrukkelijk wordt aangevraagd.

De invalide die reeds een pensioen of een voorschot op pensioen geniet zonder de vergoeding voor hulp van een derde persoon te hebben bekomen, mag er de toekenning van aanvragen door een bijzonder verzoekschrift hetwelk per aangetekende brief aan het Bestuur der Militaire Pensioenen dient gericht.

Art. 3 De bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon kan worden toegekend :

hetzij definitief, maar alleen indien het pensioen zelf definitief is;

hetzij voorlopig, voor dezelfde duur als het voorlopig pensioen waaraan zij verbonden is;

hetzij voor een periode welke door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst in deze conclusies wordt vastgesteld.

In dit laatste geval mag de periode welke aanvangt in de loop van een periodiek pensioen, niet worden verlengd tot op een datum welke valt na deze waarop dit pensioen een einde neemt. De periodieke herziening, voorzien bij artikel 16 van de wet van 26 augustus 1947, heeft derhalve tegelijkertijd betrekking op het pensioen en op de bijzondere vergoeding.

Art. 4 De bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon neemt een aanvang op de eerste van de maand waarin de aanvraag voorzien, volgens het geval, bij de eerste of tweede alinea van bovengenoemd artikel 2, werd ingediend.

Indien evenwel de uitslag van het geneeskundig onderzoek van zulke aard is dat de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst van oordeel is dat de voorwaarden, vereist om bewuste vergoeding te bekomen, niet integraal vervuld zijn op de datum waarop het pensioen aanvangt, mag deze Dienst, zo nodig steunende op de aan elk geval eigen zijnde omstandigheden, voorstellen de ingangsdatum van de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon te verschuiven.

Art. 5 De bevoegde Commissie voor Vergoedingspensioenen, steunende op de conclusies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, bepaalt het bedrag van de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon, alsmede de aanvangsdatum(s), en rechtvaardigt haar conclusies in het bij haar beslissing gevoegd bijzonder verslag.

Art. 6 Indien de omstandigheden, welke tot het verlenen van een bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon aanleiding hebben gegeven, derwijze veranderen dat zij een vergoeding rechtvaardigen van een hoger bedrag dan dit hetwelk primitief werd toegekend, kan de herziening van het bedrag van deze vergoeding plaats hebben op aanvraag welke door de belanghebbende, onder aangetekende omslag, aan de Minister van Begroting dient gericht.

De eventuele herziening zal een aanvang nemen vanaf de eerste van de maand waarin de aanvraag zal ingediend geworden zijn.

Uitvoeringsmaatregelen inzake vergoedingspensioenen

Koninklijk besluit van 5 november 1987

(Staatsblad 18 november)

houdende verschillende uitvoeringsmaatregelen inzake vergoedingspensioenen (24).

Gewijzigd bij : het K.B. van 19 augustus 1992 (B.S. 15 september).

- UITTREKSEL -

Art. 1 *Vervangen bij het K.B. van 19 augustus 1992, art. 1.*

De aftrek van een vergoeding toegekend met toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek of door de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, die bedoeld is in artikel 1, vijfde en zesde lid van de op 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt uitgevoerd volgens de modaliteiten voorzien in de artikelen 2 tot 5 van dit besluit.

Art. 2 *Vervangen bij het K.B. van 19 augustus 1992, art. 2.*

Wanneer de vergoeding toegekend hetzij met toepassing van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, hetzij door de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, wordt verleend in de vorm van een maandelijks betaalde rente, is het bedrag van de vergoeding dat van elke trimestriële termijn van het vergoedingspensioen, eventuele daarbijhorende vergoedingen inbegrepen, in mindering moet worden gebracht, gelijk aan het totaal van de verschillende maandelijks termijnen van de rente voor datzelfde kwartaal. Elke wijziging van het bedrag van de rente wordt slechts in rekening gebracht vanaf het kalenderkwartaal dat volgt op datgene tijdens welke ze uitwerking heeft.

Wanneer een dergelijke vergoeding wordt verleend in de vorm van een per kwartaal betaalde rente, is het elk kwartaal in mindering te brengen bedrag gelijk aan het bedrag van de rentetermijn die betrekking heeft op het kalenderkwartaal dat voorafgaat aan dat van de betaling van het pensioen.

Wanneer de vergoeding wordt verleend in de vorm van een jaarlijks betaalde rente, is het elk kwartaal in mindering te brengen bedrag gelijk aan het vierde van de rentetermijn die betrekking heeft op het kalenderjaar dat voorafgaat aan dat van de betaling van het pensioen.

Art. 3 *Vervangen bij het K.B. van 19 augustus 1992, art. 3.*

Wanneer de vergoeding wordt verleend in de vorm van een kapitaal, wordt de vermindering uitgevoerd op basis van het bedrag van de fictieve rente die voortvloeit uit de omzetting van dat kapitaal. Deze omzetting wordt uitgevoerd op de datum waarop de belanghebbende effectief wordt uitbetaald, volgens de geldende barema's inzake arbeidsongevallen in de openbare sector. Indien de betaling niet in eenmaal plaatsvindt, wordt een omzetting uitgevoerd voor elke gedeeltelijke betaling.

Indien het gaat om een door de voornoemde Dienst uitbetaald kapitaal, gebeurt de vermindering, in afwijking van het eerste lid, zoals voorgeschreven in artikel 2, eerste lid, door het bedrag van de rente die als basis diende voor de vaststelling van dat kapitaal in aanmerking te nemen.

Het met toepassing van het eerste en tweede lid in mindering te brengen bedrag wordt gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen op dezelfde wijze als de vergoedingspensioenen.

Art. 4 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 augustus 1992, art. 4.*

Indien een invalide een vergoedingspensioen geniet dat hem werd toegekend voor verschillende kwalen waarvan sommige geen aanleiding geven tot de toepassing van artikel 1, vijfde of zesde lid van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, worden de in de artikelen 2 en 3 bedoelde verminderingen beperkt tot het bedrag van het vergoedingspensioen dat overeenstemt met de totale invaliditeitsgraad die, na toepassing van artikel 9, §§ 3 en 4 van dezelfde wetten, zou bekomen worden door enkel die kwalen in aanmerking te nemen die aanleiding geven tot de toepassing van voornoemd artikel 1, vijfde of zesde lid.

Art. 5 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 augustus 1992, art. 5.*

De begunstigden van een vergoedingspensioen zijn ertoe gehouden de Administratie der Pensioenen van het Ministerie van Financiën in kennis te stellen van elke vergoeding die hun wordt of zou worden toegekend hetzij met toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, hetzij door de voornoemde Dienst.

Het document waarmee de Administratie der Pensioenen in kennis wordt gesteld van deze vergoeding, moet het bedrag, de datum van uitbetaling, alsmede de debiteur van de rente of van het uitgekeerde kapitaal vermelden.

Overgangsbepaling

Art. 6 van het K.B. van 19 augustus 1992

Voor de op 30 juni 1989 lopende vergoedingspensioenen waarvan de uitbetaling op deze datum geschorst was met toepassing van de vroegere bepalingen van artikel 1, vijfde lid van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, is het in aanmerking te nemen kapitaal voor de berekening van de fictieve rente bedoeld bij artikel 3 van voormeld koninklijk besluit van 5 november 1987, het effectief uitbetaald kapitaal verminderd met het bedrag van de pensioentermijnen die niet betaald werden gedurende de periode voorafgaand aan 1 juli 1989. Dit laatste bedrag wordt evenwel enkel berekend op grond van de spilindex die, met toepassing van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, van kracht was op de ingangsdatum van het pensioen.

In afwijking van artikel 3, eerste lid van voornoemd koninklijk besluit van 5 november 1987 wordt de omzetting van het met toepassing van het eerste lid bekomen bedrag in een fictieve rente uitgevoerd op 30 juni 1989.

²⁴ Dit K.B. heeft uitwerking met ingang van 1 augustus 1987. De wijzigingen aangebracht bij het K.B. van 19 augustus 1992 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 1989.

Wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen

Wet van 4 juni 1982

(Staatsblad 17 juni)

tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Gewijzigd bij : de wetten van 30 juni 1983 (B.S. 26 juli), 25 juni 1987 (B.S. 24 juli), 7 juni 1989 (B.S. 29 juni), de programmawet van 22 december 1989 (B.S. 30 december) en de wet van 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus).

Art. 1 Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 1°.

§ 1. Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 1°.

Kunnen, krachtens de in de volgende artikelen vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, op een pensioen aanspraak maken, de langstlevende echtgenoten en de wezen van :

a) de invaliden van de oorlog 1940-1945, van de mobilisatie 1939-1940 en van de veldtocht in Korea, die gerechtigd zijn op de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen;

b) ... (25).

§ 2. Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 1°.

De langstlevende echtgenoten en de wezen van invaliden die aan beide oorlogen hebben deelgenomen kunnen twee onderscheiden pensioenen genieten. De bepalingen van de onderhavige wet worden namelijk op elk pensioen afzonderlijk toegepast.

Art. 2 Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 1° en 27, 2° en de programmawet van 22 december 1989, art. 288.

De langstlevende echtgenoot bekomt het bij deze wet voorziene pensioen voor zover :

1° het huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft; indien het gaat om een in artikel 1, § 1, a, bedoelde invalide die vóór 1 januari 1960 overleden is, wordt de vereiste minimumduur van het huwelijk verminderd met een duur, gelijk aan het verschil tussen 1960 en het jaartal van het overlijden van de invalide, zonder dat deze minimumduur kleiner mag zijn dan één jaar;

2° de andere echtgenoot, tijdens de periode van één jaar vóór zijn overlijden, titularis is geweest als oorlogsinvalide van een pensioen vastgesteld op basis van een invaliditeitsgraad van ten minste 10 pct.

Art. 3 Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1987, art. 18 en vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 3°.

De uit de echt gescheiden echtgenoot, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan de echtscheiding uitgesproken werd, alsook de op eis van de overleden

echtgenoot van tafel en bed gescheiden langstlevende echtgenoot, kan geen aanspraak maken op het pensioen.

Een nieuw huwelijk van de langstlevende echtgenoot brengt voor deze laatste het definitief verlies met zich van zijn pensioenrechten.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 27, 4° en 5° en 18 mei 1998, art. 30.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 27, 4° en 18 mei 1998, art. 30 (26).*

Voor zover zij volle wezen zijn, kunnen de kinderen van de in artikel 1 bedoelde invaliden aanspraak maken op het bij deze wet voorziene pensioen, indien de invalide die voor hen het recht op pensioen opent, aan de in artikel 2, 2°, voorziene voorwaarden heeft voldaan.

Het pensioen wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt hebben en wordt uitbetaald tot de jongste van hen deze leeftijd bereikt heeft.

Voor de wezen die recht geven op kinderbijslag, wordt het voordeel van de bij het eerste en tweede lid gestelde bepalingen behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 5°.*

Wordt, voor de toepassing van deze wet, als volle wees beschouwd :

- a) de moederloze wees wiens afstamming van vaderszijde niet bewezen is;
- b) de vaderloze wees wiens afstamming van moederszijde niet bewezen is;
- c) de halve wees wiens vader of moeder die nog in leven is, geen recht op het pensioen heeft of dit recht verliest ingevolge de bepalingen van de artikelen 3 of 6.

§ 3. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 5°.*

Geen wezenpensioen mag worden toegekend zolang er pensioenrechten ten gunste van een langstlevende echtgenoot bestaan.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 6°.*

Het pensioen kan worden toegekend aan de echtgenoot of aan de kinderen van een persoon die pensioenrechten kan openen en ten aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid werd uitgesproken.

Eventueel wordt aan de betaling van het pensioen een einde gemaakt vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of waarop het bewijs van zijn bestaan wordt geleverd. In dit geval wordt de betaling van het pensioen, die ingevolge de afwezigheid werd geschorst, op diezelfde datum hervat zonder navordering van de vervallen termijnen.

Art. 6 De bepalingen van de artikelen 53 en 54, § 3, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn van toepassing op het bij deze wet voorziene pensioen.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 2°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 2°.*

Het bedrag van het pensioen wordt vastgesteld op 44,49 pct. van het bedrag van het vergoedingspensioen overeenstemmend met de invaliditeitsgraad die, op grond van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of vergoedingspensioenen, vergoed werd in hoofde van de invalide op de datum van één jaar vóór die van zijn overlijden.

§ 2. Voor de toepassing van de vorige paragraaf :

- wordt geen rekening gehouden met alle vergoedingen met betrekking tot het pensioen;
- wordt geen rekening gehouden met het voordeel van de wet van 16 maart 1954;
- worden, in het geval van een gerechtigde op een vergoedingspensioen, slechts in aanmerking genomen, de invaliditeitspercentages betreffende de aandoeningen voortvloeiend uit schadelijke feiten opgelopen tussen 25 augustus 1939 en 25 augustus 1947, beide data inbegrepen, of tijdens de veldtocht in Korea;
- ... (24) ;
- wordt ten hoogste slechts rekening gehouden met een invaliditeit van 95 pct.

§ 3. Indien het pensioen een stijgende of afdalende schaal omvatte, op de datum waarvan sprake in de eerste paragraaf, wordt de voor de vaststelling van het pensioenbedrag opgenomen invaliditeitsgraad de graad die bestond of zou hebben bestaan op de ingangsdatum van het laatste chronologisch vastgestelde percentage in het raam van de voornoemde schaal, onverminderd de toepassing nochtans van artikel 37, § 3, 3de lid, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 8 ... (24).

Art. 9 De bedragen voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 7 en 8, afgerond op gehele franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 17 en vervangen door de wet van 18 mei 1998, art. 4 (27).*

Artikel 55bis van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948, is van toepassing op het pensioenbedrag bedoeld in deze wet.

Art. 11 § 1. Het voordeel van het pensioen is afhankelijk van het indienen van een aanvraag die, op straffe van nietigheid, bij ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, moet worden gericht.

§ 2. De Minister beslist over deze aanvraag. Zijn beslissing wordt aan de betrokkene betekend. Zij is vatbaar voor :

1° de in artikel 45, § 4, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene beroepen voor de commissies waarvan sprake in artikel 47, § 1, 2° en 3°, van deze wetten;

2° de herzieningen waarvan de artikelen 40 tot 43 van dezelfde wetten de voorwaarden en modaliteiten bepalen.

De beroepen en herzieningen mogen slechts betrekking hebben op de betwistingen in verband met de toepassing van de onderhavige wet.

Art. 12 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 7°.*

Het pensioen gaat in :

- a) op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend, naargelang van het geval, op het overlijden van de invalide of het overlijden van de langstlevende echtgenoot, voor zover de aanvraag vóór het einde van de derde maand volgend op die van het overlijden ingediend wordt;
- b) op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend, in alle andere gevallen; wanneer een langstlevende echtgenoot zijn rechten op pensioen verliest in toepassing van de artikelen 3, tweede lid, of 6, gaat het wezenpensioen evenwel ten vroegste in op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk het pensioen van de langstlevende echtgenoot niet meer verschuldigd is.

Art. 13 De uitbetaling van het pensioen wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de vergoedingspensioenen onderworpen zijn.

Het pensioen wordt vooraf en per kalenderkwartaal betaald. Het wordt verworven per maand; de volle termijn blijft evenwel verworven, indien de uitbetaling geschied is.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 30 juni 1983, art. 46 en 7 juni 1989, art. 27, 8° en 9°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 30 juni 1983, art. 46 (28) en 7 juni 1989, art. 27, 8°.*

Onverminderd de toepassing van artikel 1, § 2, mag slechts één enkel weduwnaars, weduwen- of wezenpensioen toegekend worden krachtens deze wet, de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958, de wet van 8 juli 1970, de wet van 9 maart 1953 of de wetten die betrekking hebben op de vergoeding of op de schadeloosstelling toe te kennen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

In voorkomend geval wordt alleen het hoogste pensioen verleend.

In afwijking van het eerste lid kan een pensioen toegekend krachtens deze wet worden samengevoegd met een uitkering op grond van artikel 5, § 3bis, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend op 19 augustus 1921 of (en) met een pensioen toegekend krachtens artikel 17quater van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27, 9°.*

Verliezen alle rechten op een oorlogspensioen, de ascendenten en andere ermede gelijkgestelde rechtverkrijgenden van invaliden wier echtgenoot of wezen het bij deze wet voorziene pensioen genoten hebben.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 23, 3° en 27, 10° en 18 mei 1998, art. 31.*

§ 1. De onderhavige wet treedt in werking op 1 januari 1982.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 3°.*

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 27, 10° en 18 mei 1998, art. 31 (29).*

De echtgenoten en wezen van de in artikel 1 bedoelde invaliden die vanaf 1 januari 1982 overleden zijn, kunnen uit hoofde van deze invalide geen aanspraak maken op het oorlogspensioen voorzien in ... (25), de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958 of die van 8 juli 1970; het voordeel van het pensioen voorzien in artikel 24 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen ... (25) blijft niettemin behouden ten gunste van de niet-hertrouwde echtgenoten en wezen.

Art. 16 *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 3°.*

Art. 17 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 23, 4°.*

§ 1. De politieke gevangenen van de oorlog 1940-1945 die tijdens de periode van één jaar voorafgaand aan hun overlijden geen titularis zijn van een vergoedingspensioen vastgesteld op grond van een oorlogsinvaliditeit van minstens 20 pct. en die aan de in artikel 8bis van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene voorwaarden voldoen, worden geacht, sedert de datum van één jaar voor die van hun overlijden, het voordeel te hebben genoten van een vergoedingspensioen berekend op grond van een oorlogsinvaliditeit van 20 pct.

Indien de politieke gevangene nochtans overleden is meer dan één jaar na de opening in zijn hoofd van het recht op de forfaitaire invaliditeit van 20 pct. of van 10 pct. voorzien ten voordele van de politieke gevangenen, wordt het eerste lid slechts toegepast voor zover hij op geldige wijze het voordeel van deze forfaitaire invaliditeit heeft aangevraagd.

§ 2. De gevangenen van de oorlog 1940-1945 die geen titularis zijn van een pensioen dat voldoet aan het bepaalde in artikel 2, 2°, van deze wet en die aan de in artikel 8quater van dezelfde samengeordende wetten voorziene voorwaarden, uitgezonderd de voorwaarden betreffende de leeftijd, voldoen, worden geacht, sedert de datum van één jaar voor die van hun overlijden, het voordeel te hebben genoten van een vergoedingspensioen berekend op grond van een oorlogsinvaliditeit van 10 pct.

Indien de krijgsgevangene nochtans overleden is meer dan één jaar na de opening in zijn hoofd van het recht op de forfaitaire invaliditeit van 10 pct., wordt deze bepaling slechts toegepast voor zover hij op geldige wijze het voordeel van deze forfaitaire invaliditeit heeft aangevraagd.

Art. 18 Indien de invalide overleden is vóór de eerste dag van het burgerlijk kwartaal tijdens hetwelke de onderhavige wet bekendgemaakt werd, gaat het pensioen in, in afwijking van artikel 12b, op de datum die zou voortvloeien uit de toepassing van artikel 12a, voor zover evenwel de pensioenaanvraag vóór het einde van de derde maand volgend op de maand van de bekendmaking wordt ingediend.

-
- ²⁵ Betreft de oorlog 1914-1918.
- ²⁶ De door art. 30 van de wet van 18 mei 1998 aangebrachte wijzigingen zijn enkel van toepassing op de wezenpensioenen die ingaan vanaf 1 september 1998.
- ²⁷ Met ingang van 1 juli 1999.
- ²⁸ Het derde lid werd toegevoegd met uitwerking op 1 januari 1983.
- ²⁹ Met uitwerking op 1 juli 1989.

Pensioenregeling voor de Leden van het expeditiekorps voor Korea

Koninklijk besluit nr. 1 van 26 juni 1951

(Staatsblad 28 juni)

waarbij verschillende in oorlogstijd geldende wetsbepalingen op de Leden van het expeditiekorps voor Korea van toepassing worden verklaard.

- UITTREKSEL -

Art. 1 De wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948, en aangevuld bij de wet van 22 december 1949, zijn, volgens het hierna gemaakte onderscheid, van toepassing op de leden van het expeditiekorps voor Korea.

Zij zijn onder dezelfde voorwaarden van toepassing op :

1° de Belgische leden van de verbindingsgroep voor België en Luxemburg bij het commando der Verenigde Naties, met opdracht bij het expeditiekorps voor Korea;

2° op de leden van het personeel der militaire hoofdcantine en de in artikel 2, d, van de wetten op de vergoedingspensioenen opgesomde personen, beide verbonden aan het expeditiekorps voor Korea;

3° op de rechthebbenden van de personen waarvan sprake in dit artikel, met uitzondering van de rechthebbenden bepaald in artikel 21, lid 2 en 3, van dezelfde wetten.

Art. 2 Voor de toepassing van dezelfde wetten, moet het schadelijk feit plaats hebben gehad tijdens de periode waarin het lid van het expeditiekorps voor Korea of de persoon behorend tot een der in artikel 1, lid 2, 1° en 2°, bedoelde categorieën zich buiten 's Rijks grondgebied bevond.

Art. 3 § 1. De graad van invaliditeit welke bij de vaststelling van het vergoedingspensioen in aanmerking dient genomen, wordt verkregen door, van de uitkomst der berekening bepaald bij artikel 9 van dezelfde wetten af te trekken de totale graad van invaliditeit toegekend wegens feiten die dagtekenen van vóór het vertrek van de betrokkene naar Korea, of wegens feiten die zijn voorgevallen tijdens de periode waarvan sprake in dit besluit en niet onder toepassing daarvan vallen.

§ 2. Overbodig geworden wegens de opheffing van artikel 9, § 2, van de op 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

§ 3. Het bepaalde in § 2, a, van artikel 53 der zelfde wetten is niet van toepassing op de in artikel 1 bedoelde personen.

§ 4. Wanneer de betrokkene zich buiten het grondgebied van het Rijk bevindt, kan het aangetekend schrijven waarvan sprake in artikel 19, 1°, van dezelfde wetten vervangen worden door een aanvraag overgemaakt door bemiddeling van de militaire overheid.

§ 5. De aanvragen om invaliditeitspensioen, die vóór de inwerkingtreding van dit besluit zijn ingediend en aan de vereisten van het voorlaatste lid (30) van artikel 19

van dezelfde wetten voldoen, worden in aanmerking genomen met uitwerking op de datum van indiening en zonder dat zij voor uitsluiting vatbaar zijn.

Evenzo worden de aanvragen om pensioen, die vóór de inwerkingtreding van dit besluit door de rechthebbenden zijn ingediend, in aanmerking genomen op de datum van indiening en zonder dat zij voor uitsluiting vatbaar zijn.

Art. 8 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1950.

³⁰ Gelieve te lezen : “het op twee na laatste lid” (zie art. 4 van de wet van 11 juli 1960 – B.S. 30 juni).

Vredestijd

Wet van 8 juli 1970

(Staatsblad 15 augustus)

tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht.

Gewijzigd bij : de wetten van 7 juni 1989 (B.S. 29 juni), 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus), 16 juni 1998 (B.S. 11 augustus), 27 december 2000 (B.S. 6 januari 2001 - erratum B.S. 6 april 2001) en 31 juli 2013 (B.S. 30 september).

- UITTREKSEL -

TITEL III. PENSIOENEN VAN VREDESTIJD

HOOFDSTUK I. Verhoging der pensioenen.

Art. 52 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 13.*

§ 1. Het enig bedrag op 30 september 1969 van de invaliditeitspensioenen toegekend aan de militairen die slachtoffer zijn van een schadelijk feit dat zich heeft voorgedaan in vredestijd na 25 augustus 1947 wordt verhoogd met :

7,5 pct. van 1 juli 1970 af en
10,5 pct. van 1 juli 1971 af.

§ 2. Van 1 juli 1972 af wordt het enig bedrag van de pensioenen en van al de eraan verbonden toelagen vastgesteld op 80 pct. van het enig bedrag ingesteld ten behoeve van de invaliden van de oorlog 1940-1945.

§ 3. *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 13 (31).*

Wanneer een vergoedingspensioen verschuldigd is voor verschillende aandoeningen die niet alle aanleiding geven tot de toepassing van dit artikel, wordt het bedrag van dit pensioen en van de eventuele vergoedingen die erop betrekking hebben, vastgesteld zoals bepaald bij de artikelen 11, 12 of 15 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 53 § 1. Het enig bedrag op 30 september 1969 der invaliditeitspensioenen toegekend aan de militairen die slachtoffer zijn van een schadelijk feit dat zich heeft voorgedaan in vredestijd vóór 25 augustus 1939 tijdens en door het feit van de dienst, wordt verhoogd met :

12,5 pct. van 1 juli 1970 af en
25 pct. van 1 juli 1971 af.

§ 2. De verhogingen ingesteld bij § 1 mogen niet tot gevolg hebben het enig bedrag der pensioenen waarop zij van toepassing zijn, in welk bedrag de verhogingen wegens het bestaan van kinderen niet begrepen zijn, te brengen op een enig bedrag dat hoger is dan dat van de pensioenen vastgesteld op de overeenstemmende data voor een zelfde invaliditeitsgraad ten behoeve van de in artikel 52 bedoelde militairen.

§ 3. Van 1 juli 1972 af wordt het enig bedrag van de pensioenen en van al de eraan verbonden toelagen vastgesteld op hetzelfde bedrag als ingesteld bij artikel 52, §§ 2 en 3, ten behoeve van de militairen die slachtoffer zijn van een schadelijk feit dat zich heeft voorgedaan in vredetijd na 25 augustus 1947.

Art. 55 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 14.*

§ 1. Het enig bedrag op 30 september 1969 van de volle pensioenen die aan de niet-hertrouwde weduwen en aan de wezen van de in artikel 52 bedoelde militairen worden verleend, wordt verhoogd met :

7,5 pct. van 1 juli 1970 af en
13 pct. van 1 juli 1971 af.

§ 2. *Aangevuld bij de wet van 7 juni 1989, art. 14, 1°.*

Van 1 juli 1972 af wordt dit enig bedrag vastgesteld op 80 pct. van het enig bedrag ingesteld ten behoeve van de oorlogsweduwen overeenkomstig artikel 11, § 1, van de wet van 24 december 1968, gewijzigd bij artikel 5 van deze wet.

Vanaf 1 januari 1988 wordt dit bedrag vastgesteld op 80 pct. van het bij artikel 22, § 1, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen bepaalde bedrag.

§ 3. *Aangevuld bij de wet van 7 juni 1989, art. 14, 2°.*

Het enig bedrag van de verminderde pensioenen, die aan de niet-hertrouwde weduwen en aan de wezen van de in artikel 52 bedoelde militairen worden verleend, wordt van 1 juli 1970 af, respectievelijk vastgesteld op 75 pct. en op 50 pct. van het enig bedrag van het overeenkomstig de §§ 1 en 2 berekende pensioen.

Vanaf 1 januari 1988 wordt het bedrag van deze pensioenen vastgesteld op 80 pct. van de overeenstemmende bedragen bepaald bij artikel 22, § 2 van dezelfde samengeordende wetten.

HOOFDSTUK II. Uniformering van de op de invaliden van vredetijd en hun rechtverkrijgenden toepasselijke wetgeving.

Art. 60 *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 27 (32) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2000, art. 37, 1° en 2° en van 31 juli 2013, art. 13*

De samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn van toepassing op de lichamelijke schade opgelopen gedurende en door het feit van de militaire dienst voor 25 augustus 1939 of na 25 augustus 1947.

Ze zijn tevens van toepassing op de lichamelijke schade opgelopen door rijkswachters gedurende en door het feit van de dienst vanaf 1 januari 1992 tot en met 31 maart 2001.

Wat betreft de naar het administratief en logistiek korps van de rijkswacht overgeplaatste militairen en de militairen die geen toepassing maken van de keuzemogelijkheid bedoeld in artikel 242, tweede lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen enkel van toepassing op de lichamelijke schade opgelopen tot en met 31 maart 2001.

Wat de in artikel 4, § 2, van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bedoelde militairen betreft, zijn de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen van toepassing op de lichamelijke schade opgelopen tot en met 31 maart 2001 en in voorkomend geval die opgelopen vanaf hun terugkeer naar de Krijgsmacht.

Voormelde samengeordende wetten zijn evenwel niet van toepassing:

1° op de lichamelijke schade overkomen, tijdens hun beziging, aan de militairen die gebezigd worden overeenkomstig de wet van 20 mei 1994 betreffende de beziging van militairen buiten de Krijgsmacht en overeenkomstig Titel V, Afdeling 2, van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht;

2° op de lichamelijke schade overkomen, tijdens hun periode van terbeschikkingstelling, aan de militairen die ter beschikking gesteld worden van een openbare werkgever overeenkomstig de wet van 16 juli 2005 houdende de overplaatsing van sommige militairen naar een openbare werkgever en overeenkomstig Titel V, Afdeling 3, van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht.

Art. 60bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2000, art. 38 (33).*

De aanvraag met betrekking tot de in artikel 60, tweede, derde en vierde lid, bedoelde schade opgelopen tot en met 31 maart 2001, moet overeenkomstig artikel 19 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen evenwel geldig worden ingediend vóór 1 april 2001, zo zij betrekking heeft op de beroepsziekten zoals omschreven in artikel 2 van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schade vergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

De geldige aanvragen ingediend door de personen bedoeld in artikel 60, tweede, derde en vierde lid, worden afgehandeld overeenkomstig de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 61 *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 28 (32) en aangevuld bij de wet van 16 juni 1998, art. 3.*

§ 1. Het bedrag van de pensioenen die voortvloeien uit de toepassing van artikel 60 wordt vastgesteld zoals bepaald in de artikelen 52, § 2, 55, § 2, alinea 2, en § 3, alinea 2, en 58, § 2.

§ 2. *Toegevoegd bij de wet van 16 juni 1998, art. 3 (33).*

Wanneer de commissies zoals voorzien bij artikel 47, § 1, 1° en 2° van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, uitspraak doen over de pensioenaanvragen betreffende de lichamelijke schade bedoeld in artikel 60, eerste en tweede lid, dan bevatten ze een bijkomend lid, die een invalide is en houder van een vergoedingspensioen toegekend voor zulke schade. Dit bijkomend lid wordt aangewezen door de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft. Wanneer er bij een stemming staking van stemmen zou zijn, is de stem van de voorzitter of de ondervoorzitter beslissend.

Art. 62 *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 29 (32) en gewijzigd bij de wet van 27 december 2000, art. 39 (33).*

De militairen of de rijkswachters, wier invaliditeit te wijten is aan een schadelijk feit dat zich in vredetijd heeft voorgedaan, verkrijgen hun leven lang, op Staatskosten, de genees- en artseneijkundige verzorging, de verpleging in een ziekenhuis en de prothese- en andere toestellen welke door de ziekten of kwetsuren waarop de pensioenaanspraak berust, noodzakelijk gemaakt worden.

Bestaat het vermoeden dat het pensioen zal toegekend worden, dan wordt kosteloze verzorging eveneens verleend aan de personen wier pensioenaanvraag nog in behandeling is. Over het bestaan van dit vermoeden oordeelt de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

Het bij het tweede lid bedoelde voordeel valt weg wanneer de pensioenaanvraag verworpen wordt.

Dit artikel is niet toepasselijk op :

1° De personen bedoeld in artikel 60, tweede, derde en vierde lid, voor de lichamelijke schade opgelopen na 31 maart 2001, met uitzondering van de lichamelijke schade opgelopen na de in artikel 60, vierde lid, bedoelde terugkeer;

2° de militairen bedoeld in artikel 60, vijfde lid.

³¹ Vanaf 1 januari 1990.

³² Met uitwerking op 1 januari 1992.

³³ Vanaf 1 september 1998. De commissies voor vergoedingspensioenen blijven evenwel samengesteld zoals voorgeschreven bij de bepalingen die van toepassing waren vóór 1 september 1998, wanneer zij beslissen over pensioenaanvragen of aanvragen tot herziening die vóór deze datum reeds het onderwerp hebben uitgemaakt van een eerste onderzoek door deze commissies (wet 16 juni 1998, art. 9, § 1 – B.S. 11 augustus).

Gewetensbezwaarden

Koninklijk besluit van 19 juni 1984

(Staatsblad 3 oktober)

tot regeling van de vergoeding van de door gewetensbezwaarden door het feit van de dienst opgelopen lichamelijke schade.

Art. 1 § 1. Op de lichamelijke schade waarvan sprake in artikel 23, § 1, van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980, zijn de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de vergoedingspensioenen toegekend aan militaire invaliden en aan hun rechthebbenden voor schadelijke feiten voorgekomen na 25 augustus 1947, van toepassing, onder voorbehoud van wat in de artikelen 2, 3 en 4, § 2, van dit besluit wordt bepaald.

§ 2. Onverminderd de toepassing van artikel 1, vijfde lid, van de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948, sluiten de krachtens dit besluit verleende pensioenen en toelagen de toekenning uit, voor hetzelfde schadelijk feit, van elke andere vergoeding ten laste van de publiekrechtelijke instelling waarvoor de gewetensbezwaarde aangewezen is of was.

Art. 2 § 1. Wanneer de Commissie van eerste aanleg voor vergoedingspensioenen en de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen uitspraak doen over de rechten van de bij dit besluit betrokken personen, worden de leden officieren en militaire invaliden van vreedstijd vervangen door de volgende leden :

- Een ambtenaar van de Directie Gewetensbezwaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken;
- Een ambtenaar van de Algemene Directie Civiele Bescherming van het Ministerie van Binnenlandse Zaken;
- Een invalide gewetensbezwaarde of, bij diens ontstentenis, een gewetensbezwaarde met onbepaald verlof.

Deze leden, evenals hun plaatsvervangers, worden aangewezen op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Ze genieten dezelfde vacatievergoedingen als die toegekend aan de leden welke ze vervangen.

§ 2. Wanneer de commissies voor pensioenen zijn samengesteld zoals bepaald bij § 1, moet de vice-voorzitter een magistraat zijn, en de commissaris-verslaggever behoren tot de Administratie der Pensioenen.

Art. 3 § 1. De invalide gewetensbezwaarde, die een invaliditeit heeft opgelopen door een schadelijk feit, dat zich in vreedstijd heeft voorgedaan gedurende en ingevolge de dienst, verkrijgt zijn leven lang, op de kosten van de Staat en binnen de grenzen van de tarieven door de Koning vastgesteld in uitvoering van artikel 24 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (34), de medische en de farmaceutische zorgen, ziekenhuisverpleging en de prothese- en andere toestellen

welke door de ziekten of kwetsuren waarop de pensioenaanvraag berust, noodzakelijk gemaakt worden.

§ 2. Bestaat het vermoeden dat het pensioen toegekend zal worden, dan wordt de tegemoetkoming in de kosten van verzorging binnen dezelfde grenzen eveneens verleend aan de personen voor wie een pensioenaanvraag aanhangig is.

Over deze voorwaarde beslist de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren.

§ 3. Het voordeel valt weg zodra de pensioenaanvraag of het pensioenvoorstel verworpen wordt.

Art. 4 § 1. Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op die waarin het in het Belgisch Staats blad is bekendgemaakt.

§ 2. De in artikel 1 bedoelde lichamelijke schade echter, die vóór de inwerkingtreding van dit besluit is ontstaan, geeft recht op het voordeel van de artikelen 1 en 3.

In dat geval zijn de voordelen bedoeld in de twee voormelde bepalingen verkregen vanaf de eerste dag van de maand volgend op die van het schadelijk feit of het overlijden, en ten vroegste op 1 september 1975, voor zover nochtans dat er voor het einde van de derde maand volgend op die van de bekendmaking van dit besluit een aanvraag ingediend werd overeenkomstig de artikelen 19 of 35 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

³⁴ Het opschrift van de wet van 9 augustus 1963 werd vervangen bij de wet van 15 februari 1993, art. 1 (B.S. 6 maart).

Militairen die slachtoffer zijn van lichamelijke schade overkomen tijdens een actie in bijzondere omstandigheden

Wet van 16 juni 1998

(Staatsblad 7 juli)

waarbij sommige militairen die slachtoffer zijn van lichamelijke schade overkomen in bijzondere omstandigheden gelijkgesteld worden met oorlogsinvaliden.

Opschrift gewijzigd bij de wet van 20 mei 2019, art. 9

Gewijzigd bij : de wetten van 31 juli 2013 (*Staatsbl. 20 september*), van 27 februari 2019 (*Staatsbl. 9 april*) en van 20 mei 2019 (*Staatsbl. 17 juni 2019*)

- UITTREKSEL -

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 31 juli 2013, art. 14, 1° en 2° en van 20 mei 2019, art. 10.*

§ 1. *vervangen bij de wet van 31 juli 2013, art. 14, 1°.*

Deze wet is uitsluitend van toepassing op de militairen die deelnemen aan acties in België of in het buitenland die zich, ofwel krachtens artikel 9 van de wet van 20 mei 1994 betreffende de aanwending van de Krijgsmacht, de paraatstelling, alsook betreffende de periodes en de standen waarin de militair zich kan bevinden, ofwel krachtens artikel 190, 3°, 4° en 6°, van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht, bevinden in de deelstanden "in hulpverlening", "in operationele inzet" of "in militaire bijstand".

§ 2. *gewijzigd bij de wet van 31 juli 2013, art. 14, 2° en vervangen bij de wet van 20 mei 2019, art. 10.*

Deze wet is eveneens toepasselijk op de militaire bezoekers die, zonder dat zij zich in de deelstanden "in militaire bijstand", "in hulpverlening" of "in operationele inzet" hoeven te bevinden, door de militaire overheden aangewezen zijn als tijdelijk lid van een Belgisch detachement dat deelneemt aan een actie als bedoeld in § 1, met de bedoeling er een opdracht van korte duur uit te voeren.

Art. 3 Lichamelijke schade waardoor in artikel 2 bedoelde personen worden getroffen ten gevolge van de uitvoering van een operatie of van een opdracht bedoeld in hetzelfde artikel 2, verleent aanspraak op de pensioenbedragen die, naargelang van het geval, bepaald zijn in de artikelen 11, 15, 22, 27, § 2, 32 of 33 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 3/1 *Ingevoegd bij de wet van 27 februari 2019, art. 2.*

De begunstigden van deze wet kunnen alle voordelen genieten waarop de militaire invaliden van de oorlog 1940-1945 kunnen of zouden kunnen aanspraak maken.

Art. 3/2 *Ingevoegd bij de wet van 27 februari 2019, art. 3.*

De begunstigden bedoeld in de artikelen 2 en 7, tweede lid, van deze wet, kunnen alle voordelen genieten waarop de militaire invaliden van de oorlog 1940-1945 kunnen of zouden kunnen aanspraak maken, met inbegrip van de voordelen voorzien bij de wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de staat.

Art. 4 Wanneer de betrokkene zich buiten het grondgebied van het Rijk bevindt, kan het aangetekend schrijven waarvan sprake in artikel 19, 1°, van genoemde samengeordende wetten vervangen worden door een aanvraag van betrokkene overgemaakt door bemiddeling van de militaire overheid of van de Belgische diplomatieke diensten. In dat geval is, voor de toepassing van artikel 20 van dezelfde wetten, de datum die in aanmerking wordt genomen de datum van ontvangst van de aanvraag door de militaire overheid of de Belgische diplomatieke diensten.

Art. 5 Artikel 125 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen is niet van toepassing op de krachtens artikel 3 toegekende vergoedingspensioenen.

Art. 6 *Vervangt art. 36 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.*

Art. 6/1 *Ingevoegd bij de wet van 20 mei 2019, art. 11.*

De pensioenrechten, die toegekend werden of hadden kunnen worden toegekend op basis van artikel 53bis, § 2, tweede lid, van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de Krijgsmacht, in de vigerende redactie die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van artikel 2 van deze wet, blijven behouden. Deze bepaling is echter enkel van toepassing op de schadelijke feiten voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van hetzelfde artikel 2.

Art. 7 Opgeheven worden :

1° de wet van 6 augustus 1962 waarbij de toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Kongo (Leopold-stad), van Ruanda en van Burundi, gewijzigd bij de wetten van 12 april 1966, 24 december 1968, 11 juli 1973, 17 juli 1975 en 7 juni 1989;

2° het koninklijk besluit van 7 juli 1992 waarbij het voordeel van de bedragen van de vergoedingspensioenen voorzien voor de oorlogsinvaliden toepasselijk wordt gesteld op de leden van een Belgisch contingent dat deelneemt aan operaties die beslist werden door de Veiligheidsraad der Verenigde Naties;

3° het koninklijk besluit van 19 augustus 1992 waarbij het voordeel van de bedragen van de vergoedingspensioenen voorzien voor de oorlogsinvaliden toepasselijk wordt gesteld op de rijkswachters die een Belgisch contingent vergezellen dat deelneemt aan operaties die beslist werden door de Veiligheidsraad der Verenigde Naties.

De pensioenrechten, die toegekend werden of hadden kunnen toegekend worden op basis van de opgeheven wettelijke en reglementaire bepalingen, zijn behouden. Deze bepaling is enkel van toepassing op de schadelijke feiten die de datum van inwerkingtreding van deze wet hebben voorafgegaan.

Art. 8 De artikelen 2 tot 5 treden in werking met ingang van 15 augustus 1994.

De artikelen 6 en 7 treden in werking de eerste dag van de maand na die waarin deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt (35). De wijzigingen aangebracht door artikel 6 zijn evenwel niet van toepassing wanneer het schadelijk feit vóór de inwerkingtreding van dit artikel heeft plaatsgevonden

³⁵ 1 augustus 1998.

Koninklijk besluit van 7 juli 1992

(Staatsblad 4 augustus)

waarbij het voordeel van de bedragen van de vergoedingspensioenen voorzien voor de oorlogsinvaliden toepasselijk wordt gesteld op de leden van een Belgisch contingent dat deelneemt aan operaties die beslist worden door de Veiligheidsraad der Verenigde Naties. (36) (37) (38)

N.B. *Dit K.B. werd opgeheven bij art. 7, 2° van de wet van 16 juni 1998 (B.S. 7 juli), doch blijft toepasselijk op de schadelijke feiten die zich voorgedaan hebben voor 1 augustus 1998.*

Art. 1 De militairen van een Belgisch contingent dat deelneemt aan operaties welke voor het behoud of het herstel van de internationale vrede en veiligheid noodzakelijk zijn, in uitvoering van een besluit van de Veiligheidsraad der Verenigde Naties en na een beslissing van de Belgische regering, genieten voor de lichamelijke schade die het gevolg is van feiten overkomen tijdens de hierboven genoemde omstandigheden, naargelang het geval, de bedragen bepaald bij de artikelen 11 of 15 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 2 De rechthebbenden van de begunstigden van artikel 1 kunnen aanspraak maken, naargelang het geval, op de bedragen bepaald bij de artikelen 22 of 32 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 3 Wanneer de betrokkene zich buiten het grondgebied van het Rijk bevindt, kan het aangetekend schrijven waarvan sprake in artikel 19, 1°, van voornoemde samengeordende wetten vervangen worden door een aanvraag overgemaakt door bemiddeling van de militaire overheid. In dat geval is, voor de toepassing van artikel 20 van dezelfde wetten, de datum die in aanmerking wordt genomen de datum van ontvangst van de aanvraag door de militaire overheid.

Art. 4 Dit besluit is uitsluitend van toepassing op de gevolgen van de schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan buiten 's Rijks grondgebied tijdens de operaties bedoeld in artikel 1 en tussen de data die, voor elke afzonderlijke operatie, gezamenlijk worden vastgesteld door de Minister van Landsverdediging en de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren.

Art. 5 De begunstigden van dit besluit kunnen alle voordelen genieten waarop de militaire invaliden van de oorlog 1940-1945 kunnen of zouden kunnen aanspraak maken, met uitzondering echter:

1° van de voordelen waarin voorzien is bij de wetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947, samengeordend bij het besluit van de Regent van 19 juni 1947, en van de anciënniteitsbonificaties waarin voorzien is ten voordele van de bij voormelde wetten niet bedoelde categorieën van oorlogsinvaliden;

2° van de voordelen voorzien bij de wet van 1 juli 1969 vaststellende het recht op gratis geneeskundige verzorging op kosten van de Staat van de oorlogsinvaliden en de oorlogswezen.

Voor de toepassing van het eerste lid worden enkel die schadelijke feiten in aanmerking genomen bedoeld bij de artikelen 1 en 4 van dit besluit.

³⁶ Dit besluit treedt in werking op 1 september 1992.

³⁷ Zie ook de ministeriële besluiten van 6 november 1992 (B.S. 25 november), 22 december 1992 (B.S. 30 januari 1993), 19 januari 1993 (B.S. 12 februari), 30 juli 1993 (B.S. 7 september), 12 oktober 1993 (B.S. 10 november), 3 maart 1994 (B.S. 19 maart), 15 juli 1994 (B.S. 10 september), 24 januari 1995 (B.S. 14 februari), 2 augustus 1995 (B.S. 3 oktober), 26 juni 1996 (B.S. 13 juli), 28 februari 1977 (B.S. 3 april) en 28 april 1998 (B.S. 26 mei).

³⁸ Opgeheven door de wet van 16 juni 1998, art. 7 met ingang van 01-08-1998.

Schuldvorderingen

Wet van 7 juni 1989

(Staatsblad 29 juni)

houdende instelling van nieuwe maatregelen ten behoeve van de oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij : de wet van 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus).

- UITTREKSEL -

TITEL I. MAATREGELEN BETREFFENDE DE MILITAIRE SLACHTOFFERS EN GELIJKGESTELDEN VAN BEIDE OORLOGEN

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen.

Art. 32 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 33.*

Voor de toepassing van artikel 100, 3°, van de samengeordende wetten op de Rijkscomptabiliteit, worden de schuldvorderingen die voortvloeien uit de beslissingen tot toekenning of herziening inzake vergoedingspensioenen geacht te zijn ontstaan gedurende het kalenderjaar waarop ze betrekking hebben.

Delegaties van handtekeningen aan bepaalde ambtenaren van de Federale Pensioendienst

Ministerieel besluit van 12 oktober 2009

(Staatsblad 22 oktober)

dat delegaties van handtekeningen aan bepaalde ambtenaren van de Pensioendienst voor de overheidssector toekent in de sector van de vergoedingspensioenen

**Opgeheven met ingang van 1 april 2016
bij het Ministerieel besluit van 11 mei 2016 (Staatsblad 20 mei – derde uitgave)**

Ministerieel besluit van 11 mei 2016

(Staatsblad 20 mei – derde uitgave)

dat delegaties van handtekeningen aan bepaalde ambtenaren van de Federale Pensioendienst toekent in de sector van de vergoedingspensioenen

Gewijzigd bij: *het ministerieel besluit van 14 juni 2021 (Staatsbl. 24 juni)*

Art. 1 De in de artikelen van dit besluit bedoelde ambtenaren zijn ambtenaren van de Federale Pensioendienst.

Art. 2 *Aangevuld bij het M.B. van 14 juni 2021, art. 1 (39).*

De administrateur-generaal, de adjunct-administrateur-generaal alsook de titularissen van een functie in de rang A3, A4 of A5, die de vergoedingspensioenen onder hun bevoegdheid hebben, worden aangeduid om te ondertekenen:

- 1° de krachtens artikel 16 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen genomen beslissing in eerste aanleg betreffende een periodiek onderzoek van invaliditeit;
- 2° de krachtens artikel 45, § 6 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen genomen beslissing in eerste aanleg betreffende de herziening wegens verergering;
- 3° de beslissing in eerste aanleg waarvan sprake in artikel 46 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen;
- 4° de krachtens artikel 41 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen genomen beslissing van herziening wegens verergering of nieuw feit;
- 5° de beslissing in eerste aanleg waarvan sprake in artikel 11 van de wet van 4 juni 1982;
- 6° de door de minister die de vergoedingspensioenen in zijn bevoegdheid heeft, overeenkomstig artikel 45 § 4 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen ingediende akten van hoger beroep;
- 7° de door de minister die de vergoedingspensioenen in zijn bevoegdheid heeft, overeenkomstig artikel 40 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen ingediende aanvragen tot herziening wegens vergissing of nieuw feit;
- 8° de beslissing in eerste aanleg betreffende de toepassing van artikel 8bis of 8quater van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen;
- 9° de beslissing in eerste aanleg waarvan sprake in artikel 8 van de wet van 29 maart 1967;
- 10° de beslissing in eerste aanleg waarvan sprake in artikel 7 van de wet van 17 juli 1975;

11° de beslissing in eerste aanleg waarvan sprake in artikel 14 van de wet van 30 juni 1983;

12° alle andere hierboven niet vermelde akten die voortvloeien uit de bevoegdheden toegekend door de wetgeving en de reglementering betreffende de pensioenen en de oorlogsrenten aan de minister die de vergoedingspensioenen in zijn bevoegdheid heeft.

De bij het eerste lid verleende delegaties, met uitzondering van deze vermeld onder de punten 6° en 7°, worden eveneens verleend aan de ambtenaren die houder zijn van een functie in de rang A1 of A2 en die de vergoedingspensioenen onder hun bevoegdheid hebben.

Art. 3 De administrateur-generaal, de adjunct-administrateur-generaal alsook de titularissen van een functie A4 of A5 die de geschillen betreffende de vergoedingspensioenen onder hun bevoegdheid hebben, worden aangeduid om de cassatieberoepen te ondertekenen ingesteld bij de Raad van State tegen de beslissingen van de Commissie van Beroep voor vergoedingspensioenen of van de Commissie van Beroep voor vergoedingspensioenen der politieke gevangenen.

Art. 4 De administrateur-generaal, de adjunct-administrateur-generaal, alsook de titularissen van een functie A3, A4 of A5 die de vergoedingspensioenen onder hun bevoegdheid hebben, worden aangeduid om:

- A. de geschriften en andere aan de Raad van State te verzenden rechtsplegingsstukken, te ondertekenen alsook de aanvragen van depersonalisatie bedoeld bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State;
- B. de in artikel 85 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bedoelde afschriften voor eensluidend te verklaren.

Art. 5 Worden aangeduid om de minister die de vergoedingspensioenen in zijn bevoegdheid heeft te vertegenwoordigen bij de terechtzittingen van de afdeling administratie van de Raad van State:

- a) de ambtenaren in artikel 4 bedoeld;
- b) de titularissen van een functie in de rang A1 of A2 die de vergoedingspensioenen onder hun bevoegdheid hebben.

Art. 6 Het ministerieel besluit van 12 oktober 2009 dat delegaties van handtekeningen aan bepaalde ambtenaren van de Pensioendienst voor overheidssector toekent, wordt opgeheven vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 7 Dit besluit treedt in werking op 1 april 2016.

(39) Met ingang van 1 juni 2021

WETTELIJKE BEPALINGEN INZAKE DE OORLOGSRENTEN 1940-1945

Strijders en gevangenschapsrente

Wet van 24 april 1958

(Staatsblad 23 mei)

tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen.

Gewijzigd bij : de wetten van 7 juli 1964 (Staatsbl. 14 juli), 29 maart 1967 (Staatsbl. 14 april), 8 juli 1970 (Staatsbl. 15 augustus), 12 april 1973 (Staatsbl. 22 mei), 17 juli 1975 (Staatsbl. 8 augustus), 9 juli 1976 (Staatsbl. 31 juli), 12 juli 1979 (Staatsbl. 26 juli), 30 juni 1983 (Staatsbl. 26 juli), 25 juni 1987 (Staatsbl. 24 juli), 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), 10 augustus 2004 (Staatsbl. 6 september) en 23 februari 2005 (Staatsbl. 16 maart).

- UITTREKSEL -

TITEL II. STRIJDEERSRENTE – GEVANGENSCHAPSRENTE 1940-1945

Art. 6 *Gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, art. 10 en 14, 8 juli 1970, art. 33, 12 april 1973, art. 1, vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 20 en gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1976, art. 23, 12 juli 1979, art. 23, 30 juni 1983, art. 21, 25 juni 1987, art. 22, 18 mei 1998, art. 22, 10 augustus 2004, art. 7 en 23 februari 2005, art. 2.*

Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van het behoren tot één der volgende categorieën, ten voordele van:

1° de militairen die tijdens een totale duur van ten minste zes maanden deel hebben uitgemaakt, hetzij:

- a) van de troepen van het veldleger tussen 10 mei en 28 mei 1940;
- b) van de Belgische troepen die op wettige wijze naar Frankrijk zijn gegaan voor de periode die loopt tot 26 juni 1940 en in aanmerking werd genomen voor de toepassing van artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 28 augustus 1964 houdende statuut van nationale erkentelijkheid, of van de Belgische troepen die op wettige wijze naar Marokko of naar Tunesië zijn gegaan en, in voorkomend geval, later in Frankrijk zijn teruggekeerd, voor de periode die loopt tot 1 oktober 1940;
- c) van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië, voor de duur die, voor de toepassing van het statuut dezer strijdkrachten, in aanmerking werd genomen;
- d) van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië en die de voorwaarden niet vervullen om in aanmerking te komen voor het statuut van die strijdkrachten omdat zij niet ingeschreven waren vóór 7 juni 1944 of omdat zij, alhoewel op weg naar Groot-Brittannië op 6 juni 1944, zich niet onmiddellijk na hun

aankomst in dit land bij de Belgische strijdkrachten hebben laten inlijven, voor de duur die in aanmerking is genomen voor de toepassing van het statuut van nationale erkentelijkheid ingesteld bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1964;

- e) van de Belgische eenheden opgericht na 3 september 1944, voor de duur die in aanmerking is genomen voor de toepassing van het statuut van nationale erkentelijkheid ingesteld bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1964, in voorkomend geval verhoogd met de duur van de periode verstreken tussen de datum van de ondertekening van de dienstverbintenis en de datum van de daadwerkelijke indiensttreding en in aanmerking genomen voor de toepassing van het statuut der oorlogsvrijwilligers vastgesteld bij het koninklijk besluit van 4 december 1974;
 - f) van het expeditiekorps voor Korea, voor de duur van aanwezigheid bij dat korps buiten het grondgebied van het Rijk tussen 1 oktober 1950 en 27 juli 1953; echter voor de titularissen van het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de leden van het expeditiekorps voor Korea, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 22 juni 1983, is de aanneembare duur die van de gepresteerde diensten bij dit expeditiekorps vanaf de datum van hun indienstneming tot 27 juli 1953;
- 2° de Belgische burgers die gedurende ten minste zes maanden behoord hebben tot één der expeditiekorpsen opgericht door de Weermacht van het voormalige Belgisch-Kongo, voor de duur van aanwezigheid bij deze korpsen;
 - 3° de inlichtings- en actieagenten en de helpers van de inlichtings- en actiediensten die gedurende ten minste zes maanden tot deze diensten behoord hebben, voor de duur dat zij, in die hoedanigheid, als gerechtigden op het statuut, ingesteld bij de besluitwet van 16 februari 1946, zijn erkend;
 - 4° de Belgische staatsburgers die recht hebben op de titel van politieke gevangene krachtens het statuut ingesteld door de wet van 26 februari 1947, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de in die wet bedoelde rechtscolleges vastgesteld werd;
 - 5° de gewapende weerstanders, de burgerlijke weerstanders en de weerstanders door de sluikpers die erkend zijn volgens de bij hun statuut vastgestelde bepalingen, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de in dat statuut bedoelde rechtscolleges vastgesteld is, en voor zover deze periode ten minste zes maanden bedraagt;
 - 6° de militairen en burgers die gedurende een totale duur van ten minste zes maanden onder Belgisch bevel werden aangewezen voor de opruiming en de vernietiging van ontploffingstuigen op het nationaal grondgebied, tussen 28 mei 1940 en 28 februari 1946;
 - 7° de militairen die in Frankrijk na 26 juni 1940 gedurende ten minste zes maanden met opdracht werden behouden, voor de duur van die opdracht voor zover ze werden erkend ofwel als politieke gevangenen, ofwel als krijgsgevangenen, ofwel als agenten of helpers van de inlichtings- en actiediensten, ofwel als leden van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië of dat zij de in Belgisch Kongo gemobiliseerde Weermacht vóór 6 juni 1944 hebben vervoegd;

8° Belgen, mannen en vrouwen, die tussen 26 juni 1940 en 3 september 1944, een militaire verbintenis hebben aangegaan bij een geallieerde strijdkracht voor de werkelijk gepresteerde dienstdienst bij deze strijdkracht, indien deze ten minste zes maanden bedraagt.

Die periode mag echter de datum van 2 september 1945 niet overschrijden.(40);

8°bis

De personen van een vreemde nationaliteit die een militaire verbintenis bij een geallieerde strijdkracht hebben aangegaan tussen 10 mei 1940 en 3 september 1944, voor de werkelijk gepresteerde dienstdienst bij deze strijdkracht als deze tenminste zes maanden bedraagt en voorzover dat deze personen de voorwaarden vervullen van artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juli 1983 houdende statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van buitenlandse militairen die de Belgische nationaliteit hebben verworven na deel te hebben uitgemaakt van een geallieerd leger tijdens de oorlog 1940-45, dat ze op een geldige wijze het voordeel van dit statuut hebben aangevraagd voor 21 augustus 1984 en dat ze op permanente wijze in België verblijven vanaf hun demobilisatie en dit ten laatste vanaf 1 januari 1950.

De periode waarmee rekening wordt gehouden mag 2 september 1945 niet overschrijden.;

9° sommige Belgische staatsburgers, die vóór 7 juni 1944, organiek verbonden waren aan de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië of aan de geallieerde strijdkrachten, namelijk de magistraten en de leden van de militaire rechtsmachten en parketten, militaire aalmoezeniers en verpleegsters, voor de werkelijke gepresteerde dienstdienst bij deze strijdkrachten of geallieerde legers, indien deze ten minste zes maanden bedraagt.

Die periode mag echter niet ingaan vóór 29 mei 1940, noch de datum van 2 september 1945 overschrijden.40;

10° a) de militairen die tijdens een totale duur van ten minste zes maanden in een militair hospitaal of in een hulphospitaal of in om het even welke andere hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgelopen in en door de dienst bij de troepen van het veldleger tussen 10 mei en 28 mei 1940 of tijdens de werkelijke dienst volbracht tot 26 juni 1940 voor degenen die op wettige wijze naar Frankrijk zijn gegaan en die, uit dien hoofde, een vergoedingspensioen genieten, voor de duur van de hospitalisatie die als actieve dienst werd beschouwd en die tot 8 mei 1945 wordt beperkt;

b) onder dezelfde voorwaarden inzake hospitalisatie en vergoedingspensioen als die bedoeld onder a), de niet gevangen genomen militairen die na 28 mei 1940 op het nationaal grondgebied, lichamelijke schade veroorzaakt door een oorlogsverrichting hebben geleden;

c) de krijgsgevangenen 1940-1945, erkend overeenkomstig de bij hun statuut vastgestelde bepalingen, die tijdens de duur van ten minste zes maanden in een militair hospitaal of in een hulphospitaal of in om het even welke andere hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgelopen door de gevangenschap of een eventuele ontsnapping en die, uit dien hoofde, een vergoedingspensioen genieten, voor de duur van de hospitalisatie die als actieve dienst werd beschouwd en die tot 28 februari 1946 wordt beperkt;

- d) onder dezelfde voorwaarden inzake hospitalisatie en vergoedingspensioen als die bedoeld onder c), de militaire en de in welke hoedanigheid ook bij het Belgisch leger ingedeelde personen die de voorwaarden inzake duur en plaats van gevangenschap bepaald in artikel 1 van de wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 niet vervullen en die, na 28 mei 1940, door hun gevangenschap of eventuele ontsnapping lichamelijke schade hebben geleden;
- e) de gerechtigden op de wet van 5 februari 1947 dragende het statuut van de buitenlandse politieke gevangenen en op de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, die gedurende een totale duur van ten minste zes maanden in om het even welke hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgelopen door hun internering of hun opsluiting of een eventuele ontsnapping en die, uit dien hoofde, een vergoedingspensioen genieten, voor de periode van deze hospitalisatie, die tot 28 februari 1946 wordt beperkt;
- f) de gewapende weerstanders, de burgerlijke weerstanders en de weerstanders door de sluikpers die erkend zijn volgens de bij hun statuut vastgestelde bepalingen en die tijdens de duur van ten minste zes maanden in om het even welke hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgelopen door hun dienst in de weerstand en die, uit dien hoofde, een vergoedingspensioen genieten, voor de periode van deze hospitalisatie, die tot 8 mei 1945 wordt beperkt.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, art. 4, 29 maart 1967, art. 11 en 14, 12 april 1973, art. 2, 9 juli 1976, art. 24 en vervangen bij de wet van 12 juli 1979, art. 24.*

§ 1. Vervangen bij de wet van 29 maart 1967, art. 11, aangevuld bij de wet van 12 april 1973, art. 2, 1°, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 24 en vervangen bij de wet van 12 juli 1979, art. 24.

Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig met de duur van de gevangenschap of de internering, ten voordele van :

- 1° de personen, die geheel of gedeeltelijk genieten van de wet van 18 augustus 1947 tot regeling van het statuut van de krijgsgevangenen 1940-1945, wier gevangenschap of internering ten minste zes maanden heeft geduurd.

Indien een krijgsgevangene, erkend volgens zijn statuut, is ontsnapt, wordt de periode die hij clandestien in België, Frankrijk, Nederland of Noorwegen heeft doorgebracht, met gevangenschap gelijkgesteld, evenals de gevangenschap of de internering in een niet door de vijand bezet land, wanneer de ontsnapte gevangene opnieuw de strijd heeft opgenomen.

De periode doorgebracht in België wordt beperkt tot 1 oktober 1944.

De periode doorgebracht in één der andere genoemde landen, neemt een einde op de datum van de terugkeer van de krijgsgevangene in zijn haardstede en uiterlijk op 8 mei 1945;

- 2° de gerechtigden van het statuut van politieke gevangenen niet bedoeld bij artikel 6.

§ 2. Gewijzigd bij de wet van 29 maart 1967, art. 14, 2° en vervangen bij de wet van 12 april 1973, art. 2, 2° en 12 juli 1979, art. 24.

De tijd die voor het vaststellen van het bedrag der rente in aanmerking moet worden genomen, is die welke voorkomt op het document dat het recht erkent op de toepassing van het eigen statuut van elke categorie, opgenomen in § 1 en, eventueel indien de krijgsgevangene is ontsnapt, de tijd bepaald zoals in § 1, 1°, laatste lid.

Wat de krijgsgevangenen betreft, worden de periode of perioden, waarvoor artikel 3, tweede en derde lid, van de voormelde wet van 18 augustus 1947 werd toegepast, afgetrokken van de tijd die in aanmerking dient te worden genomen voor het recht op de rente en haar berekening.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, art. 12 en 14, 8 juli 1970, art. 34, 12 april 1973, art. 3, vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 21 en gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1976, art. 25, 12 juli 1979, art. 25 en 27, 30 juni 1983, art. 23, 18 mei 1998, art. 23 en 23 februari 2005, art. 3.*

§ 1. Ingevoegd bij de wet van 29 maart 1967, art. 14, § 2 en vervangen bij de wetten van 17 juli 1975, art. 21, 9 juli 1976, art. 25, 1) en 12 juli 1979, art. 27.

De renten voorzien in de artikelen 6 en 7, worden vastgesteld op 540 frank (41) per semester dat begrepen is in de tijd van het behoren tot één van de in die artikelen bepaalde categorieën.

Dit bedrag wordt met 50 pct. verhoogd, wanneer in het geheel van de periode die, voor de berekening van de rente, in aanmerking genomen wordt, een periode van het behoren tot de categorie van de gerechtigden op het statuut der politieke gevangenen, voorkomt.

Het bedrag van de rente, zoals het voortvloeit uit de toepassing van één der twee voorgaande leden, wordt met 50 pct. verhoogd, indien de titularis ervan begunstigde is van het koninklijk besluit van 11 maart 1975 tot vaststelling van het statuut van de ontvluchten van de oorlog 1940-1945, voor zover hij, binnen een termijn van één jaar na het einde van de periode, erkend in toepassing van dit statuut, behoort heeft tot één der in de artikelen 6 en 7 bedoelde categorieën.

§ 2. Ingevoegd bij de wet van 29 maart 1967, art. 14, § 2 en vervangen bij de wetten van 17 juli 1975, art. 21 en 9 juli 1976, art. 25, 2).

De periodes van het behoren tot de in de artikelen 6 en 7 bepaalde categorieën mogen, voor zover zij niet samenvallen, worden samengeteld zowel om het vereiste minimum van zes maanden vast te stellen als om de totale duur te bepalen die voor het berekenen van de rente dient in aanmerking te worden genomen.

In geval van onderbreking, wordt het semester per maand van dertig dagen berekend.

Indien de totale periode die voor het berekenen van de rente in aanmerking dient te worden genomen minder bedraagt dan zes maanden, en uitsluitend is samengesteld uit een of meerdere gevangenschapsperiodes als politieke gevangene of ten minste een periode van deze aard bevat, wordt zij beschouwd alsof zij zes maanden heeft bereikt.

Wanneer het minimum van zes maanden bereikt is, wordt de periode die na verdeling in gehele semesters overblijft, voor een semester gerekend, indien zij ten minste negentig dagen telt.

§ 3. Gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, art. 12, 1°, 8 juli 1970, art. 34, vervangen bij de wetten van 12 april 1973, art. 3, 17 juli 1975, art. 21, gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1976, art. 25, 3), 12 juli 1979, art. 25, vervangen bij de wet van 30 juni 1983, art. 23 en gewijzigd bij de wetten van 18 mei 1998, art. 23 en 23 februari 2005, art. 3.

De rente voorzien in de artikelen 6 en 7 wordt slechts toegekend aan degene die daartoe een aanvraag heeft ingediend bij de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft. Naargelang het geval zullen tot staving van deze aanvraag voorgelegd worden :

1° een eensluidend verklaard afschrift :

- a) van de beslissing betreffende het statuut van de betrokkene;
- b) het getuigschrift van begunstigde van het statuut van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië, van het statuut vastgesteld bij het koninklijk besluit van 4 december 1974, bij het koninklijk besluit van 22 juni 1983 of bij het koninklijk besluit van 22 juli 1983.;
- c) van de kaart met de staat van de oorlogsdiensten 1940-1945, ingesteld bij de koninklijke besluiten van 6 juli 1951 en 12 februari 1959, in voorkomend geval met vermelding van de periodes waarvoor de betrokkene het statuut geniet vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1964;
- d) van de kaart van krijgsgevangene 1940-1945, eventueel vergezeld van een getuigschrift uitgereikt door de Minister van Landsverdediging waaruit blijkt dat de verzoeker de hoedanigheid van ontsnapte krijgsgevangene bezit en waarin de dag wordt vermeld waarop hij aangekomen is, hetzij in België indien hij er rechtstreeks is teruggekeerd, hetzij in Frankrijk, in Nederland of in Noorwegen indien hij zich naar een van deze landen heeft begeven zonder België aan te doen;

2° een getuigschrift uitgereikt door de Minister van Landsverdediging met vermelding van :

- a) de data tussen welke de betrokkene werkelijke dienst heeft volbracht bij de Belgische eenheden die op wettige wijze naar Marokko of Tunesië zijn gegaan, of bij de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië, of in het expeditiekorps voor Korea buiten het Belgisch grondgebied, of in een eenheid die onder Belgisch bevel was aangewezen voor de opruiming en de vernietiging van ontploffingstuigen op het nationaal grondgebied, of als militair die na 26 juni 1940 in opdracht in Frankrijk werd gehouden, of in een geallieerd leger, of als Belgische staatsburger organiek verbonden aan de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië of aan de geallieerde legers;
- b) de periode of periodes waarvoor de betrokkene het statuut van krijgsgevangene 1940-1945 geniet;

3° een getuigschrift uitgereikt door de Minister die de dienst van het personeel van Afrika onder zijn bevoegdheid heeft, dat de data vermeldt tussen welke de

betrokkene heeft behoord tot een van de expeditiekorpsen opgericht door de Openbare Weermacht van het voormalige Belgisch-Kongo;

- 4° een getuigschrift uitgereikt door de Minister van Landsverdediging dat de data vermeldt tussen welke de betrokkene in een militair hospitaal, in een hulphospitaal of in enige andere verplegingsinrichting heeft verbleven wegens een verwonding of een ziekte opgelopen in en door de dienst bij de troepen van het veldleger tussen 10 en 28 mei 1940, of tijdens de werkelijk volbrachte dienst tot 26 juni 1940 voor degenen die op wettige wijze naar Frankrijk zijn gegaan, dan wel wegens een lichamelijke schade veroorzaakt door een oorlogsverrichting op het nationaal grondgebied na 28 mei 1940, welk verblijf als actieve dienst werd beschouwd;
- 5° een getuigschrift uitgereikt door de Minister van Landsverdediging, de Minister van Volksgezondheid of de overheid van enige verplegingsinrichting dat de data vermeldt tussen welke de betrokkene in een verplegingsinrichting heeft verbleven wegens een verwonding of een ziekte opgelopen door zijn dienst in de weerstand, zijn internering, zijn opsluiting, zijn gevangenschap of zijn eventuele ontsnapping;
- 6° een getuigschrift uitgereikt door enige officiële overheid waaruit de datum van de terugkeer van de verzoeker in zijn haardstede blijkt; bij ontstentenis van dit getuigschrift, mag de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, deze datum vaststellen met inachtneming van de omstandigheden van elk geval.

De aan te rekenen tijd wordt bepaald op grond van de periodes door deze documenten vastgesteld.

§ 4. Vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 21.

De rente gaat in :

1° ... (42);

2° op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag werd ingediend, in de andere gevallen.

Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen gestaafd door de documenten bepaald bij § 3.

§ 5. Vervangen bij de wet van 29 maart 1967, art. 12, 2° en 17 juli 1975, art. 21.

De uitbetaling van de renten wordt verzekerd door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, vervallenverklaring, schorsing, afstand en beslag, die voor de vergoedingspensioenen gelden.

De rente wordt vooraf en per trimester betaald. Zij wordt verworven per maand; nochtans blijft de volle termijn verworven, indien de uitbetaling geschied is.

TITEL IV. Algemene bepalingen

Art. 10 Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1958.

⁴⁰ Met ingang van 1 januari 2005.

⁴¹ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan de spilindex 138,01 en beloopt het 1.636 frank.

⁴² Betreft overgangsbepalingen.

Rente ten voordele van de weduwen en wezen

Wet van 8 juli 1970

(Staatsblad 15 augustus)

tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht.

Gewijzigd bij : de wetten van 12 april 1973 (B.S. 22 mei), 11 juli 1973 (B.S. 5 september), 17 juli 1975 (B.S. 8 augustus), 9 juli 1976 (B.S. 31 juli), 25 juni 1987 (B.S. 24 juli), 7 juni 1989 (B.S. 29 juni), 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus) en 11 april 2003 (B.S. 22 mei).

- UITTREKSEL -

TITEL II. OORLOGSRENTEN

HOOFDSTUK III. Instelling van nieuwe voordelen.

Afdeling II. Opening van een recht op een oorlogsrente ten voordele van de weduwen van de oorlog 1940-1945 en van sommige weduwen van de oorlog 1914-1918.

Art. 39 *Gewijzigd bij de wetten van 12 april 1973, art. 4 en 17 juli 1975, art. 28.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 12 april 1973, art. 4 en vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 28.*

Er wordt een levenslange rente ingesteld ten voordele van :

1° de weduwen wier echtgenoot behoorde tot een der categorieën van personen vermeld in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 en overleed tijdens de periode gedurende welke hij behoort heeft tot een der voormelde categorieën of binnen de termijn van één jaar te rekenen van de datum van zijn terugkeer in zijn haardstede ingevolge de verwondingen of ziekten opgelopen bij het volbrengen van de militaire of staatsburgerlijke plicht of in omstandigheden welke bij de artikelen 2 en 57, § 2, van de op 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen met het volbrengen van zodanige plicht worden gelijkgesteld; de datum van terugkeer in de haardstede wordt door de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft bepaald volgens de criteria voorgeschreven in artikel 1, § 1, van de wet van 24 april 1958;

Met deze weduwen worden gelijkgesteld de weduwen wier echtgenoot, ofwel op slag werd gedood, ofwel overleden is binnen de termijn van één jaar te rekenen van de datum van zijn terugkeer in zijn haardstede ingevolge een fysisch letsel opgelopen onder de in artikel 6, 7° (43) , b) en d), van de wet van 24 april 1958 bepaalde omstandigheden;

2° de weduwen wier echtgenoot heeft behoord tot één of meer categorieën vermeld in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 gedurende minstens een periode die aanleiding kan geven tot de toekenning van een op basis van twee semesters berekende strijders- of gevangenschapsrente, of tot de categorie der Belgische of buitenlandse politieke gevangenen, gedurende minstens een periode die aanleiding kan geven tot de toekenning van een strijders- of gevangenschapsrente;

3° ...;

4°

§ 2. Voor de vaststelling van het recht op de in § 1, 1° en 2°, bedoelde rente wordt de ongehuwde vrouw wier recht op een weduwenpensioen werd erkend overeenkomstig artikel 21, lid 2, der samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, met een weduwe gelijkgesteld.

Art. 40 *Vervangen bij de wet van 11 juli 1973, art. 22, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 28 en vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 24 (44).*

De weduwen kunnen de bij artikel 39 bedoelde rente bekomen onder voorwaarde dat zij de leeftijd van 45 jaar hebben bereikt en dat hun huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft.

Art. 41 *Gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 41 en vervangen bij de wet van 25 juni 1987, art. 20.*

De uit de echt gescheiden vrouwen, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan hun echtscheiding uitgesproken werd, alsook de op eis van de echtgenoot van tafel en bed gescheiden weduwen, kunnen geen aanspraak maken op de rente.

De weduwe die een nieuw huwelijk aangaat verliest definitief haar rechten op de rente.

Art. 42 *Gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, art. 29, vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 1° en gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 25.*

§ 1. Kunnen aanspraak maken op een rente, voor zover ze volle wezen zijn, de kinderen van de personen die de voorwaarden vervullen welke door artikel 39 in hoofde van de echtgenoot worden gesteld voor de opening van het recht op de rente ten voordele van de weduwe.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel, worden beschouwd :

1. als vaderloze wezen : de kinderen wier afstamming van vaderszijde niet bewezen is;

2. als moederloze wezen :

a) de kinderen wier afstamming van moederszijde niet bewezen is;

b) de kinderen wier moeder, ingevolge de bepalingen van de artikelen 41 of 50, geen recht op de rente heeft of er geen recht meer op heeft.

§ 3. Geen wezenrente mag worden toegekend zolang er rechten op een rente ten gunste van een weduwe bestaan.

§ 4. *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 25 (44).*

Geen enkel recht is open voor de kinderen waarvan de moeder geen aanspraak kan maken op een rente omdat haar huwelijk geen 10 jaar geduurd heeft.

Art. 43 *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 2°.*

Art. 44 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 3°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 3°.*

De rente wordt verleend aan de echtgenote of aan de kinderen van de vermisten, mits de verdwijning zich heeft voorgedaan tijdens een gevecht, een bombardement of om 't even welke andere aan de oorlogsstaat te wijten gebeurtenis en voor zover zij toe te schrijven is aan de dienst, de gevangenschap of de door de vermiste geleverde prestaties zoals bepaald in artikel 39, § 1, 1° ...

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 3°.*

De rente mag worden toegekend aan de echtgenote of aan de kinderen van de personen die het recht op de rente kunnen openen en ten aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid is uitgesproken.

Eventueel wordt aan de betaling van de rente een einde gemaakt vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of waarop het bewijs van zijn bestaan wordt geleverd. In dit geval wordt de betaling van de rente die ingevolge de afwezigheid werd geschorst op diezelfde datum hervat zonder dat de vervallen termijnen kunnen worden nagevorderd.

Art. 45 *Gewijzigd bij de wet van 11 juli 1973, art. 24 en 7 juni 1989, art. 28.*

§ 1. *Aangevuld bij de wet van 11 juli 1973, art. 24.*

De rente wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet hebben bereikt en wordt betaald tot wanneer de jongste onder hen deze leeftijd zal hebben bereikt.

De leeftijdsgrens van 18 jaar vervalt voor het kind dat reeds vóór deze leeftijd lichamelijk niet in staat is in zijn levensonderhoud te voorzien.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 28, 4°.*

Art. 46 *Gewijzigd bij de wetten van 12 april 1973, art. 5 en 17 juli 1975, art. 30.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 12 april 1973, art. 5 en vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 30.*

De rente wordt vastgesteld :

1° op 2.160 frank (45) (46) per jaar in de gevallen waarin het slachtoffer is overleden in de bij artikel 39, § 1, 1° bepaalde omstandigheden;

2° in de andere gevallen, op 216 frank (45) (47) per jaar :

- a) voor elk semester gedurende hetwelk de rechtgever heeft behoord tot een of meer categorieën vermeld in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958;
- b) voor elk semester gedurende hetwelk de rechtgever heeft behoord tot een of tot beide categorieën vermeld in artikel 18 van de wet van 7 juli 1964 en in artikel 37 van de wet van 8 juli 1970.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 17 juli 1975, art. 30.*

De berekening van het aantal semesters geschiedt, naar gelang van het geval, zoals voorgeschreven bij artikel 8, § 2, van de wet van 24 april 1958, ...

§ 3. De voor de berekening van de rente in aanmerking te nemen duur mag het maximum van tien semesters niet overschrijden.

§ 4. De bedragen van de rente vermeld in § 1, worden gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk, ...

Zij worden gekoppeld aan het indexcijfer 137,50 (48).

Art. 47 *Gewijzigd bij de wetten van 12 april 1973, art. 6, 17 juli 1975, art. 31 en aangevuld bij de wet van 11 april 2003, art. 4.*

§ 1. De rente is persoonlijk. Zij wordt toegekend aan degene die hiertoe een aanvraag richt aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 12 april 1973, art. 6 en 17 juli 1975, art. 31.*

De hoedanigheid van rechthebbende moet, naar gelang van het geval, blijken uit één of meer bescheiden van die hierna vermeld :

1° de beslissing waarbij het recht op een weduwen- of wezenpensioen van de oorlog 1940-1945 ... wordt erkend;

2° de documenten voorgeschreven bij artikel 8, § 3, van de wet van 24 april 1958, ...;

3° een uittreksel van de akte van geboorte;

4° een uittreksel van de akte van huwelijk;

5° een uittreksel van de akte van overlijden.

De voorlegging van voormelde documenten wordt niet vereist wanneer deze zich reeds bevinden in het dossier dat werd geopend ingevolge een aanvraag tot het bekomen, hetzij van een weduwen- of wezenpensioen, hetzij van een rente ... van de oorlog 1940-1945.

Indien een of meer uittreksels uit de akten van de burgerlijke stand niet worden ingediend, kan dat worden ondervangen door een document waarop de bij het Rijksregister verkregen inlichtingen vermeld staan; dat document wordt ondertekend door een van de ambtenaren die daartoe gemachtigd zijn door de minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheden heeft. (49)

Art. 48 § 1. De rente gaat in ten voordele van de weduwe :

1° ... (50);

2° de eerste dag van de maand die volgt op die van de indiening van de aanvraag in al de andere gevallen, onverminderd de in artikel 40 gestelde leeftijdsvoorwaarde, die beoordeeld wordt op de eerste dag van de maand die op de verjaardag volgt.

§ 2. De rente gaat in ten voordele van de wezen :

1° ... (50);

2° op de eerste dag van de maand die volgt op die van de indiening van de aanvraag, in al de andere gevallen.

§ 3. Indien, op grond van de wet van 24 april 1958, van de wet van 7 juli 1964 of van dit hoofdstuk III, een rente werd betaald voor het kwartaal waarin het overlijden heeft plaatsgehad, kan de bij artikel 39 ingestelde rente ten voordele van de weduwe of van de wezen niet ingaan vóór de eerste dag van het volgend kwartaal.

Art. 49 Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen gestaafd door de documenten voorzien bij artikel 47.

Art. 50 De rente is onderworpen aan de voorwaarden van weigering en verval, met inbegrip van die ingevolge onwaardigheid, welke van toepassing zijn op de vergoedingspensioenen

Art. 51 De uitbetaling van de renten wordt verzekerd door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de vergoedingspensioenen onderworpen zijn.

De rente wordt vooraf en per kalenderkwartaal betaald. Zij wordt verworven per maand; de volle termijn blijft evenwel verworven, indien de uitbetaling geschied is (51).

⁴³ Gelieve te lezen : “artikel 6, 10°, b) en d), van ...”.

⁴⁴ Met uitwerking op 1 januari 1998.

⁴⁵ De bedragen van sommige weduwen- en wezenrenten werden verhoogd bij de artikelen 31 en 32 van de wet van 9 juli 1976 (B.S. 31 juli) en bij artikel 30 van de wet van 12 juli 1979 (B.S. 26 juli).

⁴⁶ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan de spilindex 138,01 en beloopt het 6.520 frank.

⁴⁷ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan de spilindex 138,01 en beloopt het 652 frank).

⁴⁸ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) worden zij gekoppeld aan het indexcijfer 138,01.

⁴⁹ Deze alinea werd aangevuld bij art. 4 van de wet van 11 april 2003 met uitwerking op 1 januari 2003.

⁵⁰ Betreft overgangsbepalingen.

⁵¹ Zie ook wet van 3 juni 1982, art. 24-26 : uitbetaling van kleine rentebedragen (B.S. 17 juni).

Wet van 9 juli 1976

(Staatsblad 31 juli)

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten en de als pensioen geldende tegemoetkoming ten behoeve van zekere gewezen militairen en tot aanpassing van de wetgeving betreffende vermelde pensioenen en renten aan sommige gewijzigde artikelen van het Burgerlijk Wetboek en het Gerechtelijk Wetboek.

Gewijzigd bij : de wet van 27 december 1977 (B.S. 31 januari 1978).

- UITTREKSEL -

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE OORLOGSRENTEN

HOOFDSTUK II. Verruiming van de toekenningsvoorwaarden van de renten aan de weduwen en verhoging van de bedragen van sommige van deze renten.

Art. 31 Met ingang van 1 juli 1975 worden de bedragen van de renten van de weduwen en wezen van de gerechtigden op het statuut van de politieke gevangenen 1940-1945, respectievelijk toegekend bij toepassing van de artikelen 39, 42, 43 en 44 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht met 100 pct. verhoogd.

Art. 32 *Vervangen bij de wet van 27 december 1977, art. 14.*

De weduwen wier echtgenoot behoorde tot één der categorieën van personen opgenoemd in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 o.m. met betrekking tot de renten van de oorlog 1940-1945, kunnen aanspraak maken op de in hun voordeel ingestelde rente van het maximumbedrag, indien hun echtgenoot, welke de duur van de periode ook moge zijn die in zijn hoofde in aanmerking dient te worden genomen voor de toekenning van de rente, vóór de leeftijd van 55 jaar overleden is, tengevolge van verwondingen of ziekten opgelopen tijdens de uitoefening van de militaire of staatsburgerlijke plicht of in omstandigheden gelijkgesteld met de uitoefening van dergelijke plicht door de artikelen 2 en 57, § 2, van de op 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Deze rente wordt onder dezelfde voorwaarden toegekend aan de wezen van voormelde personen.

Mobilisatierente

Wet van 12 juli 1979

(Staatsblad 26 juli)

houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandslievende plicht.

Gewijzigd bij : de wetten van 30 november 1979 (B.S. 8 december) en 3 juni 1982 (B.S. 17 juni).

- UITTREKSEL -

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE DE OORLOGSRENTEN

HOOFDSTUK I. Instelling van een rente te behoeve van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940, dienst hebben volbracht.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 3 juni 1982, art. 20.*

Vanaf 1 januari 1979 wordt een levenslange rente ingesteld ten behoeve van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht en die aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° gerechtigd zijn, voor een periode van minstens zes maanden, van het koninklijk besluit van 20 februari 1975, houdende statuut van vergoeding ten gunste van de Belgische militairen die tussen de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht; in geval van onderbreking, wordt die periode per maanden van dertig dagen berekend;

2° effectieve militaire dienst volbracht hebben tussen 10 mei en 28 mei 1940 of behoren tot één der categorieën opgesomd in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945, en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepes; worden geacht, behoudens tegenbewijs, aan de eerste van deze voorwaarden te voldoen, de militairen die, op de datum van 9 mei 1940, dienst, erkend in het raam van het statuut waarvan sprake, volbrachten;

3° de leeftijd van 60 jaar (52) hebben bereikt;

4° geen oorlogsrente 1940-1945, in welke hoedanigheid ook, genieten (53).

Art. 16 Ten einde het vereiste minimum van zes maanden te bereiken, mogen de periodes tijdens dewelke men behoorde tot één der categorieën opgesomd in de artikelen 6 en 7 van de voornoemde wet van 24 april 1958, in aanmerking genomen worden.

Art. 17 Het bedrag van de bij artikel 15 ingestelde rente wordt vastgesteld op 540 frank (54) per jaar.

Dit bedrag is gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Het is gekoppeld aan de spilindex 114,20 (55).

Art. 18 De toekenning van de rente is afhankelijk van :

1° de indiening, bij de Minister van Landsverdediging, van een geldige aanvraag tot het bekomen van het voordeel van het voormeld koninklijk besluit van 20 februari 1975;

2° de indiening van een renteaanvraag bij de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren;

3° de voorlegging van een eensluidend verklaard afschrift van het in artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 februari 1975, bedoeld getuigschrift;

4° voor de aanvragers die het in artikel 15, 2°, bedoeld vermoeden niet kunnen inroepen, en in de gevallen voorzien bij artikel 16, de voorlegging van één der documenten opgenomen in artikel 8, § 3, van de voornoemde wet van 24 april 1958.

Art. 19 De rente gaat in : ... (56).

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 30 november 1979, art. 9.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 30 november 1979, art. 9.*

De uitbetaling van de rente wordt verzekerd door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen.

§ 2. De op 1 januari lopende rente wordt uitbetaald voor het volledige burgerlijk jaar waarop zij betrekking heeft op 1 juli van hetzelfde jaar en enkel aan de begunstigde die op die datum in leven is.

De rente die op 1 januari of later ingaat wordt voor het volledige of voor een deel van het burgerlijk jaar waarop zij betrekking heeft, ten vroegste op 1 juli van hetzelfde jaar uitbetaald en enkel aan de begunstigde die op die datum in leven is.

§ 3. De rente wordt verworven per maand. Nochtans blijft de volle termijn verworven, indien de uitbetaling geschied is.

Art. 21 De artikelen 53 en 55, § 1, van de op 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn toepasselijk op de bij de onderhavige wet ingestelde rente.

Art. 22 Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen gestaafd door de in artikel 18 opgesomde documenten, met uitzondering van de in 1°, van dit artikel voorziene aanvraag.

HOOFDSTUK III. Verhogingen van renten.

Sectie 2. Verhoging met 100 pct. van het bedrag van de rente van de weduwen wier echtgenoot overleden is tijdens de strijd of in ermede gelijkgestelde omstandigheden.

Art. 30 Wordt vanaf 1 januari 1979 met 100 pct. verhoogd, het bedrag van de rente ten gunste van :

1° de weduwen bedoeld in § 1, 1° ..., van artikel 39 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht;

2° de kinderen van die weduwen of van de slachtoffers overleden in de § 1, 1° ..., van hetzelfde artikel voorziene omstandigheden.

Art. 31 De bij artikel 30 toegekende verhoging mag niet gecumuleerd worden met die voorzien in artikel 31 van de wet van 9 juli 1976 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten en de als pensioen geldende tegemoetkoming ten behoeve van zekere gewezen militairen en tot aanpassing van de wetgeving betreffende vermelde pensioenen en renten aan sommige gewijzigde artikelen van het Burgerlijk Wetboek en van het Gerechtelijk Wetboek.

⁵² De vereiste minimumleeftijd van 65 jaar werd vervangen door die van 60 jaar bij art. 20 van de wet van 3 juni 1982, met uitwerking op 1 januari 1981.

⁵³ In afwijking van artikel 15, 4° van de wet van 12 juli 1979 werd bij K.B. van 13 september 1991 (genomen in toepassing van artikel 25, 3° van de wet van 7 juni 1989) de cumulatie toegelaten van de mobilisatierente met een oorlogsrente (B.S. 28 september).

⁵⁴ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus) en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan de spilindex 138,01 en beloopt het 1.636 frank.

⁵⁵ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus) en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) is het gekoppeld aan de spilindex 138,01.

⁵⁶ Impliciet gewijzigd bij de wet van 3 juni 1982, art. 21, § 2, b) : "b) ..., op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin de aanvraag werd ingediend en ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin de rechthebbende de vereiste minimumleeftijd bereikt."

Koninklijk besluit van 13 september 1991

(Staatsblad 28 september)

tot machtiging van de cumulatie van een mobilisatierente met een oorlogsrente.

Art. 1 In afwijking van artikel 15, 4° van de wet van 12 juli 1979 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandslievende plicht, kunnen de gerechtigden op een oorlogsrente 1940-1945 de door dit artikel ingestelde rente genieten voor zover ze aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° gerechtigde zijn, voor een periode van minstens zes maanden, van het koninklijk besluit van 20 februari 1975 houdende statuut van vergoeding ten gunste van de Belgische militairen die, tussen de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht; in geval van onderbreking, wordt die periode per maanden van dertig dagen berekend;

2° effectieve militaire dienst volbracht hebben tussen 10 mei en 28 mei 1940 of behoren tot één der categorieën opgesomd in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstreden; worden geacht, behoudens tegenbewijs, aan de eerste van deze voorwaarden te voldoen, de militairen die, op de datum van 9 mei 1940, dienst, erkend in het raam van het in 1° bedoelde statuut, volbrachten.

Art. 2 Het voordeel van de rente voortvloeiend uit de toepassing van artikel 1 is afhankelijk van de indiening van een aanvraag gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren.

Deze rente gaat in :

- op 1 januari 1991, wanneer de aanvraag ingediend wordt vóór het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt;
- in de andere gevallen, op de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag.

Art. 3 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1991.

Rente voor de verplicht ingelijfden bij het Duitse leger en hun rechthebbenden

Wet van 7 juni 1989

(Staatsblad 29 juni)

houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij : de wet. van 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus), het K.B. van 20 juli 2000 (B.S. 30 augustus - eerste editie) en de wet van 11 april 2003 (B.S. 22 mei).

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Toekenning van een levenslange rente aan de verplicht ingelijfden bij het Duitse leger en aan hun rechthebbenden.

Art. 1 § 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld ten behoeve van de personen die voor een duur van minstens zes maanden het statuut genieten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger, ingesteld bij de wet van 21 november 1974.

§ 2. Deze rente is evenredig aan de tijd waarvoor de betrokkenen erkend zijn als begunstigden van dit statuut door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de door de voornoemde wet bedoelde rechtscolleges.

Worden eveneens in aanmerking genomen voor de toekenning en de berekening van de rente, de periodes gedurende welke de betrokkenen in een hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of een ziekte opgelopen door hun inlijving en die uit dien hoofde een invaliditeitspensioen genieten toegekend krachtens de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Enkel de periodes tussen 10 mei 1940 en 28 februari 1946, beide data inbegrepen, komen in aanmerking voor de toekenning en de berekening van de rente.

§ 3. Het jaarlijks bedrag van de rente wordt vastgesteld op 540 frank (57) per volledig semester dat begrepen is in de bij § 2 bedoelde tijd.

In geval van onderbreking wordt het semester per maand van dertig dagen berekend.

Wanneer het minimum van zes maanden bereikt is, wordt de periode die na verdeling in gehele semesters overblijft, nochtans voor een semester gerekend, indien zij ten minste negentig dagen telt.

Art. 2 § 1. De in artikel 1 bedoelde rente wordt toegekend aan degene die hiertoe een aanvraag richt aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, en tot staving van deze aanvraag een voor eensluidend verklaard afschrift van het in artikel 7 van de wet van 21 november 1974 bedoeld attest voorlegt, evenals, in voorkomend geval, een attest afgeleverd door de Minister van Volksgezondheid of door het bestuur van een hospitaalinrichting, dat de data vermeldt tussen welke de in artikel 1, § 2, 2e lid, bedoelde hospitalisatieperiodes gesitueerd zijn.

§ 2. De rente gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke de aanvraag werd ingediend.

Art. 3 *Vervangen bij de wet van 11 april 2003, art. 6.*

Er wordt een levenslange rente ingesteld ten behoeve van de weduwen wier echtgenoot de in artikel 1 bedoelde voorwaarden vervulde om een rente te bekommen berekend op basis van minstens twee semesters.

De weduwen kunnen deze rente evenwel slechts krijgen indien hun huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft. (58)

Art. 4 De uit de echt gescheiden vrouwen, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan hun echtscheiding uitgesproken werd, alsook de op eis van de echtgenoot van tafel en bed gescheiden weduwen, kunnen geen aanspraak maken op de rente.

De weduwe die een nieuw huwelijk aangaat verliest definitief haar rechten op de rente.

Art. 5 *Vervangen bij de wet van 11 april 2003, art. 7.*

§ 1. Kunnen aanspraak maken op een rente, voor zover ze volle wezen zijn, de kinderen van de personen die de voorwaarden vervullen welke door artikel 3 in hoofde van de echtgenoot worden gesteld voor de opening van het recht op de rente ten voordele van de weduwe.

De rente wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet hebben bereikt en wordt betaald tot de jongste van hen deze leeftijd zal hebben bereikt.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel, worden beschouwd :

1° als vaderloze wezen : de kinderen wier afstamming van vaderszijde niet bewezen is;

2° als moederloze wezen :

a) de kinderen wier afstamming van moederszijde niet bewezen is;

b) de kinderen wier moeder, ingevolge de bepalingen van de artikelen 4 of 11, geen recht op de rente heeft of er geen recht meer op heeft.

§ 3. Geen wezenrente mag worden toegekend zolang er rechten op een rente ten gunste van een weduwe bestaan.

§ 4. Geen recht wordt geopend voor de kinderen van wie de moeder geen aanspraak kan maken op de rente omdat haar huwelijk niet ten minste 10 jaar heeft geduurd. (59)

Art. 6 De rente mag toegekend worden aan de echtgenote of aan de kinderen van de in artikel 1 bedoelde personen ten aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid is uitgesproken.

Eventueel wordt aan de betaling van de rente een einde gemaakt vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of

waarop het bewijs van zijn bestaan wordt geleverd. In dit geval wordt de betaling van de rente, die ingevolge de afwezigheid werd geschorst, op diezelfde datum hervat zonder navordering van de vervallen termijnen.

Art. 7 *Aangevuld bij de wet van 18 mei 1998, art. 34.*

Het jaarlijks bedrag van de aan de weduwen en wezen toegekende rente wordt vastgesteld op 216 frank (60) per volledig semester dat begrepen is in de bij artikel 1, § 2, bedoelde tijd.

De voor de berekening van de rente in aanmerking te nemen duur mag het maximum van tien semesters niet overschrijden (61).

Art. 8 *Aangevuld bij de wet van 11 april 2003, art. 8.*

§ 1. De ten behoeve van de weduwe en de wezen ingestelde rente wordt toegekend aan degene die hiertoe een aanvraag richt aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 2. De hoedanigheid van rechthebbende moet, naargelang van het geval, blijken uit één of meer van de hiernavermelde bescheiden :

1° de documenten bedoeld bij artikel 2, § 1;

2° een uittreksel uit de geboorteakte;

3° een uittreksel uit de huwelijksakte;

4° een uittreksel uit de overlijdensakte.

Indien een of meer uittreksels uit de akten van de burgerlijke stand niet worden ingediend, kan dat worden ondervangen door een document waarop de bij het Rijksregister verkregen inlichtingen vermeld staan; dat document wordt ondertekend door een van de ambtenaren die daartoe gemachtigd zijn door de minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheden heeft. (62)

Art. 9 De weduwen- en wezenrente gaat in :

a) op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op, naargelang van het geval, het overlijden van de verplicht ingelijfde of het overlijden van de weduwe, voor zover de aanvraag voor het einde van de derde maand volgend op die van het overlijden ingediend wordt;

b) op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke de aanvraag werd ingediend, in al de andere gevallen; indien een weduwe in toepassing van de artikelen 4, 2de lid, of 11, haar rechten op de rente komt te verliezen, gaat de wezenrente evenwel ten vroegste in op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk de weduwenrente niet meer verschuldigd is.

Art. 10 De bij deze wet ingestelde renten worden slechts toegekend aan Belgen.

Deze hoedanigheid dient te bestaan :

- a) in hoofde van de verplicht ingelijfde op het ogenblik van de renteaanvraag of, indien hij overleden is zonder een aanvraag te hebben ingediend, op het ogenblik van zijn overlijden;
- b) in hoofde van de weduwe of de wees, zowel op het ogenblik van het overlijden van de verplicht ingelijfde als op het ogenblik van hun renteaanvraag.

Art. 11 De bepalingen van de artikelen 53, §§ 1 en 3 en 54, § 3, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn van toepassing op de bij deze wet ingestelde renten.

Art. 12 Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen, gestaafd door de documenten waarvan sprake in de artikelen 2 en 8.

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 11 en het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.*

De uitbetaling van de renten wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de vergoedingspensioenen onderworpen zijn.

De rente wordt vooraf per kalenderkwartaal betaald. Ze wordt verworven per maand : de volle termijn blijft evenwel verworven, indien de uitbetaling geschied is.

In afwijking van het 2e lid zijn de bepalingen van artikel 25 van de wet van 3 juni 1982 tot inlassing van nieuwe beschikkingen in de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers toepasselijk op de renten waarvan het jaarlijks bedrag, afgezien van de koppeling ervan aan het indexcijfer der consumptieprijzen, lager is dan 82,65 EUR.

Art. 14 De bij deze wet ingestelde rentebedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Ze zijn gekoppeld aan de spilindex 114,20 (63).

Art. 15 In afwijking van de artikelen 2 en 9 gaat de rente in op de in artikel 25, § 1 bepaalde datum indien de renteaanvraag ingediend wordt voor het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Indien het een weduwen- of wezenrente betreft, kan ze echter niet ingaan voor de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van degene die het recht op de rente opent.

HOOFDSTUK V. Gemeenschappelijke bepaling.

Art. 25 § 1. Hoofdstuk I heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1989.

-
- ⁵⁷ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan het indexcijfer 138,01 en beloopt het 1.636 frank.
- ⁵⁸ Deze alinea werd vervangen bij art. 6 van de wet van 11 april 2003 met uitwerking op 1 januari 2003.
- ⁵⁹ Deze paragraaf werd vervangen bij art. 7 van de wet van 11 april 2003 met uitwerking op 1 januari 2003.
- ⁶⁰ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 (B. S. 11 augustus) en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) wordt dit bedrag gekoppeld aan het indexcijfer 138,01 en beloopt het 652 frank.
- ⁶¹ Dit lid werd toegevoegd bij art. 34 van de wet van 18 mei 1998 met uitwerking op 1 januari 1989.
- ⁶² Deze alinea werd toegevoegd bij art. 8 van de wet van 11 april 2003 met uitwerking op 1 januari 2003
- ⁶³ Ingevolge de wet van 18 mei 1998 en het K.B. van 19 april 1999 (B.S. 12 mei) zijn ze gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Uitbetaling kleine rentebedragen

Wet van 3 juni 1982

(Staatsblad 17 juni)

tot inlassing van nieuwe beschikkingen in de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij : de wetten van 30 juni 1983 (B.S. 26 juli), 18 mei 1998 (B.S. 11 augustus) en het K.B. van 20 juli 2000 (B.S. 30 augustus - eerste editie).

- UITTREKSEL -

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE DE OORLOGSRENTEN

HOOFDSTUK III. Uitbetaling per jaar van de kleine rentebedragen.

Art. 24 Dit hoofdstuk betreft :

- a) - de frontstrepengerente, ingesteld bij de wet van 1 juni 1919;
 - de gevangenschapsstrepengerente, ingesteld bij de wet van 24 juni 1952;
 - de strijders- en gevangenschapsrente, ingesteld bij de wet van 24 april 1958;
 - de rente, ingesteld bij de wet van 7 juli 1964 ten gunste van de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918;
 - de rente, ingesteld bij de wet van 8 juli 1970 ten gunste van de agenten van de inlichtingsdiensten van de oorlog 1914-1918;
 - de rente, ingesteld bij dezelfde wet, ten gunste van de oorlogsweduwen en -wezen;
 - de rente, ingesteld bij de wet van 27 juli 1973 ten gunste van sommige onderhorigen van de Oostkantons;
- b) de rente betreffende de nationale orden, onderworpen aan artikel 59 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Art. 25 *Gewijzigd bij de wetten van 30 juni 1983, art. 24, 18 mei 1998, art. 9 en het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.*

§ 1. Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 9 en het K.B. van 20 juli 2000, art. 2.

Elke in littera a) van artikel 24 bedoelde rente waarvan het jaarlijks bedrag, afgezien van de koppeling ervan aan Het indexcijfer der consumptieprijzen, lager is dan 82,65 EUR, en elke in littera b) van hetzelfde artikel bedoelde rente, zijn inzake uitbetaling en, in voorkomend geval, inzake ingangsdatum onderworpen aan de volgende afwijkende bepalingen :

- a) de op 1 januari lopende rente wordt uitbetaald voor het volledige burgerlijk jaar waarop ze betrekking heeft, op 1 juli van hetzelfde jaar en enkel aan de gerechtigde die op die datum in leven is.

De rente die op 1 januari of later ingaat wordt voor het volledige of voor een deel van het burgerlijk jaar waarop ze betrekking heeft, ten vroegste op 1 juli van hetzelfde jaar uitbetaald en enkel aan de gerechtigde die op die datum in leven is.

- b) de rente wordt verworven per maand. Nochtans blijft de volle termijn verworven indien de uitbetaling geschied is; indien in dit geval een weduwe- of wezen- rente volgt, gaat deze in ten vroegste op de eerste dag van het burgerlijk jaar dat volgt op dat van de bedoelde uitbetaling.
- c) de rente toegekend aan de weduwe of aan de wezen van een gerechtigde die vóór 2 juli overleden is en titularis was van een aan de bepalingen van dit artikel onderworpen rente, gaat in op 1 januari van het jaar van het overlijden van deze gerechtigde, indien de aanvraag van de rente ingediend wordt vóór het einde van de maand die volgt op die van het overlijden.

§ 2. Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 24.

Indien, ten gevolge van een herziening, het bedrag van een rente het in § 1 voorziene bedrag bereikt of overschrijdt, blijft de rente onderworpen aan de bepalingen van deze paragraaf tot het einde van het kalenderjaar tijdens hetwelk de bedragswijziging ingaat.

Art. 26 De artikelen 24 en 25 hebben uitwerking op 1 januari 1983.

Forfaitaire invaliditeit aan bepaalde oud-strijders van de oorlog 1940-1945

Koninklijk besluit van 6 februari 2003

(Staatsblad 10 maart – eerste editie)

houdende de toekenning van een forfaitaire invaliditeit aan bepaalde oud-strijders van de oorlog 1940-1945.

gewijzigd door : KB van 21 december 2006 (BS van 2 februari 2007)

Art. 1 *gewijzigd door het KB van 21 december 2006, art. 1*

Een forfaitaire invaliditeit wordt toegekend vanaf 1 januari 2003 aan de personen bedoeld in :

- 1° (de artikelen 1 en 3bis van de wet van 21 juni 2003) houdende statuut van de militairen die tijdens de oorlog 1940-1945 in de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië gediend hebben; (64)
- 2° de artikelen 1, 2 of 4 van de besluitwet van 19 september 1945 tot vaststelling van het Statuut van den Gewapende Weerstand;
- 3° de artikelen 1, 5 of 6 van de besluitwet van 16 februari 1946 ter aanvulling en vervanging van de besluitwet van 1 september 1944, betreffende de inlichtings- en actieagenten, en die, voor de totale duur van minstens één jaar, erkend geweest zijn als begunstigd met één of meerdere voornoemde statuten van nationale erkentelijkheid.

De periodes toebehorend aan de verschillende statuten zoals bedoeld in alinea 1 kunnen, voor zover ze niet samenvallen, opgeteld worden om het vereiste minimum van één jaar te bereiken. Echter wordt het minimum, in dit geval, slechts als bereikt beschouwd als het totaal van de verschillende periodes samen ten minste 365 dagen bedraagt.

Art. 2 De forfaitaire invaliditeit zoals bedoeld in artikel 1 geeft recht op een verhoging van de strijders of gevangenschapsrente toegekend in toepassing van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen.

De verhoging bedoeld bij de eerste alinea is vastgesteld op 157,68 EUR. Dit bedrag wordt verhoogd tot 315,36 EUR, tot 551,88 EUR en tot 788,40 EUR vanaf respectievelijk de 1e januari 2004, vanaf 1 januari 2005 en vanaf 1 januari 2006.

Voor de toepassing van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, zijn de bedragen vermeld in alinea 2 verbonden aan de spilindex 138,01.

- Art. 3.** De forfaitaire invaliditeit bedoeld in artikel 1 kan niet gecumuleerd worden met deze toegekend in toepassing van de artikelen 8bis of 8quater van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen noch met een vergoedingspensioen toegekend voor een invaliditeit erkend overeenkomstig artikel 904 van de Officiële Belgische Schaal der Invaliditeiten.
- Art. 4.** § 1. Voor zover de voorwaarden tot toekenning vervuld zijn wordt de forfaitaire invaliditeit bedoeld in artikel 1 van ambtswege toegekend aan de personen die op 1 januari 2003 genieten van een strijders- of een gevangenschapsrente.
- § 2. Aan de personen die vanaf 1 januari 2003 een aanvraag voor een strijders- of gevangenschapsrente indienen, wordt de forfaitaire invaliditeit bedoeld in artikel 1 ambtshalve toegekend uitwerking hebbend vanaf de ingangsdatum van de rente.
- Art. 5.** Het huidige besluit treed in werking op 1 januari 2003.
- Art. 6.** Onze Minister van Sociale zaken en Pensioenen en onze Minister van Landsverdediging zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

⁽⁶⁴⁾ Inwerkingtreding vanaf 1 januari 2003.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk Besluit van 27 januari 2021

(Staatsblad 19 februari)

tot uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, voor wat het leesrecht van de in artikel 7, § 1, 13°, van die wet bedoelde instellingen of diensten betreft.

Art. 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° de wet: de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank;

2° Sidis Suite: de gegevensbank bedoeld in artikel 3 van de wet;

3° gegevens: de categorieën van gegevens bedoeld in artikel 5 van de wet, zoals nader ingevuld bij koninklijk besluit van 20 december 2019 tot uitvoering van artikel 5, § 6, van de wet.;

Art. 2. § 1. De instellingen of diensten bedoeld in artikel 7, § 1, 13°, van de wet die overeenkomstig dit besluit over een leesrecht beschikken en de specifieke doeleinden van dat leesrecht zijn de volgende:

1° de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de uitbetalingsinstellingen in de sector werkloosheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de werkloosheids- en de onderbrekingsuitkeringen, inzonderheid de regels inzake de toelaatbaarheidsvoorwaarden na een periode van detentie en inzake de vergoedbaarheidsvoorwaarden gedurende een periode van detentie;

2° het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeits- verzekering en de verzekeringsinstellingen in de verplichte ziekteverzekering, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de verzekering voor geneeskundige verzorging en de uitkerings- en moederschapsverzekering;

3° de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijk Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

4° de Federale Pensioendienst, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de krachtens de wet

van 18 maart 2016 betreffende de Federale Pensioendienst door deze dienst uitbetaalde voordelen en de in artikel 30 van die wet bedoelde pensioenen toegekend aan de gewezen statutaire personeelsleden van de NMBS-Holding of HR Rail en aan hun rechthebbenden;

- 5° de Gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, met het oog op de adequate uitoefening van de aan deze diensten toegekende bevoegdheden inzake controle en begeleiding in toepassing van de reglementering inzake de werkloosheids- uitkeringen en de onderbrekingsuitkeringen;
- 6° het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming en de zorgkassen, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering houdende de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 7° de Directie-Generaal personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering betreffende tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

§ 2. De sociale inspecteurs bedoeld in artikel 16 van het Sociaal Strafwetboek, beschikken over het leesrecht voor hun opdrachten van bestuurlijke politie bedoeld in Boek 1, Titel 2 en Titel 4, Hoofdstuk 3 van het Sociaal Strafwetboek.

Art. 3. Het leesrecht van elke instelling of dienst vermeld in artikel 2 heeft slechts betrekking op de hierna vermelde gegevens met betrekking tot de gedetineerde voor zover de betrokken instelling of dienst deze nodig heeft in het licht van het doeleinde vermeld in artikel 2:

- 1° identificatiegegevens, met name het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en het interne identificatienummer toegekend door de penitentiaire administratie;
- 2° gegevens aangaande de interne rechtspositie, met name de inrichting van verblijf;
- 3° gegevens aangaande de externe rechtspositie, met name de datum van opsluiting, de datum en reden van invrijheidstelling, informatie betreffende de strafuitvoeringsmodaliteiten, datum en reden van het tijdelijk verlaten van en de (niet-) terugkeer naar de inrichting, het primaire wettelijke statuut;
- 4° gerechtelijke gegevens, met name vereenvoudigde informatie over de opsluitingstitel(s).

Art. 4. Het leesrecht bedoeld in dit besluit neemt de vorm aan van een automatische doorzending door de Federale Overheidsdienst Justitie en/of van een mogelijkheid tot rechtstreekse raadpleging van de in artikel 3 bedoelde gegevens.

De dienst of instelling bedoeld in artikel 2 treedt op als verwerkingsverantwoordelijke vanaf de ontvangst van de gegevens en garandeert de vertrouwelijkheid en integriteit ervan tijdens de verdere verwerking met het oog op de specifieke doeleinden vermeld in artikel 2.

Art. 5. Onverminderd artikel 10, § 2, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, nemen de instellingen of diensten bedoeld in artikel 2 die gegevens bedoeld in artikel 3 verkrijgen, alle nodige technische en organisatorische maatregelen om, onder hun uitsluitende verantwoordelijkheid, te waarborgen dat:

- 1° de individuele gebruiker in het licht van zijn concrete opdrachten bevoegd is om de gegevens te ontvangen;
- 2° de gegevens uitsluitend worden verwerkt overeenkomstig de specifieke doeleinden bepaald in artikel 2 en niet langer worden bewaard dan noodzakelijk voor die doeleinden.

Art. 6. De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

